

श्रीजयदेवकृत

श्रीमद्गीतगोविंदप्राकृतटीकासहित

विद्वज्जनाचा सहाय्याने

मुकाम

मुंबई येथे.

विठ्ठलसखारामअग्निहोत्रीयाणीं आपल्या

शिलालापावर छा

पिलें.

शके १७७५

प्रमादीनामसंवत्सरे वैशाख वद्य ११ गुरुवार

सन १८५३ दशवी माहे जून

८	प्रथमसर्ग	८ अष्टपदी १३	अनुक्रमणिका
६	अष्टपदी १	केशवाधृतक्र०	यामिहेकमिहेधुः
१२	अष्टप-२	जयजयदेवहरेक्र०	८८ अष्टपदी १४
१६	अष्ट-३	विहरतिहरिरिहधुः	९१ अष्टपदी १५
२२	अष्टपदी ४	हरिरिहसुग्धवधुधु	९७ अष्टपदी १६
	द्वितीयसर्ग		सखियारमिताधु
२९	रासेहरि क्र०	अष्टप-५	अष्टमसर्ग
३३	अष्टपदी ६	सरिवहकेशिमथनधुः	१०३ अष्टपदी १७
३९	तृतीयसः अष्टप-७	हरिहरिहताक्र	हरिहरियाहि क्र०
	चतुर्थसर्ग		नवमसर्ग
४८	अष्टप-८	साविरहेतवधुः	११० अष्टपदी १८
	चतुर्थसर्ग		माधवेभाकुरुधुः
५४	अष्टपदी ९	राधिकाविर क्र०	दशमसर्ग
	पंचमसर्ग		११५ अष्टपदी १९
६१	अष्टप- १०	नवविरहेवनमालीधुः	प्रियेचारुशीलेधुः
	अष्टपदी ११		एकादशसर्ग
६५	धीरसमीरे क्र०	वहसर्ग	१२७ अष्टपदी २०
	षष्ठसर्ग		सुग्धेमधुमथनधुः
७५	अष्ट- १२	नायहरे सीदति क्र०	१३४ अष्टपदी २१
	सप्तमसर्ग		प्रविशाराधेधुः
			१३८ अष्टप- २२
			हरिमेकरसंक्र०
			द्वादशसर्ग
			१४५ अष्टपदी २३
			क्षणमधुना क्र०
			१५५ अष्टपदी २४
			निजगादसायदुः
			समाप्तम्

अथश्रीमद्गीतगोविंदप्राकृतटीकास
मूलाप्रारभ्यते

श्रीगणेशायनमः॥ अविघ्नमस्तु॥ श्रीगोविंदमहं
नलागीतगोविंदटिप्पणम्॥सुगमंबालबोधार्थकु-
र्वेप्राकृतभाषया॥१॥ ॥ श्रीजयदेवकविजोतो
गीतगोविंदनामकप्रथारंभाचेठायीनिर्विघ्नग्रंथसमाप्तिहावी
एतदर्थमंगलाचरणातेआचरतहोस्ताताग्रंथप्रतिपाद्यराधामा
धवस्मरतक्रीडेचाउत्कर्षजोत्यातेस्मरतो. ॥ श्लोक॥
मेघैर्भेदुरमंबरंवनभवःश्यामास्तमालद्रुमैर्नक्तंभी-
रुरयंत्वमेवतदिमंराधेगृहंप्रापय॥ इत्यंनैदनिदेशत
श्रलितयोःप्रत्यध्रकुंजद्रुमं राधामाधवयोर्जयंतिय
तिप्रसुनाकूलेरहःकेलयः॥१॥ टी० (राधेअंबरंमे
घैर्भेदुरं) हेराधिके आकाशजैतेअश्वेकरूनयनदावर्तलेआ
हे आणखी (वनभुवः) वनभूमिकाज्यात्या (तमालद्रुमैः
श्यामाः) तमालवृक्षांचेदादीकरून शामरूपवर्तताहेत आ
णखी) नक्तं) रात्रिसमयवर्ततो (अयं) हाकृष्णजोतो.
भीरुः) भेंकडआहे एवंचदेशकालही भयंकरआणखीकृ-
ष्णाही स्वयंभयशीलयास्तव (त्वमेवद्रुमंगृहंप्रापय) वृं

चयाकृष्णाते गृहाप्रति पाविव (इत्थं नंदनिदेशतः) या
 प्रकारं नंदाची आज्ञाहोतांच ते आज्ञे करून (चलित
 योः) यमुनातीराहून गृहाप्रति जायाकारणें निघालेत ऐसे
 (राधा माधवयोः) राधा माधव उभयतां जेत्याच्या (रहः
 केलयः) एकांतक्रीडाज्यात्या (यमुनातीरे) यमुनेच्यातिरीं (प्रत्य
 ध्रकुंजद्रुमं) प्रत्येक मार्गस्थ कुंजद्रुमाप्रति (जयंति) सर्वापेक्षां आ
 धिस्वैवर्त्तताहेत एथें नंदाची वाचा गूढार्थातें सूचविती जालि तो अ
 र्थ ऐसा (मेघैर्मंदुरमंचरं वनभ्रवः श्यामास्तमालद्रु
 मैर्नक्तम्) एणे करून शृंगाररसाचें देशकालरूप उद्दी
 पन कारण वर्णिलें आणखी परस्त्री पुरुषाच्या स्वच्छंद-
 क्रीडेस अनुकूल अंधकार जो तो ही सूचविला (हेराधे
 त्वमेव) येणें करून शृंगाररसाचा आश्रयरूप विभाव
 वर्णिला (अयंभीरुः) येणें करून अधैर्यरूप शृंगाराचें
 कार्य अनुभवादिक वर्णिलें (गृहंप्रापय) ह्यणजे गृहध
 र्माते पाववि ह्यणजे तूं गृहिणी होउन सरतसरवातें भो
 गवीं येणें करून शृंगाररसाचा रतिनामकस्थायिभाव वर्णिला
 येणें उन्मादादिक साधारणभावही कल्यावा एवंच श्रीजयदे
 वकविजोतो नंदवाणीसूचित मेघमंडलादि शृंगारभावपरि
 पुष्टरतिरूपशृंगाररसजोत्यातें मंगलाचरणीं दारवऊन तदु-

सन्न राधामाधवलीलाज्या त्यातें स्मरताजाला एथें आणखी
लाक्षणीक अर्थकल्पना घडते तेया प्रकारें अंबर शब्दें करू
न अतिसूक्ष्मत्वास्तव सर्वकल्पनाश्रयत्वास्तव लिंगसादृश्या
स्तवही मनजाणावें मेघशब्दें विषयवृक्ष जीवनरूप अने-
क क्रियमाणकर्म जाणावीं त वनफवः वनभू शब्दें विषयवा-
सना श्यामशब्दें मलिनत्व तमालद्रुमशब्दें तमोगुणात्मक

विषय (नक्तं) शब्दें अज्ञान भीरुशब्दें तापत्रयव्यास मुमु-
क्षु अयंशब्दें ईश्वराच्या अंशजीव राधाशब्दें सात्विक बुद्धि
गृहशब्दें ब्रह्म (नंद) शब्दें आनंददा यक ईश्वर निदेशशब्दें
ईश्वराज्ञारूप वेदशास्त्र चलितशब्दें निवृत्तिमार्गी संचार अ-
ध्वशब्दें निवृत्तिमार्ग कुंजद्रुम शब्दें श्रवण मननादि वेदांतवि-
चार यमुनाशब्दें कर्मवाहिनी संसृति कूलशब्दें निवृत्तिकर्म
रहःशब्दें तुरीया केलिशब्दें सरवक्रीडा जयंति शब्दें विषया-
नंदाहुन उत्कर्ष बोलिजेतो याप्रकारें ग्रंथसमाप्तिपर्यंत प्रति-
पदि यथामति अर्थकल्पना घडेल परंतु शृंगार प्रधानकाव्या
मध्ये तो अर्थ प्रस्तुत आणखी अप्रसिद्ध अत्यंत क्लिष्ट या-
स्तव त्या आयासावर अनादर करून सगुण चरित्र रूपमु-
ख्यार्थीच प्रवर्तिजेतें अत्रेहें नमदादलें धरणी हीकाली त
मालद्रुमी जाली रात्रिभयें हरी थरथरी यातें गृहीं राधिके ॥

आवें दूच असें वदे हरि पिता दोषेंत दाचालिनी ॥ त्याचा त्याय सु
 नातरीं हुमगृहीं लीलारतें जिंकित्ती ॥ १ ॥ श्लोक
 वाग्देवता चरितचित्रितचित्तसद्द्या पद्मावती चरण
 चरणचक्रवर्ती श्रीवासुदेवरतिकेलिकथासमे
 तमेतं करोति जयदेवकविः प्रबंधं २ टी०
 (वाग्देवता चरितचित्रितचित्तसद्द्या) हे वेदशास्त्ररू
 पसरस्वती चरितजें तेणें करून रंगलें आहे अंतःकरण स
 दन ज्याचें ऐसा आणखी (पद्मावती चरणचरणचक्र
 वर्ती) लक्ष्मी चरण सेवाजी तीणें करून चक्रवर्ती राजा
 चेपरि भाग्यवंत ऐसा जयदेव कविजोतो (श्रीवासुदेव
 कथासमेतं) राधामाधवस्वरतकीडा कथनयुक्त ऐसा
 एतं प्रबंधं) हा ग्रंथ जो यातें (करोति) करितो विद्या
 आणखी लक्ष्मी येणें करून संपन्नमी जयदेव कविजोतो
 श्रीकृष्ण कथारूप ग्रंथातें चरितों हें श्लोकाचें तत्व येणें क
 रून या ग्रंथाचा विषय वर्णिला २ यानंतर कविजोतो
 स्वग्रंथाचें प्रयोजन वर्णितों (यदि हरिस्मरणे सरसंमनो य
 दि विलासकलासुकुतूहलं मधुरकोमलकांतपदा
 वलिं शृणुतदा जयदेवसरस्वतीं ३ टी० (यदि ह
 रिस्मरणे सरसंमनः) जरि मोक्षदायक हरि स्मरणी स

प्रेममनवर्तते किंवा (यदिविलासकलासुकुतूहलं) जर
 संसारसुखदायक विलासकला ज्यातद्विषयीं हर्षवर्ततो त
 हिं हीजयदेवाची वाणीजी तीते (शृणु) ऐक येणेंकरून
 याग्रथीं भुक्तिमुक्तिरूप प्रयोजन सूचविलें वाणीकशेप्रका
 रची (मधुरकोमलकांतपदावलिं) अर्थेंकरून मधुरऐ
 सी शब्दें करून कोमल ऐसी रसालंकारादि साहित्येंकरून
 न कांतह्यणजे रमणीय ऐसी पदपक्ति जीचेठायीं अशे प्र
 कारची येणेंकरून इतरप्रबंधापेक्षां अधिक चमत्कार रूप प्र
 योजनातें सूचविता जाला ३ यानंतर कवीजोतो इतर क
 वीपेक्षां आपल्या कवित्वाचा असाधारण गुणजो त्यातें बोल-
 तो ॥ श्लो०॥ वाचःपल्लवयत्कामापतिधरःसंदर्भ
 शुद्धिं गिरांजानीतेजयदेवएवशरणःश्लाघ्योदुरूहदु
 तेःशृंगारोत्तरसत्यमेधरचनैराचार्यगोवर्धनस्पर्धी
 कोपिनविश्रुतःश्रुतिधरोधोयीकविस्त्रापतिः ४
 टी० (उमापतिधरः) उमापतिधरनामक कविजोतो (वा
 चःपल्लवयति) शब्दातें मात्र विस्तारितोंन अर्थातें (जयदे
 वएव) जयदेव कवीजोतोच (गिरांसंदर्भसंशुद्धिंजानी
 ते) शब्दरचनाचमत्कारातें जाणतो शरणनामककविजोतो.
 (दुरूहदुतेःश्लाघ्यः) दुस्तर्करी तीस्तव मान्यजालाआहे

शृंगार सुरव्य उत्तम प्रमेयजें त्याचा गुंफनेकरून आचार्य गो
 वर्धन नामक कवि जो तत्समान (कोपिन विश्रुतः) कोणि
 एक न ऐकिला धोयी नामक (कवि क्षमापतिः) कविराज
 जो तो (श्रुतिधरः) श्रवणमात्रें करून ग्रंथातें धरणार ऐसा
 वर्ततो परंतु या कवीपेक्षां ग्रंथरचना कौशल्यजेंतें जयदेवाचें
 च अधिक होय हा अभिप्राय ४ यानंतर जयदेवकविजो
 तो मंगलाचरण भिषेंकरून दशावतारातें अनुक्रमें वर्णितो .
 मालवरागेरूपकताले अष्टपदी

प्रलयपयोधिजले धृतवानसिवेदं विहितवहित्रचरित्रमखे
 दं केशवधृतमीनशरीरजयजगदीशहरे धृ० १ क्षि
 तिरतिविपुलतरेतवतिष्ठतिष्ठे धरणिधरणकिणच
 ऋगरिष्ठे केशवधृतकच्छपरूपजयजगदीशहरे २
 वसतिदशनशिखरे धरणीतवलग्रा शशिनिकलंक
 कलेवनिमग्रा केशवधृतसूकररूपजयजगदीशहरे
 ३ तवकरकमलवरेनरवमद्भुतशृंगं दलितहिरण्य
 कशिपुतनुशृंगं केशवाधृतनरहरिरूप जयजगदी
 शहरे ४ छलयसिविक्रमणे बलिमद्भुतवामन पदन
 खनीरजनितजनपावन केशवधृतवामनरूप जय-
 यजगदीशहरे ५ क्षत्रियरुधिरमये जगदपगतपापं

रूपायसिशमितभवतापं केशवधृतभृगुपतिरूपजयज
 गदीशहरे ६ वितरसिदिस्करणे दिक्पतिकमनीयं द
 शमुखमौलिबलिरमणीयं केशवधृतरामशरीरजय
 जगदीशहरे ७ वहसिवपुषिविशदेवसनंजलदाभं
 हलहतिभीतिमिलितयमुनाभं केशवधृतहलधररूप
 पजयजगदीशहरे ८ निंदसियज्ञविधेरहहःश्रुति-
 जातंसदयहृदयदर्शितपशुघातं केशवधृतबुद्धशरीर
 जयजगदीशहरे ९ म्लेंछनिवहनिधनेकलयसिकर
 वालं धूमकेतुमिव कमपिकरालं केशवधृतकल्कि
 शरीरजयजगदीशहरे १० श्रीजयदेवकवेरिदमुदित
 मुदारं शृणु सरवदंशभदंभवसारं केशवधृतदशवि
 धररूपजयजगदीशहरे ११ टीका प्रलयेत्यादि हेके-
 शव हेजगदीश हरे हेधृतमीनशरीर ह्यणजे धरिला आहे म-
 स्थावतारजाणें याप्रकारचा तूंजोतो (जय) सर्वोत्कर्षे वर्त्ता
 वें ह्यणजे भक्तपालनार्थ सर्वां हून उत्कृष्ट होय (प्रलयपयोधिज
 लेवेदं धृतवानसि) प्रलयकाळीचें समुद्रजलजें त्याचेठांणी वे-
 दातें धरिताजालास कोणत्याप्रकारें (अरवेदं) आयासनक
 रितां) (विहितवहित्रचरित्रं) वेदकसाकृतआहे नौकाच-
 रितजेणें नौकासागरतारकावेदही नित्यनैमित्तिकर्मप्रतिपाद

न करित होलाता संसार तारक होतो १ क्षितिरिति धरिलें कूर्म
 रूप जेणें याप्रकारचा हेकेशवा (जय) आपला उत्कर्ष दाखवि (ध
 रणिधरणकिणचक्रगरिष्ठे) पृथ्वीचें धारण जें तें णें करून कि
 ण ह्यं मृतरक्तग्रंथि चक्राकार तें णें करून अत्यंत दृढ ऐसें (तव
 ष्टे) तुझे पृष्ठजें त्यावर (क्षितिः तिष्ठति) पृथ्वी अद्यापि वर्तते
 वसतीति (धृतस्वरूप) धरिलें वराहरूप जाणें
 याप्रकारचा हेकेशवा (शशिननिमग्नाकलंककलेव) चं
 दाचे बायीं वर्तली कलंक रेखाजशी (तद्वत् तव दशनशिरव
 रेलग्ना धरणीवसति) तूझादंताचे अग्रभाणि संलग्न होला
 ती पृथ्वी वर्तते ३ तवेति (हे धृतनरहरिरूप) धरिलें
 वृसिंहरूप जेणें (हेकेशव तव करकमलवरे अद्भुतभृं
 गं नरवं) तुझे हस्तरूप कमल श्रेष्ठजें त्याचे बायीं नरवरूप
 अद्भुत अग्रवर्तते तें कसे प्रकारचें (दलितहिरण्यकशिपु
 तनुभृंगं) विदारिली हिरण्यकशिपूची तनुजी तोच को
 णिएक (भृंगं) ह्यणजे भ्रमर जेणें ऐसें ह्यणजे कमळ दळा
 चा अग्रतें भ्रमर विदारितो येथें कमळाग्रानें भृंगविदारिला
 या आश्चर्यास्तव नरव अद्भुत होय ४ छलयसीति (हे अ
 द्भुतवामन) हे आश्चर्यकारक वामनतूं (विक्रमणे) ह्यण
 जें चरणे करून भूमीतें मोजित असतां (बलिं छलयसि)

मं बलिते ढकविताजालासतूकसा १ पदनरवनीरजनितजनपा
 वन २ पदनरवसंबंधि गंगारूप नीरजे तेणेकरून निर्मिलीं
 चतुर्दशभुवनजन पवित्रताजेणे याप्रकारचा अतएव अद्भुत
 होय हेधृतवामनरूप जयजगदीशहरे ५ (क्षत्रियेति)
 (हेकेशव धृतभृगुपतिरूप) धरिलें परशुरामरूपजेणे
 तोतूं (क्षत्रियरुधिरमयेपयसि) क्षत्रियांचासंहारकरून
 न त्याचेंरक्तरूप जलजें त्यामधें (जगत्) सकलजगातें (स्नप
 यसि) स्नानक वितोसा तेणेकरूनजगत् (अपगतपापं)
 जगजेतें निःपाप आणखी (शमितभवतापं) संसारताप
 रहित वर्तते अद्यापिकुरुक्षेत्रिं स्वयंतपंचक तीर्थाचेतार्थी
 स्नानकरून निःपाप होताहेत हेंप्रसिद्ध ६ वितरसीति
 (हेधृतरामशरीर) धरिल्लारामावतारजेणे तोतूं (दिकू
 पतिकमनीयं) चरणाचेटांयां इंद्रादि दिकूपालांहीं इच्छि
 ला ऐसा (दशमुखमौलिबलिंदिक्खवितरसि) रावणम
 स्तकरूपबलिजो त्यातें दाहीदिशाचेटांयां अर्पितोस तोबलि
 कसा (रमणीयं) मनोहर याप्रकारचा ७ (वहसीति
 (हेकेशव धृतहलधररूप) धरिलें बळरामरूपजेणे-
 याप्रकारचा हरे तुंविशदेवपुषि गौरवर्णदेहाचेठाई (जलदा
 भंवसनंवहसि) नीलांबरातें वाहताजालासि तें कशेपका

रचें (हलहति भीति मिलित यमुनाभं तु झा हलाची हति ह्यण
 जे घायजो त्याचा भयेंकरून मिवाली यमुनाजीतद्वत् कां
 तिजा वस्त्राचिऐसें यमुनासहज कृष्णावर्ण तत्रापि भययोगे
 अत्यंत कृष्णत्व सूचविलें ८ (निंदसीति हेकेशव)
 धृतबुद्धावतार (हेसदयहृदय) दयायुक्त हृदय जाचें तोतूं
 हेसदय हृदया (यज्ञविधेः दर्शितपशुघातं) यज्ञकांडसं
 बंधिऐसें प्रकटकेला पशुघातजेणें ह्यणजे पशुहिंसाप्रतिपा
 दकऐसें (श्रुतिजातं निंदसि) वेदहं दजे त्यातें, निंदितोस,
 (अहह) हें पशुवधातें, स्मरून, खेदाजुकरण, दाखविलें, अ
 अथवा यज्ञकांडाचा प्रतिपादक होउन त्याचीच निंदा हें आश्च
 र्य, (अहह) येणें सूचविलें ९ (म्लें छेति) हे धृतकल्कि
 रूपाकेशवा, तूं म्लें छसमुदाय वधाविषयीं (करवालं कल
 यसि) खड्गातें धरणार खड्गकसें (धूमकेतुमिव) अग्निचे
 परी किंवा धूमकेतु ह्यणजे उत्पातग्रहविशेषजो त्याचे परी
 (करालं) भयंकर असे प्रकारचें ह्यणजे अग्निपुंजयुक्त धूम
 जसा किंवा नक्षत्रयुक्त केतुजसा तद्वत् सुवर्णमुष्टियुक्त त
 रवारितें धरणार आहेस कमपि ह्यणजे उपमारहित १०
 (श्रीजयदेवेति) हेजना (श्रीजयदेवकवेः इदं उदारं
 उदितं) श्रीमंत जयदेवकविजो त्याचें हें उदार भाषणजे-

त्यातें (शृणु) ऐक तें कशे प्रकारचें (स्रस्वदंशु भदंभव
 सारं) स्रस्वदायक पुण्यदायक संसारामधें सारभूत असंख्य
 कारचें हेकेशव (धृतदशविधरूप) धरिलें दशप्रकार रूप
 जेणें (तत्संबोधन) हे जगदीशहरे हे जगसते श्रीकृष्ण
 जय ११ हे सर्वही श्रीकृष्णाचे अंशावतार होत श्रीकृष्ण
 णाजो तो पूर्णावतार पूर्णब्रह्म होय तो अंशरूप अवतार नव्हे
 ऐसें सूचवायासाठीं एकाश्लोकें अवतार चरित्रदर्शन पूर्वक
 श्रीकृष्णातें जयदेवकवि वंदितो (वेदानुद्धरते जगन्निव
 हते भूगोलमुद्धिभ्रते दैत्यंदारयते बलिं छलयते क्षत्रस
 यंकुर्वते पौलस्त्यंजयते हलंकलयते कारुण्यमातन्व
 ते म्लाच्छान्मूर्च्छयते दशाकृतिकृते कृष्णाय तुभ्यं नमः
 १ (वेदानुद्धरते) मत्स्यावतारें करून वेदातें उद्धरितो ऐसा
 (जगन्निवहते) कूर्मरूपें जगातें वाहतो ऐसा (भूगोलमु
 द्धिभ्रते) वराहरूपें करून भूमीतें ऊर्ध्व धरितो ऐसा (दैत्यं
 दारयते) नृसिंहरूपें हिरण्यकशिपुतें विदारितो ऐसा (बलिं
 छलयते) वामनरूपें बलितें वंचितो ऐसा (क्षत्रस्यंकुर्व
 ते) भार्गवरूपें क्षत्रियांचा नाश करितो ऐसा (पौलस्त्यंजयते)
 रामरूपें करून रावणातें जिंकितो ऐसा (हलंकलयते) बलभद्र
 रूपें हलातें धरितो ऐसा (कारुण्यमातन्वते) बुद्धरूपें करुणेंतें

विस्तारितो ऐसा (म्लेंछान्मूर्छयते) कल्किरूपें म्लेंछातें मारितो
ऐसा (दशाकृति कृते) या प्रकारें दहा अवतारातें करितो ऐसा श्री
कृष्णानुंजोत्या तुजकारणेन मस्कार १ (गुर्जरीरागे प्रतिमदता

- अष्टपदी श्रितकमलाकुचमंडलधृतकुंडल
- ए कलितललितवनमाल जयजयदेवहरे धृ०
- १ दिनमणि मंडलमंडनभवस्वंडनए सुनिज
- नमानसहंसजय० २ कालियविषधरगंजन
- जनरंजनए यदुकुलनलिनदिनेशजय० ३
- मधुमुरनरकविनाशनगरुडासनए सरकुलके
- लिनिदाना जय० ४ अमलकमलदललोचनभ
- वमोचनए त्रिभुवनभवननिधान जय० ५
- जनकसुताकृतभूषणजितदूषणए समर-
- शमितदशकंठजय० ६ अभिनवजलधरसं
- दरधृतमंदरए श्रीसुरवचंद्रचकोर जय० ७
- तवचरणे प्रणतावयमि तिभावय कुरुकुश-
- लंप्रणतेषु जयजयदेवहरे ८ श्रीजयदेवक
- वैरिदं कुरुते सुद मंगलमुज्वलगीतं जय० ९

टी० (श्रितेति) हे देवहरे ह्यणजे हे देवा हे हरे जयजय-
ह्यणजे स्वभक्तपक्षपाताविषयीं पुनः-पुना थोरपणें वर्त एह्य

प
क
रु
व
व
स
स
प
ल
म
रि
त

णजे (हेथितकमलाकुचमंडल) करेकरून सेविलें लक्ष्मी
चे स्तनमंडल जेणें याप्रकारच्या हेथीपते जयजय ८ एधृतकुं
डल) ह्यणजे हेकुंडलधरा (कलितललितवनमाल) स्त्री
कारिली सुंदर वनमालाजेणें अशोप्रकारचा हरे जय १
(दिनमणीति एदिनमणिमंडलमंडन) आत्मप्रकाशक
रून हेंसूर्यमंडलातें शोभवित्या कृष्णा (हेभवरवंडन) हेजन्म
छेदका (हेमुनिजनमानसहंस) मुनिजनमानसिं वास
करित्या हंसा जयजयदेवहरे २ (कालियेति कालियवि
षधरगंजन) हेकालियनामकसर्पमर्दनकरित्या हेजनरंज
का (एयदुकुलनलिनेश) हें यदुकुलरूपकमल
जें तसकाशकासूर्या जयजय ३ (मधुसुरेति) मधुदैत्यसुरा-
सर नरकासरयांच्या विनाशका हेगरुडवाहना (हेसर
कुलकेलिनिदान) देवसमुदायाचे क्रीडेस कारण भूता ह्य
णजे दैत्याचा उपद्रव शमनकरून देवांतें स्वस्थ क्रीडायासि
लाविलें जेणें याप्रकारच्या जय ४ (अमलेति) निर्मल क
मलाचेपरि लोचन ज्याचे (एभवमोचन) हेसंसारमोचका
(त्रिभुवनभवनिदान) त्रिभुवनरूप ग्रहजे याचेठाई
निधानरूप जोतूं जय ५ (जन्मकेति हेजनकस्तारु
तभूषण) सीतेनें सहस्रीं केला भूषणाचेपरिजो (एजि

..

तदूषण) जिंकिला दूषणनामक अस्करजेणे (समरशमि
 तदशकंठ) युद्धाचेवधीं शमितकेला रावणजेणे एवंभूता
 हेरामा जय० ६ (अभिनवेति अभिनवजलधरसंदर)
 हेतूतन मेघाचे परि संदरा (एधृतमंदर) हेमंदरा चळधरित्या
 (श्रीसुरवचंद्रकोर) हेलक्ष्मी सुरवचंद्राचे ठाई लंपटा चकोरा
 जय० ७ (श्रीजयदेवेति हेहरेतवचरणे प्रणताचयमि
 तिभावय) तुझे चरणाचे ठाईं प्रणिपात करितों जालों आह्मी
 ऐसें जाण (प्रणतेषुकुशलंकुरु) शरणागताचे वधीं कल्या
 णातें आचर (श्रीजयदेवकवेरिदंमंगलंमुदंकुरुते)
 श्रीमंतजयदेवकवीचें हेमंगलाचरणजेतें आनंदातें करितें तेंक
 सें (उज्वलगीतं) संदर आहे गीत ह्यणजे गाणें जाचे याप्रका
 रचा हरेजय० ९ यानंतर कविजोती याग्रंथाचे श्रोतेजे त्या
 तें आशीर्वादातें रचितो, श्लोक पद्यापयोधरतटीपरि
 रंभलग्नकाश्मीरमुद्रितसुरोमधुसूदनस्य व्यक्तानुराग
 मिवखेलदनंगरवेदस्वेदांबुपूरमनुपूरयतुप्रियंवः १
 (मधुसूदनस्य उरवः प्रियं अनुपूरयतु) हेजनहो मधुसू
 दनाचें वक्षस्थल जेंतें कः ह्यणजे तुमच्या (प्रियं अनुपूरय
 तु) अभिलषितातें पुरषो तें उरकसेप्रकारचें (पद्यापयोध
 रतटीपरि रंभलग्नकाश्मीरमुद्रितं) पद्याह्यणजे लक्ष्मी-

तीची पयोधरतरी ह्यणजे स्तनाचीं अग्रें त्याच्या आलिंगनें करून भगवंताचें उरस्थलही कुंकुमांकित वर्तले आहे तें तु म्च्यामनोरथातें पूर्ण करो हा अर्थ (व्यक्तानुरागमिव)

प्रकट अनुराग ज्याचे ठायीं या प्रकारचेच काय अंतरंगी लक्ष्मी प्रीती जीती कुंकुममिषें करून बाहेर प्रकट केली आहे काय असे प्रकारचें आणखी (रवेलदनंगरवेदस्वेदांबुपूरं) अंतरंगीं रवेळ तो अनंग ह्यणजे मुदनजो त्यातें या रवेदें करून ह्यणजे सरतश्चमें करून स्वेदजलाचा पूर वाह तो ज्या उरावर अशे प्रकारचें एवंच राधारूप लक्ष्मीच्या आलिंगनें प्रकट परमानंदा तें करिजो भगवान् त्याची प्रार्थना कल्याणार्थ उचित यास्तव या प्रकारें प्रार्थिता जाला १ यानंतर कोणिक समयाचे ठाई राधाजीती कृष्णविरहें पीडिली होत्साती सरखी द्वारा कृष्णाचा शोध आणती जाली ती कथा बोलतो. श्लोक

वसंते वासंती कुसुमकुसुमोरै रवयवै र्भ्रमंती कांतारे व
दुविहित कृष्णानुसरणां अमंदं कंदर्पज्वरजनितचिं
ताकुलतयाचलद्वाधां राधां सरसमिदमूचे सहचरी १
श्लोक (वसंते) वसंत ऋतुचे ठायीं (वासंती कुसुमसं कु
मोरै रवयवैः) माधविका पुष्पांचे ठाई कोमलत्व त्याचे परि
कोमल ऐसे करचरणादिक अवयवजे तिहीं करून (कांतारे

भ्रमंतीं) दुर्गम वनामधे फिरत होसाती (बहुविहितरुष्णा
 नुसरणां) वारंवार केला रुष्णाचा शोध जीणें ऐसी राधा
 जी तीप्रति सहचरी (सरसं इदं ऊचे) सर्वाजी तीस सर
 स याभाषणात्तें बोलतीजाली ती राधेची अवस्था वर्णितो
 (भ्रमंदं कंदर्पज्वरजनितचिंताकुलतया चलद्वाधां)
 पुष्कल मदनपीडाजी तीणें करून उसन्न चिंताक्षणजे रु
 ष्णाची-उत्कंठाजी तीणें करून व्याकुलत्वजें त्यास्तव उस
 न्नसंतापजी राधा ती ऐसी १ राधेप्रतिसर्वाचें भाषण

वसंतरागे रूपकताले अष्टप०

ललितलवंगलतापरिशीलनकोमल मलयसमीरे म
 धुकरनिकरकरंबितकोकिलकूजितकुंजकुंदीरे १
 विहरतिहरिहरिसरसवसंते नृत्यतिशुवतिज
 नेनसमंसरिवविरहिजनस्यदुरंते धृ० १ उ
 न्मदमदनमनोरथपथिकवधूजनजनितविला
 पे अलिकुलसंकुलकुसुमसमूहनिराकुलबकुल
 कलापे अमृगमदसौरभरभसवशंवदनवदलमाल
 तमाले शुवजनहृदयविदारणमनसिजनरव
 रुचिकिंशकजाले ३ मदनमहीपतिकनकदं-
 डरुचिकेसरकुसुमविकासे मिलितशिलीसु-

खपादलिपटलकृतस्मरत्तू णविलासे ४ विगलि
 तलज्जितजगदवलोकनतरुणकरुणकृतहासे वि
 रहिनिहृतनकुंतमुरवाह्निकेतकिदंतुरिताशो ५
 माधविकापरिमलललितेवनमालिकयातिस्रगंधो
 मुनिमनसामपिमोहनकारिणितरुणाकारणबंधो
 ६ स्फुरदनिमुक्तलतापरिरंभणमुकुलितपु
 लकितचूते वृंदावनविपिनेपरिसरपरिगतय-
 मुना जलपूते ७ श्रीजयदेवभणितमिदमुद
 यतिहरिचरणस्थितिसारम् सरसवसंतसम
 यवनवर्णनमनुगतमदनविकारम् ८

टी० विहरतीति १ हेसरिव इहसरसवसंतेहरिविह
 रति २ हेराधे वासरसवसंत ऋतुचेठायीं श्रीरुणजोतो की
 डतो ३ युवतिजनेनसमंन्त्यति ४ तरुणस्त्रियांचा समु-
 दायेसीं नृत्यकरितो, तोवसंतऋतू कशेप्रकारचा तें वर्णितों,
 ललित ह्यणजे सेंदर लवंगलताजा त्यांच्या सहवासंकरून को
 मल ह्यणजे शीतल स्रगंध ऐसा (मलयसमीरे) दक्षिण वा
 यू ज्यावसंताचे वाई मधुकर ह्यणजे भ्रमरजे त्यांच्या समुदायेक
 रून मिश्र ऐसे कोकिल पक्षिजे तिहींकरून शब्दाथमान आहेत
 (कुंजकुटीरे) कुंजघट्टे जीतीं ज्यावसंताचेवाई (विरहिजन

स्यदुरंत) स्त्रीविरहित पुरुष किंवा पुरुषविरहित स्त्रीजनजो
 त्यास दुस्तर अशो प्रकारचा वसंतक्रतू १ (पुनःवसंतातेंव
 णितो) उन्मदेति उन्मदमदन) ह्यणजे प्रकट आहे हर्ष आणि
 स्त्री कामज्याचेठाई ऐसा पथिक वधूजनजो ह्यणजे प्रवासी पु
 रुषांचा स्त्रियाजा त्यांहींजनितविलापेंकेला शोक ज्यावसंतीं
 अलिकुल ह्यणजे भ्रमर समुदायजो तेणेंकरून (संकुल)
 ह्यणजे व्याप्त ऐसे पुण्यांचे समूहजे तिहींकरून घनदाट आहेत,
 वकुल वृक्षांचे समुदाय ज्यांचेठाई २ (मृगमदेति) मृगमदसो
 रभ रभस ह्यणजे कस्तूरिच्या सुवासेंकरून हर्षजो त्यास योग्य
 आहेत नवदल माला ह्यणजे नूतन पत्र पंक्तिज्यांच्या ऐसे सग
 ध पत्रमंडित तमाल वृक्षजेते ज्यावसंतीं युवजन ह्यणजे तरुण
 जनजे त्यांच्या हृदयातें विदारिताहेत ऐसीं मदन रूपव्याघांची
 नखेंजीं त्यांचे परी शोभाजांस ऐसे पळसपुण्यांचे समुदाय ज्याव
 संतीं ३ (मदनैति) मदनमहीपति ह्यणजे कामरूप छत्रपति
 राजाजो त्यांचे कनकदंड ह्यणजे छत्रजें तद्वत् शोभा ज्यां
 स ऐसीं केसर कुसुमें ह्यणजे नागचंपक पुष्पेंजीं त्यांचा विक्रा
 स मफुल्लताज्याचेठाई मिळाली आहे भ्रमर ज्यावर ऐसे पाट
 लिपुण्यांचे घोंसजे त्यांही केलिआहे स्मरतूण ह्यणजे मदर्ना
 चा भाताजो त्याचि शोभा ज्याचेठाई ह्यणजे बाणयुक्तमद-

नाचा भाताजसा तद्दत् पाटलिपुष्पांचे गुच्छ शोभनाहेत ज्याय
संतीं ४ (विगलितेति) वसंतदर्शनें करून परम उत्कंठेच्या योगे
विगलित लज्जित ह्यणजे लज्जारहित ऐसें स्त्रीपुरुषरूप ज
गजे त्याच्या अवलोकनें करून तरुण ऐसे करुणा नामक वृक्षजे
त्यांहीं केलाहास ह्यणजे पुष्पविकास ज्याचेटाई विरहि स्त्रीपु
रुषजे त्याचें निहंतम ह्यणजे विदारण करिताहेत ऐमांकुंतमु-
खाकृति ह्यणजे भात्यांची लोहमय कणिसेंजीं तद्दत् आकृति
ज्यांची ऐसी केतकिपुष्पेंजीं त्यांहिदंतुरिनाशे व्यापिल्याहेत दि
शाज्यवसंति ५ (माधविकेति) वासंती पुष्पांचा परिमळेंकरून
सुंदर ऐसा आणखी नूतन पुष्पांचा पंक्तिजा तिहीं करून
अत्यंतसुगंध ऐसा मुनीचा मनासही मोह करितो ऐसा तरु
ण पुरुषांचा सहज मित्र ऐसा ६ (स्फुरदितिस्फुरताहेत अति
मुक्तलता ह्यणजे वासंती लताज्या त्यांच्या आलिंगनें करून
कलिकारूप रोमांचयुक्तच काय ऐसा आश्रवृक्ष ज्याचेटाई ऐशा
हृदावननामक अरण्याचेटाई समीप घूमिकेप्रति आसमंतात्
वर्तली यमुनाजी तीच्या जलें करून भिर्मल ऐसा वसंतकाळ-
जो याचेटाई श्रीकृष्णाजोती रासक्रीडेते खेळतो ह्यणून रा-
घेप्रति सखीनें वर्णिलें आहे ७ (श्रीति) श्रीजयदेवानें वर्णि
लें ऐसेंहे सरसवसंतसमयीचें वर्णन जेंतें (उदयति) प्रका-

शयुक्त वर्तते तैर्वर्णन कसेप्रकारचें हरिचरण स्मरणरूप सा
 र आहे ज्याचे ठायीं पुनः कसेप्रकारचें (अनुगत मदन वि
 कारं) श्रवण मात्रें करून प्राप्त आहे मदन विकारजो तो ज्या
 वर्णनाचे ठायीं पुनर्वसंताते वर्णन श्लो दरविदलित मल्ली
 वह्नि चंचसराग प्रकटित पटवासैर्वासयन् कानना
 नि इह हि दहति चंतः केतकी गंधबंधुः प्रसरदसम-
 बाण प्राणवद्गंधवाहः १ टीका दरविदलित मल्ली
 वह्नि ह्यणो कांहीसी प्रफुल्लित मल्लिका लताजी तीचे चंचसरा
 ग ह्यणजे दैदीप्यमान पुष्प रज्जें त्याच्या भिषंक रून (प्रक
 टित पटवासैः काननानि वासयन्) प्रकट आहे संगंध
 चूर्णीचें रज्जें तिहीं करून मकळ अरण्यांतें रुवासित करि
 त होत्साता (केतकी गंधबंधुः) केतकी पुष्पगंध सहवा
 सी ऐसा (प्रसरदसमबाण प्राणवद्गंधवाहः) आंगीं विस्ता
 रतो ऐसा मदनजो त्यास प्राणाचे परि प्रिय गंधवाह ह्यण-
 जे वासुजो तो (इह) यावसंत काळीं (चेतदहति) विरहि
 जनाच्या चित्ताते दाह करितो १ श्लो० उन्मील
 न्मधुगंध लुब्धमधुपव्याधूत वृतांकुरत्री इत्को किल
 काकली कलकलैरुद्गीर्णकर्णज्वराः नीयंते पथिकैः
 कथंकथमपि श्रानावधानक्षणप्रातानाथिकयासमा

गमरसौल्लासैरमीवासराः २ उन्मीलत्) ह्यणजे बाहेर फांकला
 मकरंद गंधजो तद्विषयीं लोभी भ्रमरजे त्याहीं कांहीसे कांपवि
 लेत आम्रवृक्षाचे अंकुरजे त्यांवर क्रीडा करिती ऐसे कोकिल प
 क्षीजे त्यांचे (काकलीकलकलैः) मधुर शब्दाचे कोलाहल
 जे तिहींकरून (उद्गीर्णकर्णज्वराः) उत्सन्न केला आहे विर
 हिपुरुषांचा कर्णामधें संतापजाहीं ऐसें (अमीवासराः) हेच
 संत संबंधि दिवसजे ते पथिकैः मार्गस्थ पुरुषाहीं (कथंकथम
 पि) बहुतसंकटें करून निनीयंते अनिक्रमीजे तात ह्यणजे स्त्री
 विरहास्तव संकटें करून लोटिजेतात ते मार्गस्थ पुरुष कशे प्र-
 कारचे ध्यानें करून ह्यणजे स्त्रीचिंतनें करून चित्ताची एकाग्र
 ताजी तीचे ठाईक्षणमात्र पावला प्रियकर स्त्रीजी तिच्या स
 मागमें करून रसोस्त्रास ह्यणजे ऋत्वातिशय जोतो ज्याचे ठाई
 ह्यणजे प्रवासी पुरुषजो ते कोकिलादिकाचा शब्द श्रवण होतां
 च मदव्यथा साहवेना यास्तव क्षणमात्र स्त्रियांच्या ध्यानें करू
 न ऋत्वाते अनुभवितहोत्साते यावसंतदिवसांची क्रमणा करि
 ताहेत हा अर्थ २ या प्रकारें वसंतकाळातें बर्णून तदनंतर स-
 र्वीजीती दुखून श्रीकृष्णजीतें दाखवितहोत्साती राधिके प्रति
 बोलते श्लोक अनेकनारीपरिरंभसंभ्रमं स्फुरन्म
 नोहारिविलासलालसम् सुरारिमारादुपदर्शयंत्यसौ

सखीसमक्षंपुनराहराधिकाम् १ वी. अनेकनारी परिं
 भ ह्यणजे अनेक गोपिकांचें आलिंगनजें त्याचा (संभ्रम)
 ह्यणजे आदरजो तेंणेंकरून प्रकटलाआहेसुंदर विलासजो तद्दि
 षयीं लालस ह्यणजे लंपट ऐसा सुरारिजो त्यातें (आरानूस
 मक्षं उपदर्शयंती) दुरून प्रत्यक्ष अंगुलीनें दारववित हो-
 त्साती (असौ) हीसखीजीती पुनः राधिके प्रति (आह)
 बोलतीजाली १

(अष्टपदी रामकरीरागेरूपकताले

चंदनचर्चितनीलकलेवरपीतवसनवनमा-
 ली कैलिचलन्मणिकुंडलमंडितगंडयुगस्मि
 तशाली १ हरिरिहसुग्धवधूनिकरे ॥
 विलासिनिविलासतिकेलिपरं धृ० १ पीनपयो
 धरभारभरणहरिंपरिरभ्यसरागं गोपवधूर
 नुगायनिकाचिदुदंचितपंचमसगं हरि धृ० २
 कापिविलासविलोलविलोचनरवेलनजनित
 मनोजं ध्यायतिसुग्धवधूरधिकंमधुसूदनव
 दनसरोजंहरि० ३ कापिकपौलतलेमिलिता
 लपितुंकिमपिश्रुतिमूले चारुचुचुंबनितंब
 वतीदयितंपुलकैरनुकूले ह० ॥ ४ कैलिकला

कुतुकेन च काचिदसुयमुनाजलकूले मंजुल

वंजुलकुंजगतं विचर्षकरेणदुकूले ह०५

करतलतालतरलवल यावलिकलितकलस्र

नवंशौ रासरसेसहनृत्यपराहरिणायुवतिःप्रश

शंसै ६ श्लिष्यतिकामपिचुंबतिकामपिकाम

पिरमयतिरामां पश्यतिसस्मितचारुपरापफ-

रामनुगच्छतिवामाम् ७ श्रीजयदेवकवैरिदम

द्रुतकेशवकेलिरहस्यम् वृंदावनविपिनेललितं

वितनोतुश्रुभानियशस्यम् ८ (हरिरिति) हे

विलासिनिद्रहसुग्धवधूनि करेहरिः विलसति ९ हेराधे (इह)

यावनाचेठार्दे तरुणस्त्रियांचा ससुदायामधे हरिजोतो क्रीडतो

तो वधूसमुदाय कशेप्रकारचा (केलिपरे) क्रीडेचेठार्देतसर

ऐसा क्रीडत असतां तो हरिकसा शोभतो तेवर्णितो चंदनेक

रून चर्चिला नीलवर्णदेह ज्याचा आणखी पीतवर्ण वस्त्र ज्याचे

वनमाला कंठीजाच्या ऐसा आणखी केलिहणजे क्रीडा जीती

णेकरून चंचल ऐशी रत्नजडितकुंडले जीं तिहीं करून मंडित

हणजे शोभायमान कपोल ह्यजे त्यावर स्मित ह्यणे मंदहा

स्यजे तेणेकरून शोभतो ऐसा १० (पीनेति) काचिद्रोपव

धूः ११ कोणी एक गोपिका जीती (पीनपयोधरभारभरे

२४)
 ण) पुष्ट स्तनजे त्यांच्या गौरवातिशयेंकरून (हरिसरागं
 परिभ्य) श्रीकृष्णातें सप्रेम आलिंगून (उदंचितपंचमरा
 गं अनुगायति) ऊर्ध्वनेला ऐसा पंचम स्वर जो त्यातें कृ-
 ष्णामागून गाते २ (कापीतिकापिसुग्धवधूः) कोणि ए
 क संदर गोपिकाजीती विलास वशेंकरून चंचल नेत्रजे त्यां-
 च्या खेलनेंकरून निर्मला मनोज ह्यणजे गोपिकेच्या मना
 मधें कामविकार जेणेंऐसें मधुसूदनाचें सुरवकमलजें त्यातें
 (अधिकंध्यायति) अतिशयें चिंतिते ३ (कापीति (का
 पिनितंबिनी) कोणि एक स्त्रीती (किमपिलपितुं) काहीं
 एक बोलण्या कारणे (श्रुतिमूलेमिलिता) कर्णासमीप जडलो
 होत्सती) (पुलकैरनुकूले) आपुल्या स्पर्शमात्रेंकरून उरान्न
 पुलकजे तिहींकरून सानुरागानें सूचविते ऐसे कपोलतलजें त्या
 चे ठाई (दयितं) परम प्रिय श्रीकृष्णजो त्यातें (चारुचुचुंब)
 बरव्याप्रकारें चुंबन देवीजाली ह्यणजे कर्णामधें काहीं रहस्य बो
 लायाचें निमित्त करून श्रीहरीतें कपोलभागीं चुंबितीजाली हा
 अर्थ ४ (केलेति) काचित् ह्यणजे कोणि एक स्त्रीजीती (य
 मुनातीरे) यमुनाजलसंबंधि तीराचेवायीं (मंजुलवंजुल
 कुंजगतं) संदर वेताचें कुंजगृहजें त्याप्रति गेलाऐसा (अ
 मुं) हा श्रीपतिजो यातें (केलिकलाकुतुकेन) कामक्रीडे

चाठाई कलाह्यणजे चातुर्ये जीं त्याविषयीं हर्षजो तेणेकरून (क
रेणदुकूले वि. च. क. र्ष) हस्तानें पीतांबरातें धरून बोदतीजा
ली (करतलेति) रास ह्यणजे बहुतांस्त्रियांमधें नृत्यजें त्याचा
रस ह्यणजे शृंगारजो त्याचेठायीं (सहनृत्यपरायुवतिः)
आपुल्ये बरोबर नृत्यकरणार कोणी एक स्त्रीजीती (हरिणा
प्रशशंसे) हरिने जयविलास कलाकुशले हेरमणि इत्यादिक
१) रीतीनें स्तविली तोरास रसकशेप्रकारचा करतलांचे तालजें ति
हींकरून चंचल ऐशा कंकणाच्या पंक्तिज्या त्यांच्या ध्वनिनें मिश्र
आहे अव्यक्तमधुर ध्वनियुक्तवेणुजो रास रसाचेठाई ऐसा ध
श्लिष्यतीति हेराधे श्रीहरीजोतो (कामपिश्लिष्यति)
कोण एकस्त्रियेतें आलिंगितो (कामपिचुंबति) कोण एक
स्त्रियेतें चुंबितो (कामपिरामांरमयति) कोण एक समा ह्य
णजे स्त्रीजी तीतें रमवितो (परांसस्मितचारुपश्यति)
आणरवी कोण एकीतें मंदहास्ययुक्त बरव्याप्रकारें पाहतो,
(अपरां वामामनुगच्छति) आणरवी कोणी एक सुंदरीतें
अनुसरतो ७ श्रीति श्रीमंत जयदेवकविजो त्याचें हेंगीतरूप
चंदावननामक अरण्यजें त्याचेठायीं सकलस्त्रियांचा मनोरथ
येकदांच पुरविला यास्तव अद्भुत ह्यणजे आश्चर्यकारि ऐसें
केशवक्रीडेचे हेंरहस्य जेतें (ललितं) अनेकरसें करून सुंदर

ऐसं (यशस्यं) यशस्कर होलातें (श्रुभानिवितनोत्तु)
 लोकां कारणं कल्याणातें विस्तारो पुनः सरवी श्लो
 कत्रयें करून राधेप्रतिबोलते. श्लोक विश्वेषाम्
 नुरंजनेन जनयन्नानंदमिंदीवरश्चेणीश्यामलकोमलै
 रूपनयन्तंगैरनंगोत्सवम् स्वच्छंदं व्रजसंदरीभिरभि
 तः प्रत्यंगमालिंगितः शृंगारः सरिवमूर्तिमानिवमधोसु
 ग्धोहरिः क्रीडति १ हेसरिव (राधेअनुरंजनेनविश्वे
 षांआनंदंजनयन्) अनुरागेंकरून सर्वाससंतोषातें निर्भि
 तहोलाता आणखी (इंदीवरश्चेणीश्यामलकोमलैः अंगै
 अनंगोत्सवंउपनयन्) नीलोत्सलमालेचेपरि श्यामवर्ण
 सुकुमार ऐसीं करचरणादिक अंगेंजीं तिहींकरून स्पर्शमात्रें
 काममदातें उत्पन्नकरित होलाता आणखी (व्रजसंदरीभि
 रभितः स्वच्छंदं प्रत्यंगमालिंगितः व्रजस्त्रियांहीआसमं
 तान् मनासमानेल तसा इच्छारोधनहोलाता प्रतिअवयवाचे
 वाई आलिंगिला ऐसा (सुग्धोहरिः) सुंदर श्रीकृष्णजोतो (मूर्
 तिमान् शृंगारइवमधोः क्रीडति) मूर्तिमंत शृंगार रसाचे
 परि असंतभूतचेवाई खेळतो १ श्लो० अद्योत्संगवस
 इजंभकवलकेशादिवेशाचलंप्रालेयपुवनेछयाचुस
 रतिश्रीरवंडशैलानिलः किं चस्निग्धरसालमौलिमु

कुलान्यालोक्यहर्षोदयादुन्मूलंतिकुहूःकुहूरितिमुहुः
 स्ताराःपिकानांगिरः २ (हेराधेअद्यश्रीखंडानिलः
 याकाळीं मलयाचलसंबंधि दक्षिणवायु जोतो (उत्संगवस
 दुजंगकवलकेशादिव) आपले कोदरांत वसताहेत सर्पजे
 त्याचादंशकरून उष्णारूप क्लेशजो यास्तवच काय (प्रालेय
 पुवनेच्छयाईशाचलमत्सुसरति) शैत्यसेवा याचे इच्छेकरून
 नच काय हिमाचलाप्रति जातो ह्यणजे दक्षिणेहून उत्तरगामी
 वायु वाहतो शीतळ मंदवाहतो तो रूखदायक हीसाता विरहि
 णीसत्तज यासमयीं दुःखदायक जाला आहे त्याचें कारण हेच
 काय किंत्याचे आणीं विषसंसर्गतो त्यासस्तव मंलयाचलीं चं
 दन वृक्षाश्रित सर्पवर्तताहेत अतएव तोदाह शभायासाठीं
 हिमाचलाप्रति जातोकाय ऐशीउत्प्रेक्षा किंच ह्यणजे आण-
 खी याकाळीं (पिकानांगिरः) कोकिलांचे स्वरजेते (स्नि
 ग्धरसालमौलिमुकुलानि आलोक्यमुहुःउन्मीलंति
 आई आमवृक्षाचेअग्नीं पुष्पकुड्मलांतें पाहून वारंवार उस
 न होताहेत तेस्वर कसे (कुहूःकुहूरितिताराः) कुहूकुहू
 याप्रकारेंकरून अत्यंत उच्च असेप्रकारचे २ यानंतर क
 विजोतो कथेचासंदर्भतिंठेऊन अध्यायाचेअंतीं आशीर्वाद
 रूप मंगलाचरणानें आचरितो .

श्लो० रासोल्लासभरेणविभ्रमभृतामाभीरवामभ्रु
 वामभ्यर्णेपरिरभ्यनिर्भरमुदाप्रेमांधयाराधया ॥ सा
 धुत्वदहनंरुधामयमितिव्याहृत्यगीतःस्तुतिव्याजा
 दुद्रदचुंबितःस्मितमनोहारीहरिःपातुवः ३ (विभ्र
 मभृतांआभीरवामभ्रुवांअभ्यर्णे) शृंगारं विलासातें
 आचरत्या ऐशा गोपांगनाज्या त्यासमीप (रासोल्लासभरे-
 ण) रासक्रीडा श्रवणें हर्षातिशयजो तेणेंकरून प्रेमांध ऐ-
 सी राधाजी तीणें (साधुत्वदहनंरुधामयमितिव्याहृत्य)
 संदर तुझे मुख अमृतमय ऐसें बोलुन (निर्भरमुदापरिर-
 भ्य) अत्यंत प्रीतीनें आळिंगून (गीतस्तुतिव्याजादुद्रद
 चुंबितः) गायन प्रशंसेच्या मिषेंकरून स्पष्ट चुंबिला ह्मण
 जें अंतरीं कामवेगच कारण परंतु बाहेर गायन चमत्काराचे
 श्लाघेस्तवच काय चुंबिला ऐसा (स्मितमनोहारी) तीचे
 चुंबन चातुर्य पाहुन मंदहास्यें तीचेंच मनहरितो ऐसा ह
 रिजोतो (वःपातु) तु ह्याभक्तातें रक्षो ३

इतिगीतगोविंदेप्राकृतटीकायांसामोददामोद रोना
 प्रथमःसर्गः १

यानंतर वृत्तांत स्मरवितहोत्साता कवि बोलतो
 श्लोक विहरतिवनेराधासाधारणप्रणयेहरोविग

लितनिजोल्घादीर्घ्यावशेनगतान्यतः क्वचिदपिलता
 कुंजेगुंजन्मधुव्रतमंडलीमुरवरशिरवरेलीनादीना
 प्युवाचरहः सर्वा १ साधारणप्रणयेहरोवनेविह
 रति २ इतर गोपी समाधान प्रेमधरून श्रीहरी वनामधे रा
 धिकेसि कीडतअसतां (विगलितनिजोल्घादीर्घ्याव
 शेनअन्यतोगता) इतर गोपीपेक्षां आपुल्या सौंदर्याचा उ
 ल्घ श्रीहरीने इतरातुल्यलक्षिला यारोषवशेकरून राधिका-
 अन्यत्र स्थळीं गेली होस्ताती (गुंजन्मधुव्रतमंडली मुरवर
 शिरवरे क्वचिदपिलताकुंजेलीना) गतआहेत अमर
 समुदायजे तिहींकरून शब्दायमान कोणि एक लता निर्मि
 त कुंज एहजे त्याचेठायीं लपाली होस्ताती श्रीहरि वियोगास्तव
 पश्चात्तापें दीनहोर्डन एकांतीं सर्वाप्रति बोलती जाली १

गुर्जरीरागेरूपकताले अष्टपदी.

संचरदधरसुधामधुरध्वनिमुरवरितमोहनवंशं
 चलितहगंचलचंचलमौलिकपोलविलोलवतं-
 सं १ रासेहरिमिहविहितविलासं स्मरतिमनो
 ममकृतपरिहासंधृ० १ चंद्रकचारुमथूरशिखंड
 कमंडलवल यितकेशं प्रचुरपुरंदरधनुरचुरजि
 तमेदुरमुदिरसुवशं रासे० २ गोपकदंबनितंब

वतीसुरवचुंबनलंभितलोभम् बंधुजीवमधुराधर
 पल्लवमुल्लसितस्मितशोभं रा० ३ विपुलपुलकभु
 जपल्लववलयितबल्लवयुवतिसहस्रं करचर
 णोरसिमणिगणभूषणकिरणविभिन्नतमि
 स्त्रं रासे० ४ जलदपटचलदिंदुविनिंदकचंदन
 तिलकललाटं पीनपयोधरपरिसरमर्दननिर्द
 र्यहृदयकपाटं रासे० ५ मणिमयमकरमनोह
 रकुंडलमंडितगंडमुदारम् पीतवसनमनुग
 तमुनिमनुजसुरासरवरपरिवारम् रासे० ६
 विशदकदंबतलेमिलितंकलिकलुषभयश
 मयंतं मामपिकिमपितरंगदनंगदृशामनसा
 रमयंतम् रासे० ७ श्रीजयदेवभाणितमति
 सुंदरमोहनमधुरिपुरुषम् हरिचरणस्मरणं
 प्रतिसंप्रतिपुण्यवतामनुरूपं रासे० ८

टी० (इहरासेविहितविलासं कृतपरिहासं हरिमम
 मनःस्मरति) यादंदावनीं रासमंडळीमध्ये विलासातं आच
 रून अनेक विनोदानें करिता जाला, त्या श्रीहरीतें हे सखी माझे
 मन स्मरतें त्या रास क्रीडेचे ठाई कसा श्रीहरी शोभता जाला तें राधा
 सखिप्रति वर्णिते स्फुरतो अधरामृतासमान मधुर ध्वनिजो ते

णेंकरून वाजविद्या मोहन वेषू ज्याणें आणखी कशेयकारचा
 वेषुतें वाजवित असतां चलित ह्यणजे चंचल आहे नेत्रप्रांत ज्या
 आणखी डोलतो मस्तक ज्याचा कपोल स्थळीं चंचळ कर्णा
 मरणें ज्याचीं ऐसा १ (चंद्रकेति) चंद्रक ह्यणजे नेत्राकार चिन्हें
 जिं तिहीं करून सुंदर ऐशीं मयूर पिछें जीं त्याच्या पंक्तिनें आ
 समंतात् सुकुराकार वेष्टिलेत केश ज्याचे प्रचुर ह्यणजे विस्तीर्ण
 इंद्र धनुष्यजे तें णेंकरून आसमंतात् शोभायमान घनदाटमेघ
 जो तद्वत् सुंदर वेष ज्याचा २ (गोपेति) गोपसमुदाय श्रिया
 ज्या गोपिका त्यांस सुरवचुंबन मात्रेंकरून प्रकटविला आ
 हे लोभ ज्याणे बंधुजीव ह्यणजे सेंद्रिचें पुष्प त्याचेपरि सुंदर
 आहे ओष्ठपल्लव ज्याचा ज्या ओष्ठपल्लवामधें स्फुरद्रूप मंदहा
 स्यजे तें णेंकरून शोभा आहे ज्याकृष्णाचे ठाई ३ (विपुलेति)
 गोपिका स्पर्शमात्रेंकरून पुष्कल आहेत स्वेदविंदु रोमांच ज्याचे
 टाथीं ऐसे बाहु पल्लवजे तिहींकरून आलिंगिलें गोपिका सहस्र
 जें त्यातें ज्या हरीनें करचरणादिकाचे ठाई रत्नजडितकटक नूपुरा
 दिभूषणें जीं त्याच्या प्रभेंकरून दूरकेला रात्रिसंबंधि अंधका
 रज्याणें ४ (जलदेति) मेघमंडलीं स्फुरद्रूप पूर्ण चंद्रजो त्या
 हून सुंदर चंदन तिलक ललाटी ज्याच्या पीन ह्यणजे अत्यंत
 पुष्टगोपिकांचा कुचप्रदेशजो त्याच्या मर्दनाविषयी निर्दय-

भाहे अंतःकरणज्याचें ६ (मणिमयतिमणिमय ह्यणजे रत्न
 स्वचित मकराकार सुंदर कुंडलें जीं तिहीं करून शोभताहेत दो
 नही गंड ह्यणजे कपोल जाचे उदार ह्यणे परमानंद दाचक
 ऐसा आणखी पीतांबर धारिऐसा अनुगत ह्यणजे आश्र
 यून वर्तले आहेत मुनिमनुष्य देवदैत्य वर परिवारजेते ज्यास
 ऐसा ६ विशदेंति) विशद ह्यणजे निर्मळ कदंबाचे तळीं
 वर्तला ऐसा सकल कलिकल्प भयातें दूर करितो ऐसा आ
 णखी स्फुरतो मदन जीणें करून न ऐशा दृष्टीनें आणखी
 मनें करून मला चमत्कारें रमवितो त्या श्रीहरीतें (मममनः
 स्मरति) माझे मन स्मरतें हे सर्वा मी काय करूं ७ (श्रीजय
 देवेति) श्रीमंत जयदेवानें वर्णिलें ऐसें अतिसुंदर मोहन कारक
 श्रीहरीचें हे रूप जेंते या काळीं पुण्यवंतास हरिचरणस्मरणा
 विषई योग्य होय ८ यानंतर राधाजीती सखीप्रति कृ
 ष्णाचे ठायीं मनाची संलग्नता जी तीतें वर्णिते ९
 श्लो० गणयतिगुणग्रामं भ्रामं भ्रमादपिनेहते वहति
 चपरितोषं दोषं विमुंचंतिदूरतः युवतिषु चलत्तृष्णो कृ
 ष्णो विहारिणिमां विना पुनरपि मनोवामं कामं करोति
 करोमि किं १ हे सखि माझे मन जेंते पुनरपि मजवांचुन इतर
 युवतिचे ठायीं विहार करितो ऐसा चंचलाभिलाषी श्रीकृष्णाजो

त्याचेवाई इच्छेतें धरिते मीकायकरूं आणखीत्याश्रीकृष्णाच्या
गुणसमूहातें चिंतितें भ्रमेंकरूनहि विस्मरणातें न आचरेत्या
च्या दोषातें दूरत्यागीतें त्याच्या गुणश्रवणी परमसंतोषातें
वाहतें तस्मात् मनाच्या स्वभावातें मीकायकरूं १

मालवरागे एकतालीताले अष्ट०

निभृतनिकुंजगृहंगतयानिशिरहसिनिलीय
वसंतं चकितविलोकितसकलदिशारतिरभस
भरेणहसंतं सरिवहेकेशिमथनमुदारं रमय-
मयासहमदनमनोरथभाषितयासविकारंधु-
१ प्रथमसमागमलज्जितयापदुचाटुशानेर
सुकूलं मृदुमधुरस्मितभाषितयाशिशिलीक
तजघनदुकूलं सरिव० २ किसलयशयननि
वेशितयाचिरमुरसिममैवशयानं कृतपरिरं
भणचुंबनयापरिरभ्यकृताधरपानं ३ अल-
सनिमीलितलोचनयापुलकाबचलिललिन
कपोलं श्रमजलसिक्तकलेवरयावग्मदन-
मदादतिलोलं सरिव० ४ कोकिलकलरवकू
जितयाजितमनसिजतंचंविचारं श्लथकु
समाकुलकुंतलयानरवलिखितघनस्तन

भारं सरिवि० ५ चरणारणितमणिनूपुरयापरिपू
 रितसरतवितानं सुरवरविश्वंखलमेखलयास
 कचयहचुंबनदानं सरिवि० ६ रतिसरखसमयर
 सालसयादरमुकुलितनयनसरोजं निःसहनि
 पतिततनुलतयामधुसूदनमुदितमनोजं स
 रिवि० ७ श्रीजयदेवमणितमिदमतिशयमधु
 रिपुनिधुवनशीलं सरखमुक्तंठितगोपवधूक
 थितंवितनोलुसलीलं सरिवि० ८ टी० (उदारं
 थोर ऐसा (केशिमथनं) श्रीकृष्ण जोतोत्यातें (मयासहर
 मथ) मजशींरमविं मीकसेप्रकारची मदनचेठार्डे मनोरथर
 लन्नकेला जीणेंअसेप्रकार ची तोकेशिमथनहि मदनविकार
 युक्त असेप्रकारचा अनुक्रमें स्वमनोरथातें वर्णिते मीनिभृत
 ह्यणजे गूढ ऐसें कुंजगृहजे त्याप्रतिवर्तलीं ऐसीं तोरात्रिचेठ
 र्थीं एकांतींलपूनवर्ततो आणरवीमीकसी सभयसकलदि
 शांतें विलोकिलें जीणे आणरवी तोकसारतिह्यणजे संभोगले
 त्याविषयीं उत्साहातिशयेंकरून हंसतो ऐसा १ टी० (प्र
 मेति) प्रथमसमागमीलज्जायुक्तजाली तोलज्जादूरकराया
 साटीं शतशःकुशलचादुवादेंकरून अनुकूलवर्ततो मीमंजूल-
 गोडगोष्टीतेंबोलतें तोमाझेकदिस्थितपद्वस्त्रातें शिथिलक-

रितो ऐसा २ (किसलयेति) मीकिसलय ह्यणजे कोमलपल्ल
वजे त्यांच्या शयनी स्थापिजेली तोचिरकाळ माझ्याच वक्षस्थ
ळीं शयन करितो ऐसा मीकेले आलिंगनचुंबन जीणें याप्रका
रची तो मातें आलिंगून अधरपानातें करितो ऐसा ३
अलसेति) मीसरतश्चमवशेंकरून झांकिलेनलोचनजीणें
तो रामांचसमूहेंकरून सुंदरकपोल ज्याचे ऐसा मीसरतश्चम-
मजलाने व्यापिलें कलेवरजीचें ऐसी तो अत्यंत सुंदर काममदें
करून चंचल ऐसा ४ टी० (कोकिलेति) मीकोकिलांचे परि
मंजुलभाषणीं तो संपूर्ण कामशास्त्राच्या रहस्यातें जाणतो
मी अस्ताव्यस्त आहेत पुष्पयुक्तकेशजीचे ऐसी तो नखेकरून
विदारिला निबिडस्तनभारजाणें याप्रकारचा ५ टी०-१ च
रणेति) मीचरणीवाजतात रत्नजडित नूपुरजीच्या ऐसी तो
परिपूर्ण केला सरत विस्तारज्याणें याप्रकारचा मीवाजते उ-
त्तम मेखलाजीची ऐसी तो केशग्रहणयुक्तचुंबनातें आच
रतो याप्रकारचा ६ टी० (रतीति) मीरतिस्खसमई प्रेम
रसें मंदवर्तते तो आनंदातिशयेंकरून स्वल्पसंकुचितनयनक
मलें ज्यांची ऐसा मी अशक्तलेंकरून पतनातें पावलीतसुवलीजी
ची ऐसी तो मधुसूदन उखन्नकामज्याचे ठाई ऐसा याप्रकारचा
केशिमथनजो त्यातें हेसरवी याप्रकारची मी राधाजीतीणें सीर

मवीं या प्रकारें करत कर्माते करून भावित होसाती राधाजी
 ती सरवीतें प्रार्थिती जाली ७ टी. श्रीजयदेवेति ७ पुष्पल
 आहे मधुसूदन चरित ज्याचे ठाईं ऐसें शृंगार लीला सहित हें कृष्ण
 समागमाते इच्छितें ऐसी गोपवधू राधाजीतीचें भाषण श्रीज
 यदेवानें वर्णिलें तें हें सर्वत्र करवाते विस्तारो ८ श्लो०
 हस्तस्वस्तविलासवंशमनु जु भ्रूवल्लितद्वल्लुवी वृंदो-
 त्साहृदगतवीक्षितमतिस्वेदाद्र्गंडस्थलं मासुद्दीक्ष्य
 विलज्जितस्मितसुधासुगंधाननं कानने गोविंदं व्रजसंकी
 र्णवृत्तं पश्यामि हृष्यामि च १॥ टी० हे सखि (कानने) वृंदाव
 नाचे ठाई गोपिका समुदायानें वेष्टिला ऐशा गोविंदाते पाहते आ
 णरवी पाहून हर्षानें पावते तो गोविंदकसे प्रकारचा माते पाहून
 लज्जेतें पावतो त्या लज्जे करून युक्त मंदहास्यलक्षण अमृत
 जे तेणे करून सुंदर आहे मुरव ज्याचें आणरवी माते पाहतांच ह
 स्तापासून गळाला वेणू ज्याचा आणरवी कुटिल भ्रूवल्ली यु
 क्त गोपांगना समुदाय जो त्यावर संकेतें करून फिरविले कटा-
 क्षत्रीक्षणजेणें धर्म करून आर्द्रगंडस्थलें ज्याची असे प्रकारचा
 १ श्लो० दुरालोकस्तोकस्तवकनककाशोकलतिकाविकाश
 कासारोपवनपवनोपिव्यथयति अपि भ्राम्यद्गंगीरणितरम
 णीयानमुकुलप्रसूतिश्चूतानांसखिशिरवरीणीयं मुखयति

दी. राधिका जीती विरह शोककारणानें वर्णितें दुरालोक ह्यण
जे पहावयाकारणे अशक्य ऐसें सूक्ष्म पुच्छ गुच्छ जींचे ऐशा
नूतन पल्लवित अशोकशाखा तीचा पुष्पप्रादुर्भावजो तो आण
खी तटाकावरून उपवनसंबंधि वायूजो तोहि मला दुःख देतो
आणखी भ्रमताहेत भ्रमरी ज्यात्या गुंजारवेकरून रम्य आण
खी (शिखरिणी) प्रशस्त अगें जीचीं ऐसी आम्हणु
ष्पाची उत्पत्तिजीतीहि मातें विरहवशास्तवन करवितें शि
खरिणीशब्दें वृत्तनाम सूचविलें २ अध्यायांतीं जय
देवकवी मंगलातें बोलतो

श्लोक

साकू

तस्मिन्माकुलाकुलगलद्वम्पिल्लुमुल्लासितभ्रूवल्ली
कमलीकदर्शितसुजामूलार्द्धहस्तस्तनं ॥ गोपी-
नांनिभृतंनिरीक्ष्यदयितांकांचिच्चिरंचितयन्अंत
सुग्धमनोहरोहरतुवःकेशन्नवःकेशवः ३ (साकू
तस्मिन्) साभिप्रायमंदहास्य ज्याचेढाईं अस्तव्यस्त गळतो कें
शाभार ज्याचेढाईं उर्ध्व फिरविल्या आहेत भ्रूलतिका ज्याचे ढा-
ईं कर्णकंदुयनादि छलवशेंकरून दारवविलें भ्रुजामूळ अणखी-
भितस्ति परिमित स्तनज्याचेढाईं (मूलोर्ध्वहस्तस्तनं) हापाठ
वर्ततो त्याचा अर्थ भ्रुजावरतें उर्ध्वहस्तेकरून तन्निषेणं दारववि
ले स्तनजे कीडेचेढाईं ऐसें गोपिकाचें (निभृतं) रहस्यजें त्या

तें पाहून आपली प्रियकर कोण एक स्त्रीजी तीतें अखंड अंत
रीं चिंतित होत्साता अभिनव मोहन सुंदर केशवजोतो तुमच्या
केशातें हरो ३ ७ ७ ७

इतिगीतगोविंदेप्राकृतदीकायां अकूशकेशवोनामद्वितीयः
सर्गः ॥ २ ॥

श्रीजयदेवजोतो या प्रकारचा पश्चात्तापातें वर्णून श्रीकृष्णपश्चा
त्तापातें वर्णितों.

श्लोक कंसारिरपिसंसारवासनावंधशृंगवलां ॥

राधामाधायहृदयेतत्याजव्रजसुंदरीः १ टीः जसी
राधा कृष्णातें स्वरतें तसाच कंसारि ह्यणजे कृष्णजो तोहि सं
सार वासनेचा बंधनाकारणें साक्षात् शृंगवला रूप ह्यणजे बेडी
राधाजी तीतें ध्यानें करून हृदयीं स्थापून इतर गोपिकातें त्यागि
ता झाला १ श्लो०

इतस्ततस्तामनुसृत्यरा
धिकामनंगवाणव्रणश्विन्नमानसः ॥ कृतानुतापः

सकल्लिदंदिनीतटांतकुंजेनिषसादमाधवः २

टीः कृतानुतापः) आपण केला राधिकेचा अपमानजो

त्यातें स्वरून केला आहे पश्चात्ताप जाणें ऐसा आणखी मद

न वाणक्षनें करून पीडित चित्त ज्याचें ऐसा माधवजोतो रा

धिकेतें जेथें तेथें शोधून तीचा लाभ नहोतां मग यमुनातीरीं-

कुंजगृहाचे तोंडे बसताजाला २

गुर्जरागणप्रतिमटताले अष्टपदी

मामियंचलिताविलोक्यवृत्तंवधूनिचयेन ॥
 सापराधतयामयापिनवारितानिभयेन ॥
 हरिहरिहतादरतयागतासाकुपितेव धृ० १
 किंकरिष्यतिकिंवदिष्यतिसाचिरंचिरहेण ॥
 किंजनेनधनेनकिंममजीवितेनगृहेण ॥ ह० २
 चिंतयामितदाननंकुटिलभुरोषभरेण ॥ शो
 णपद्ममिवोपरिभ्रमताकुलंभ्रमरेण ॥ हरि० ३
 तामहंहृदिसंगतामनिशंभृशंरमयामि किंव-
 नेनुसराभितामिहकिंवथाचिलपामि हरि० ४
 तन्निखिन्नमसूययाहृदयंतवाकलयामि ॥ त
 न्नवेद्यिकुतोगतासिनतेनतेनुनयामि हरि० ५
 पश्यसेपुरतोगतागतमेवमेविदधासि किंपु
 रेवससंभ्रमंपरिरंभणंनददासि हरि० ६ क्ष
 म्यतामपरंकदापितवेदशंनकोरोमि देहिसुंदरि
 दर्शनंमममन्मथेनदुनोमि हरि० ७ वर्णितं
 जयदेवकेनेनहरेरिदंप्रणतेन तिंदुबिल्वसमुद्र
 संभवरोहिणीरमणेन ८ (५मामिति) ९

श्री-दी० श्रीहरिचें भाषण इतर वधूमंडळीनें वेष्टिलें ऐशातें
 पाहून राधिका जीती निघती जाली मी तीतें निवारण करून घे
 परंतु मी अपराधी या भावें अत्यंत भयानें म्यातीतें न निवा
 रण केलें (हरिहरि) हाहा देवा मज पासून आदर अंतरला
 यामुळें कोणाभास दाखउन राधा गेली कीं १ (किं करिष्यती
 ति) साहायजे ती राधिका चिरकाळ वियोगें करून काय करी
 ल किंवा काय बोलेल हें कळेना एक राधेवाचुन मज हा लोक का
 य करितो कशाला पाहिजे किंवा याधनें करून काय होणार आ
 हे किंवा यामुहें करून किंबहुना जीवितें करून काय होणा
 र २ चिंतयामीति रोषभरेण) क्रोधातिशयें करून व
 क आहेत झूलता ज्याचे ठाई ऐसें तिचें मुख कमळजें तेच
 मला स्मरतें यास्तव त्यातें मी चिंतितीं तें मुख त्यास मयीं क
 सें उपरि भ्रमतो भ्रमरजो तेंणें करून व्याकुळ रक्त कमळजें सें
 त हत् रक्त कमळासमान क्रोधयुक्त मुख भ्रमरासमान झूल
 ता ३ तामिति) ध्यान व शेंवरून हृदयाचे ठाई प्राप्त ऐ
 सीती राधाजी तीतेंच अतिशयें वारंवार रमवितो माझे ह
 दयीं राधा असतां मी अरण्याचे ठाई व्यर्थकां अनुसरावें किंवा
 येथें व्यर्थकां रुदन करावें ४ (तन्वीति) हृदयस्थ राधेप्रति
 भगवान् बोलतो (हेतन्वि) हेसंदरी तुझे हृदयजें ते म

सरेंकरून खिन्न ऐसी मीतर्कितों तूं कोठें गेलीस तें मीनेणें तूं सहज जा
ती जालीस ऐसें समजून मी न प्रार्थिता जालों ५ पश्यसेइति ७
तूं मातें पाहातेस मजपुढें पुनः पुना वेर झारा करितेस पुरंतु पूर्वव
त् सप्रेम आलिंगनातें कानदेसि ६ क्षम्यतामिति ७ हे राधे त्वां म
जवर क्षमा करावि मी यानंतर तुझा असा अपराध कदापि करणा
रनाही हे सुंदरी मजदर्शन द्यावें मी मदनें करून दुखी आहे ७
(श्रीजयदेवैति) या प्रकारें हें श्रीकृष्ण भाषण जें तें तितुबिल्व
नामक माझे कुळ जें तोच कोणि एक समुद्र त्या पासून जन्मलों चंद्रास
मान मी जयदेव कवि जो हरीचा भक्त त्याणें वर्णिलें ८

श्लो० भूपल्लवो धनु रपांगतरंगितानि बाणा गुणाः
श्रवणपालिरिति स्मरेण तस्यामनंगजयजंगम
देवतायामस्त्राणि निर्जितजगंति किमर्पितानि ९
टी० अनंग ह्यणजे मदन जो त्याची त्रैलोक्य जय हें तु भूत जंग-
म देवताच काय ऐसी राधा जी तीचे ठाई मदन जो त्याणें आपलिं
जिंकिलें जग जिंही करून ऐसीं शस्त्रे जीं तीं स्थापिलीं काय जा
स्तव तीचा भूपल्लव जो तो मदनान्चें धनुष्य होय कराक्ष निरीक्षणें
जीतीं बाण होत श्रवण कोण जो तो धनुष्याचा गुण होय ९
यानंतर श्रीकृष्ण जो तो राधेच्या वियोगें करून उत्पन्न संताप जो
तस्मिंहारार्थ आंधिधारण केलें शीतळ चंदनादिक पदार्थ जे त्या

तें पाहून मीरुद्र ऐसें समजोन मदन मला अधिकच पीडितो काय,
 ऐसा तर्क करित होत्साता मदनाप्रति बोलता जाला तें कवी वर्णितो ॥११

श्लो० हृदिविसलताहारोनायंभुजंगम
 नायकः कुवलयदलश्रेणीकंठेनसागरलद्युतिः मलय
 यजरज्जोनेदंभस्मप्रियारहितेमयिप्रहरनहरभ्रांत्या
 नंगकुधाकिमुधावसि २ (हेअनंगप्रियारहितेम
 यिहरभ्रांत्यानप्रहर) हेमदना राधारहित मीजोत्या मा श्रेठा
 ई हा आपुला शत्रू महादेव होय ऐशी कल्पना करून मातें नको-
 मारूं (कुधाकिमुधावसि) मजवर क्रोधें करून कांधावतो
 स आपण महादेव नव्हे हें स्थापितों हेमदना (हृदिविसलता
 हारोनायंभुजंगम नायकः) दाहशमनार्थं हृदयाचे ठाई,
 शीतल मृणालांचा हार मीधारण केला हा महादेवाचा वासुकी
 नव्हे (कंठेकुवलयदलश्रेणी) कंठी नीलोसलाच्या दलांची
 माळा हीवर्तते (नगरलद्युतिः) ही विषाची काळिमानव्हे (इ
 दंमलयजरजः नभस्म) हा श्वेत चंदनाचा लेप होय हा वि-
 भूतीचालेप नव्हे तूं हे रुद्राचें आप्रण ह्यणुन समजलास काय
 हें शेषकत्यावें २ यानंतर राधेचा विरहें अधिकच कामपी
 डाजी तत्परिहारार्थं मदनातें प्रार्थितो,

श्लोक पाणौमाकुरुचूतसायकमसुंमाचापमारोप

यकीडानिर्जितविश्वमूर्छितजनाघातेनकिंपौरुषम् ॥
 तस्याएवमृगीदृशोमनसिजप्रैरवत्कटाक्षानिलज्वाला
 जर्जरितंमनागपिमनोनाद्यापिसंधुक्षते ३ (हेकी
 डानिर्जितविश्व) लीलामात्रें जिंकिलें विश्वजेणें याप्रकारचा
 हेमदना (पाणौ अमुंचूतसायकंमाकुरु) कराचेठाई याआ
 म्रपुष्पबाणातें नकोधरूं ह्यणजे लीलेंकरूनच सर्वातें जिंकूं शके
 तो तोतूं शस्त्रेंकरून मलाकसाठेविशील यास्तव शस्त्र नधरावें
 हाअर्थ आम्रपुष्पजेतें मदनाचा बाण होय हेंशास्त्रामधें प्रसिद्ध
 असे (माचापमारोपय) हेमदना नकोधनुष्यातें सज्जकरूं
 (मूर्छितजनाघातेनकिंपौरुषम्) मूर्छितजनाकारणें मार
 णेंकरून कोणतापुरुषार्थ ह्यणजे मीराधेच्या वियोगें सहज घृत
 प्राय त्यामला मारून कोणती कीर्ती इच्छिली याअभिप्रायातें व
 णितो (तस्याएवमृगीदृशोमनसिजप्रैरवत्कटाक्षानिलज्वा
 लाजर्जरितंमनःअद्यापिमनागपिनसंधुक्षते) तीमृग
 नयनाराधाजी तीच्या मदनविकारेंकरून मजवर संचरला नेत्र
 कटाक्षजो तोकोणि अग्नि त्याचेज्वालेनें जर्जरजालें ऐसें माझें
 मनजेतें अद्यापिकाहि अंकुरितहोतनाहीं ३ हृदयस्थराधेप्र
 ति भगवान् बोलतो.

श्लोक ॥ भूचापेनिहितःकटाक्षविश्वोनिर्मातुम

मर्मव्यथांश्यामात्माकुटिलःकरोतुकबरीभारोपिमारो
 द्यमम् ॥ मोहंतावदयंचतन्वितनुतांबिंबाधरोरागवा
 न्सहृत्तस्तनमंडलस्तवकथंप्राणैर्ममक्रीडति ४
 हेराधे (भ्रूचापेनिहितःकटाक्षविशिखोमर्मव्यथांनि
 मातु) तुझी भूलताजी तेंच कोणियेकचापत्याचेटाई स्थापिला
 नेत्र कटाक्षरूप बाणजोतो मर्मव्यथेतें निर्माणकरो ज्यास्तव
 मर्में तोडावीं हाबाणाचा स्वभाव होय आणखी श्यामात्मा
 कुटिलःकबरीभारोपिमारोद्यमं करोतु) शामवर्ण आकृ
 तिनें वक्र ऐसा हा केशांचा समूह जोतोहि मदनाच्या उद्यमातें
 करो, ह्यणजे मदनजसा मारितो तसा मारायाचा यत्न करो ज्या
 स्तव काळाकुटिल पुरुषजोतो शत्रुचेपरि आचरतो (हेतन्वि
 अयंरागवान् बिंबाधरश्चतावत् मोहंतनुतां)
 हेराधे हारागवान् (ह्यणजे आरक्त ऐसा तुझी बिंबा फलासमान
 अधरोष्ठ जोतोहि संपूर्ण मोहातें रचो ज्यास्तव रागवान् ह्यणजे
 विषयासक्त पुरुषजोतो मोहातें निर्मितोच (तवसहृत्तस्तन
 मंडलः ममप्राणैः कथं क्रीडति) तुझी संदर वर्तुळजे
 सा स्तन गोलक जोतो माझे प्राणजे तिहींसी कसा खेळतो
 माझे प्राण हराया कारणें कसा पाहतो ज्यास्तव सहृत्त ह्यणजे उ
 तम शीळवंत जोतो मराचा घातन इच्छि राधेचेकटाक्षादिकचिं

तून अधिकच विरह पीडेतें अनुभवितोहा अभिप्राय ४
 पूर्वी राधेच्या संगेंकरून ज्या विषयकरवातें अनुभवित होतो
 तेंच विषयकरव राधेचें रूप ध्यातां मज प्राप्त आहे परंतु वियोग
 पीडा शमन होय याचे कारण कळे ना ऐसें आतां श्रीहरी बोल
 तो.

श्लोक तानिस्पर्शकरवानि

तेचतरलस्निग्धादृशोर्विभ्रमास्तद्द्रुक्रांबुजसौरभं
 सचसुधास्पंदीगिरां वक्रिमा साबिंबाधरमाधुरीति
 विषयासंगेपिमन्मानसं तस्यांलग्नसमाधिहंतवि
 रहव्याधिकथं वर्त्तते ५ टी. जीं पूर्वी प्रत्यक्षस्पर्शकर
 खें अनुभविलीं होतीं (तानिस्पर्शकरवानि) या ध्यान
 काळीं तींच हीं स्पर्श करवें (तेचतरल स्निग्धादृशोर्वि
 भ्रमाः) तेच किं हें चंचळ स्नेहयुक्तदृष्टीचे विलास वर्त्तता
 हेत येणेंकरून रूपविषय कथिला (तद्द्रुक्रांबुजसौरभं
 तेंच किं हें सुखकमळाचे सुगंधत्व (सचसुधास्पंदीगिरां
 वक्रिमा) तेंच किं हें अमृतातें सवतें ऐसें शब्दाचें वक्रत्व
 येणें शब्द विषय कथिला (साबिंबाधरमाधुरी) तीचहे
 बिंबाधराची मधुरताह्यणजे अधरामृताची गोडी येणे र
 स विषय कथिला (इतिविषयासंगेपि) याप्रकारें राधे
 पासून विषयाचा योग वर्त्तला असतां हि (तस्यांलग्नस-

माधिमन्मानसंते) राधेचे ठाडी लागला समाधी ह्यणजे
 एकाग्रताजास ऐसें माझे मन वर्तते ऐसें असतां हि (हंत वि
 रहव्याधिः कथं वर्तते) हा विरह रोग कसा वर्ततो,
 ज्यास्तव समाधियुक्तास रोग वर्त्तूनये आणखी ज्याचे ठाई
 मनाचा योग त्याच मनास त्याचा वियोग रोग कसा हा अग्नि
 प्राय ५ कविजोतो अध्यायांतीं भक्ताप्रति आशीर्वादातें
 देतो, श्लोक तिर्यकंठविलोलमौलितरलोत्तं
 सस्यवंशाच्चरुहीतस्थानकृतावधानललनालक्षैर्न
 संलक्षिताः संसुग्धंमधुसूदनस्यमधुरेराधामुखेदौ
 मृदुस्पंदं पल्लुविताश्चिरंददातुवःक्षेमं कटाक्षोर्मयः
 ६ टी० वेणुतें वाजवित असतां तिर्यक ह्यणजे वांकडा कंठ
 ज्याचा डोलतो मस्तक ज्याचा चंचळ उत्तंस ह्यणजे तुरा ज्या
 चा ऐसा मधुसूदन जो त्याचे मधुरेराधामुखेदौ संसु
 ग्धं मृदुस्पंदं पल्लुविताः) संदर ऐसा राधेचा मुखचंद्र जो
 त्यावर गुमलें काहीं चंचलत्व विस्तारिलें ऐसें कटाक्षोर्म
 यः) कटाक्षरूप तरंगजेते (वःक्षेमं चिरंददातु) तुह्यास
 कल्याणातें चिरकाल देवोत चंद्राच्या दर्शन लहरी जशा तद्वत्
 राधा मुखचंद्रदर्शनी कृष्णाची अपांगदर्शने जीतीं वृद्धितें
 पावताहेत तीं भक्तांस कल्याण करोत हा अर्थ सकळ स्त्रियां

मधें राधिकेतेंच कटाक्षें अवलोकित असतां इतरांहिं मत्सर क
सा नकेलाहे आशंकेने बोलतो त्या कटाक्ष लहरि कसे प्रका
श्या (वंशोच्चरद्गीतस्थानकृतावधानललनालक्षैर्न
संलक्षिताः) वेणुपासून प्रकटलेत गायनाचे प्रभेदजे त्यां व
र केली आहे एकाग्रता ज्यांहीं ऐसी गोपिकाची लक्षेंजीं त्याहीं
न अवलोकिल्या अशोप्रकारचा ६

इतिगीतगोविंदेप्राकृतरीकायांमुग्धमधुसूदनोनाम

तृतीयःसर्गः ३

यानंतर कविजोतो राधिकेची सरवी कृष्णाप्रति येउन बो
लायाकारणें प्रवर्त्तलीतें बोलतों

श्लोक ॥ यमुनातीर वानीरनिकुंजेमंदमास्थितम् ॥

प्राहप्रेमभरोद्भूतंमाधवंपराधिकासरवी ॥१॥ टी

यमुनेच्यातिरीं वानीरनिकुंज ह्यणजे वेताचें कुंजगृहजें त्याचे
ठाई (मंदमास्थितं) चिंताग्रस्त बसलाऐसा (प्रेमरसोद्भूतं)

राधिकेचेठाई प्रेमातिशयेंकरून भ्रमित ऐसा माधवजो त्या

प्रति राधिकेची सरवीजीतीप्राह बोलती झाली १

कर्णाटकरागे एकतालीताले अष्ट०

राधेप्रति सरवींचें भाषण

निंदतिचंदनमिंदुकिरणमनुविंदतिखेदमधीरं

ब्यालनिलयमिलनेनगरलमिवकलयतिमलय
 समीरं साविरहेतवदीना माधवमनसिजविशि
 खभयादिवभावनयात्वचिलीना ॥ धृ० १ ॥ अवि
 रलनिपतितमदनशरादिवभवदवनायविशा
 लं स्वहृदयमर्मणिवर्मकरोतिसजलनलिनी
 दलजालं ॥ २ ॥ सावि० ॥ कुसुमविशिरवशर
 तल्पमनल्पविलासकलाकमनीयं व्रतमिवतवप
 रिरंभस्करवायकरोतिकुसुमशयनीय सावि०
 ३ वहतिचंचलितविलोचनजलधरमानन
 कमलसुदारं विधुमिवविकटविधुंतुददंतदल
 नगलितामृतधारं ॥ सावि० ४ ॥ विलिखतिरह
 सिकुरंगमदनभवंतंमसमशरभूतं प्रणमति
 मकरमधोविनिधायकरेचशरंनवचूतं सावि०
 ५ प्रतिपदमिदमपिनिगदतिमाधवतवचर
 णेपतिताहं त्वयिविसुखेमयिसपदिसुधानि
 धिरपितनुतेतनुदाहं सा० ६ ॥ ध्यानलयेनपुरः
 परिकल्प्यभवंतमतीवदुरापं विलपतिहसति
 विषीदतिरोदितिचंचतिमुंचतितापं सावि० ७
 श्रीजयदेवभणितमिदमधिकंयदिमनसान

तनीयम् हरिविरहाकुलबलुवयुवतिसरवीवचनं
 पठनीयं ॥ ८ ॥ (निंदतीति हेमाधव
 सातवविरहेदीना) हेमाधवा तीराधा तुझा वियोग प्राप्त
 असतां दुःखि आहे आणखी (मनसिजविशिरवभया
 दिवभावनयात्वयिलीना) कामबाणाचा भयास्तवच
 काय एकाग्रतेकरून तुझे गाई प्रवेशली आहे ह्यणजे मदन श
 चूच्या भयेंकरून ध्यानाच्या भिषें तुझ्या स्वरूपां लपून राहिली
 च काय ॥ जास्तव तुजहून भिन्न वर्तेना हा अर्थ आणखी
 चंदनंनिंदति) दाह शमनार्थ आह्मीं सर्वांगीं चर्चिलें चंद
 न जें त्यातें निंदिते जळोहें चंदन येणें करून दाह अधिकच
 होत असतो इत्यादिक बोलतें (इंदुकिरणमन्वधीरंवे
 दंविंदति) संताप शमनार्थ आह्मी चंद्रकिरणी नेली अस
 तां चंद्रकिरणातें पाहून पुष्कळ खेदातें पावते ह्यणजे शीत
 ल किरण होत्यातें तव वियोगें करून अग्निज्वालेचेपरि भास
 ताहंत १ आणखी मंद शीतळ स्रगंध ऐसा मलयसमीर ह्य
 णजे दक्षिण वायुजो त्यातें (व्यालनिलयमिलनेन) मलया
 चलीं सर्प स्थानजें त्याचा संसर्गें करून गरलमिव कलयति)
 हा वायूनद्धे हें गरलच होय एसें जाणतें १ (अविरलेति)
 हेमाधवा राधिकाजीती (स्वहृदयमर्मणि) दाहशमनार्थ-

हृदय मर्मस्थळाचे वाई (सजलनलिनीदलजालं विशालं व
 र्मकरोति) जलयुक्त कमलिनी पत्रसमूहातें आपून विशा
 लकवच्याचे परिस्थापिते तें कमलिनी पत्ररूप कवचेजेंतें
 (अविरलनिपतितमदनशारात्) अखंडहृदयीं प्रवेश
 ताहेत मदनाचे बाणजे त्यापासून (भवदवनायडव) हृद
 यीं वर्तला तूंजो त्याचा रक्षणार्थच काय तें कवच रचिलें २
 (कुसुमेति) हेमाधव अनल्पविलासकमनीयं) अ
 नेक लीला चातुर्यें सुंदर ऐमें (कुसुमशयनीयं करोति)
 पुष्पमय शयनातें रचितें परंतु तुझ्यावियोगास्तव तें शयन व्य
 व्यर्थ होत्सातें लोहबाणाचे परि दुःखदायक वर्तलें आहे यास्त
 व हेरुणा (तव परि रंभसरवायकुसुमविशिरवशरत
 ल्यं) तुझें आलिंगन सुखप्राप्त व्हावें एतदर्थ मदन बाणाचा
 तल्पजो तद्रूप (व्रतमिव) व्रतातेंच काय आरंभिते पुष्पेंम
 दनाचे बाणहोत त्यांची शय्यातें शरपंजर होय तस्मात् शर
 पंजरव्रतानें आचरते काय ३ (वहतीनि) हेमाधवा
 तीराधिका जीती (चलितविलोचनजलधरं) गळालें
 नेत्रांतून जळ नेत्या तें धरितें ऐने (उदार माननकमलं वह
 ति) सुंदर मुखकमलातें वाहतें कोणाचेपरि (विकटविधुं
 तुददंतदलनगलितामृतधारं विधुमिव) क्रूर ऐसा रा

हुजो त्याच्या दंतविदारणे करून गळतात अमृत धारा ज्या
 चंद्रापासून ऐसाचंद्रमाजो त्यातेंच काय वाहतें अमृतमय
 चंद्रमंडलजें त्यातें राहून्यासितां त्यांतून अमृत धारा जसी
 निघायास योग्य तद्वत् (तव) वियोग चिंतने ग्रासिलें तिचें
 मुखजें त्यावरून नेत्रसंबंधि जळ धारा निघते ह्यणजे वियोग
 चिंतने अत्यंत खून करिते हा अर्थ ४ (विलिरवतीति
 हेमाधवा राधाजीती (रहसिकुरंगमदेन) असम शरभूतं भवंतं
 विलिरवति) एकांतीं कस्तुरीने मदनरूपातें तुतें लिहिते आणखी
 अधो मकरं करेन वचूतं शरं च विनिधाय प्रणमति) खालीं
 मकरातें लिहून करीन वा म्र पुष्परूप बाणातें लिहून बंदिते,
 ह्यणजे मकरवाहन युक्त पुष्पबाण युक्त मदन मूर्ति तें कस्तू
 रीने लिहून तिचे वाई तूतें चिंतून उपासना करिते हा अर्थ ५
 (प्रतिपदमिति) हेमाधव अहंतवचरणे पतिताइ
 ति प्रतिपदं निगदति) हेमाधवा मीशरणागत होउन तुझा
 चरणावर पडली आहे ऐसें वारंवार बोलते (त्वयि विमुखे
 सपदि सुधानि धिरपि) तूं विमुख वर्त्तला असतां तक्षणी
 च चंद्रमाजो तोहि (मयितनु दाहंतनुते) माझे वाई देहदा
 हातें रचितो ६ (ध्यानलयेनेति हेमाधवा (राधिका अ
 तीवदुरापं भवंतं ध्यानलयेन पुरः परिकल्प्य विलप

ति) अत्यंत दुर्लभजोतूं त्यातुतें ध्यानाच्या एकाग्रतेकरून
 आपुले पुढें कल्पून विलापाते ह्यणजे ध्यानाचे ठायीं तुझे रू-
 प कल्पून तूं उपेक्षिलें तें स्मरून तुज पुढें रोदन करित असे हा
 अर्थ आणखी (हसति) तूं मृषावाक्यें समाधान करितोस
 ऐसें कल्पून हांसते हा अभिप्राय (विधीदति) खेद करिते
 ह्यणजे आपण केला अन्याय जो त्यातें आपणच स्मरून प-
 श्वात्ताप करिते हा अभिप्राय (रोदिति) पश्वात्तापाच्या अ-
 तिशयें रूदन करिते (चंचति) शरण जाते (तापं मुंचति)
 याप्रकारें विरह तापातें त्यागिते ७ (श्रीजयदेवेति)
 यदिमज्जसा अधिकं नटनीयम्) जरि मनें करून अधि-
 कनाचायाकारणें इच्छिलें ह्यणजे अहोलोक हो हृदयाचे ठा-
 ई हर्षातें इच्छिलें तर्हि (जयदेवमणितमिदं) श्रीमंत ज-
 यदेवानें वर्णिलें हें (हरिविरहाकुलबलुचयुवतिस-
 रवीवचनम्) हरिवियोगें व्याकुल ऐसी गोपांगना राधा-
 जीतीचे सरवीचे वचनजेतें (षठनीयं) पढावें ८

कृष्णाप्रति इतिका बोलते.

श्लो० आवासो विपिनायते प्रियसरवीमालापि-
 जालायते तापो विश्वसितेन दावदहनज्वालाक-
 लापायते सापित्वद्विरहेण हंत हरिणीरूपायते हा

कथं कंदर्पोपियमायतेविरचयन् शार्दूलविक्रीडि
 तम् १ (हेकृष्णासाल्वद्विरहेणहरिणीरूपायते)
 हेमाधवा तीराधिका तव वियोगेकरून हरिणी रूपाचेपरि
 वर्तते ह्यणजे मृगीचेपरि दैन्य पावली आहे तेंकसेंसांग
 तों (आवासोविपिनायते) गृहजेतें अरण्याचेपरि भा
 सते (प्रियकरसरवीमालापिलाजायते) प्रियकर स
 खियांची पंक्तिजीतीहि जालाचेपरि वाटते ह्यणजे मृगीस
 धरायाचे जाळें जसें तहूत् तीला सखिसमुदाय भयंकर वा
 टतो हाअभिप्राय (तापोविश्वसितेन) देहसंतापहि श्वा
 सवायूकरून (दा वदहनज्वालाकलापायते) दावानळा
 च्या ज्वालाज्या त्याचा समुदायाचे परि भासतो ह्यणजे मृगी
 कारणे अरण्याग्निज्वाला जशातहूत् श्वासजेते देहसंतापाच्या
 ज्वाला होत (हाकथं) हाहा कोणत्या प्रकारेंकरून (कंदर्पो
 पिशार्दूलविक्रीडितं विरचयन्) मदन जोतोही व्या
 घाच्या खेळातेंरचित होत्साता (यमायते) यमाचेपरि आच
 रतो ह्यणजे सरस्वकारि मदनजो तोहि कोणत्या अदृष्टेंकरू
 न मृगीतें व्याघ्रजसा तसा भयंकर वर्ततो तेंकळेना शार्दूल
 विक्रीडित याशब्देकरून छंदाचें नामसूचविलें १
 यानंतर सरवी जीती राधेच्या कुशातें गीतेंकरून वर्णिते.

देशांकरागेकतालिताले अष्टपदा

स्तनविनिहितमपिहारमुदारं सामनुतेरुश
 तनुरतिभारं ॥ राधिकाविरहेतवकेशवधु०
 १ सरसमसृणमपिमलयजपंकं पश्यतिवि
 षमिववपुषिसशंकं राधि० २ श्वसितपवन
 मनुषमपरिणाहं मदनदहनमिववहति स
 दाहं राधि० ३ दिशिदिशिकिरतिसजलक
 णजालं ॥ नयननलिनमिवविगलितनालं
 राधि० ४ नयनविषयमपिकिसलयतल्यं
 गणयतिविहितहुताशविकल्पं राधि० ५
 त्यजतिनपाणितलेनकपोलं बालशशिन
 मिवसायमलोलं ॥ राधि० ६ हरिरितिहरि
 रितिजपतिसकामम् विरहविहितमरणेव
 निकामं राधिको० ७ श्रीजयदेवभणित-
 मितिगीतं स्वरवयतुकेशवपदमुपनीतं ८

टी. स्तनेति हेकेशव (तवविरहे) तुझा वियोग प्राप्त
 असतां (साराधिका) तीराधाजीती (स्तनविनिहित
 मपिउदारं हारंभारमिवतनुते) स्तनाचे ठाई स्थापिला
 अमूल्यसुक्ताफळ्यांचा हारजो त्याने भाराचे परिमानिते तीक

शेप्रकारची (कृशतनुः) तुझ्यावियोगें कृश आहे तनुजीची
 ऐशी १ सरसमसृणमपि) सुंदर चि कृण
 ऐसैहि (मलयजपंक) चंदन विलेपनजें त्याते) (वपुषिस
 शंकं विषमिवपश्यति) देहाचेठार्ई साशंकित विषया-
 चेपरि पाहते २ (श्वसितेति) हेकेशव तीराधा (अनुपम
 परिणाहंश्वसितपवनं) अनुपम ह्यणजे विशाल ऐसा
 श्वास वायूजो त्यातें (मदनदहनमिववहति) मदन रूप
 अग्नीचेपरि वाहतें जास्तव तोश्वासजोतो (सदाहं) राह
 युक्त अशेप्रकारचा। ३ दिशिदिशीति दिशिदिशि
 किरतिसजलकणजालं नयननलिनंकिरति) दिशि
 दिशेचेठार्ई तूतें पाहावयाकारणें जलकण समुदाय युक्त ऐ
 शा नयनकमळातें स्थापिते ह्यणजे रूदनकरित होत्साता स
 र्वत्रतुला शोधितें नयनकमल कसेप्रकारचे (विगलित
 नालमिव) नालरहित कमलाचेपरि ह्यणजे शोकेंकरून
 म्लान ऐसों ४ नयनेति) हेकेशवनयनविषयम
 पि) नयनाचाविषय ऐसाहि ह्यणजे नयनें पाहावयाकार
 णे सुंदर ऐसाहि (किसलयतल्पं) कोमल पलुवांचा मंच
 कजो त्याते (विहितहुताशविकल्पं) केला आहे अग्नी
 ह्यणून तर्कज्या मंचकाप्रति ऐशातें (गणयति) गणिते ५

(त्यजतीति) पाणितलेन कपोलं न त्यजति) करतलें
 करून कपोल ह्यणजे गाला तें न त्यागिते ह्यणजे चित्तेनें क
 पोलावर ठेविला जो हात त्यातें न काढी ते तो कपोल कसे प्र
 कारचा (सायमलोलंबालशशिनमिव) सायंकाळींचा
 निश्चल बालचंद्रजसा तद्वत् ह्यणजे करतलाने आच्छादि
 तां बाकी कपोलाचीरेघ करतलांच्या रंगें आरक्त होसाती
 द्वितीयेचा चंद्रापरि शोभते हा अभिप्राय ६ (हरिरिति
 हरिहरिरितिसकामंजपति) शोकें करून हरिहरिऐ
 सें यथेष्ट जपते (निकामं विरहविहितमरणेव) निका
 मं ह्यणजे अतिशयें करून वियोगानें रचिलें मरणजीणें ऐ
 सी होसातींच काय ह्यणजे मरणसमयीं हरिस्मरण करिते
 चकाय, अशोप्रकारची ७ (श्रीजयदेवेति) श्रीजय
 देवां नै वर्णिलें आणखी (केशवपदमुपनीतं) केशवा
 चेपदीं समर्पिलें ऐसें हें गीतजेंतें (स्फुरवयतु) लोकाकार
 णें स्फुरव करो ८ यानंतर विरहसंबधि अनेक अ
 वस्थातें बोलत होसाती दूतिकाप्रार्थिते.

श्लो० ॥ सारोमांचति सीत्करोति विलपत्य
 कं पतताम्यति ध्यायत्युद्गमति प्रमीलति पतत्युद्या
 तिमूर्च्छत्यपि एतावत्यतनुज्वरे वरतनुजीविन्नकिं

तेरसात्स्वर्वैद्यप्रतिमप्रसीदसि यदि त्यक्तो न्यथाहस्त
 कः १ (हेस्वर्वैद्यप्रतिम एतावति अतनुज्वरे सा
 वरतनुः यदि प्रसीदसि तर्हि तेरसान्ज जीवेत् किं)
 हेस्वर्वैद्यप्रतिम ह्यणजे हे अश्विनी कुमार समान वैद्यराज के
 शवा (एतावति अतनुज्वरे) येवढा कामज्वर वर्तला-
 असतां तीरुकुमार तनुराधिका जीती (यदि प्रसीदसि)
 जर्हि तूं प्रसन्न होसि तर्हि तुझे अधरामृत रूप रसायन जें
 अथवा शृंगार रसरूप रसायन जें तेणें करून (न जीवेत्
 किं) नवांचेल काय ह्यणजे एकादि रुकुमार स्त्री जीती-
 दीर्घ ज्वर वर्तला असतां अश्विनी कुमारांच्या औषध रसें करून
 नजसी वांचते तद्दत् अतनु ह्यणजे कामजे त्याचा ज्वरा
 नें पीडिली होत्साती तव रसाचा योगें करून वांचेल (अन्य
 थाहस्तकस्यक्तः) अन्यथा ह्यणजे तूं रसातें न अर्पिलें या
 लां हस्तां वलंबजो तो त्यागिला ह्यणजे अमय कराचा आश्र
 यजो तो त्यागिलास तीची अवस्था ज्वरिताचे परि येरिती व
 र्तली (रोमां चति) रोमांच्यातें पावते (सीत्करोति) मु-
 र्खांतून सीत्काररूप श्वासातें सोडिते (विलापति) विला
 पकरिते (उत्कंपते) कांपते (ताम्यति) हर्षरहित वर्तते
 (ध्यायति) चिंताकरिते (उद्भ्रमति) पिशाचवत् भ्रमते

(प्रमीलति) नेत्रांतें झांकिते (पतति) भूमीवर पडते
 (उद्याति) उठोन धांवते (मूर्च्छति) मूर्च्छित होते १
 श्लो० ॥ स्मरातुरांदैवतवैद्यहृद्यत्वदंगसंगामृ
 तमात्रसाध्यां विमुक्तबाधांकुरुषेनराधा सुपेंद्रव-
 ज्जादपिदारुणोसि २ (हेदैवतवैद्यहृद्य) हेअश्वि
 नीकुमारतुल्यसुंदरा (स्मरातुरां) कामज्वरातुरा (त्वदं
 गसंगामृतमात्रसाध्याम्) तुझा अंगसंगसंयोजो तेंच
 कोणिएकअमृत तेंणेंचकरून वांचायाकारणें योग्य ऐशी रा
 धाजी तीतें (विमुक्तबाधांनकुरुषेचेत्) ज्वररहितनकर-
 शीजरि (तर्हिउपेंद्रवज्जादपिदारुणोसि) हेउपेंद्र-
 व्जाणजे हेकृष्णातुं चज्जापेक्षां कठिणआहेस्य उपेंद्रवज्जा
 याश्लोक छंदाचें नावहि सूचविलें १ ॥ २ ॥

श्लो० ॥ ॥ कंदर्पज्वरसंज्वराकुलतनोराचार्य
 मस्याश्विरंचेतश्चंदनचंद्रमःकमलिनीचिंतासू
 ताम्यत्यपि ॥ किंतुक्षांतिवशेनशीतलतनुंत्वामेक
 मैवप्रियं ध्यायंतीरहसिस्थिताकथमसौक्ष्मीणाक्ष
 णंप्राणिति ॥ ३ ॥ ॥ कंदर्पज्वरसंज्वराकुलत-
 नोः) मदनसंतापें संज्वर क्षणजे पीडाजी तीणेंकरून चंच
 कतचूजीची ऐसी (अस्याश्वेतश्विरं) हीराधाजीतीचें

चित्तजेते बहुकाल (चंदनचंद्रमः कमलिनीचिंतास्व
 पि) चंदन चंद्रमाकमलिनी इत्यादिक शीतळ पदार्थजेत्या-
 च्या स्मरणीहि (ताम्यति) ग्लानीते पावते हें आश्चर्य होय
 (किंतु) कांहीं पुनः (क्षांतिवशेन शीतळ तनुत्वापेकमेव
 प्रियं) क्षमेचा योगे शीतळ तनुज्याची ऐसा तूं एक प्रिय-
 जो त्यातेंच (ध्यायंती) चिंतित होत्साती (क्षीणा असौ)
 कृश ऐशी हीराधिका जीती (कथंक्षणंप्राणिति) कोण
 एक प्रकारें करून क्षणमात्र वांचते तूं भेटशील तरच बांचे
 ल अन्यथा वांचणार नाही हा अभिप्राय ३

श्लो० ॥ क्षणमपि विरहः पुरानसेहेन यननिमी
 लनखिन्नयाययाते श्वसितिकथमसौरसालशा-
 रवांचिरविरहेण विलोक्यपुष्पिताग्रां ४ हेरुणा (न
 यननिमीलनखिन्नयायया) नेत्रसंकोच दशेचेठाईहि
 तुझें दर्शन अंतरतें यास्तव खिन्न ह्यणजे खेद युक्त ऐशी
 राधाजीतीणें (तेविरहः पुराक्षणमपिनसेहे) तुझा वि-
 योग जीतो पूर्वा निमेष मात्रहि नसाहिला (असौ) ती रा-
 धाजीती (चिरविरहेण) तुझा बहुकाल वियोग जीतेणे
 करून आणखी पुष्पिताग्रां रसालशाखां विलोक्य)
 विकसित अग्रें जीतीं ऐशी वसंतकाळींचे आमवृक्ष शाखां

जीतीतेपाहून (कथंश्वसिति) कसी वांचते हें कळेना,
पुष्पिताग्रा या श्लोक छंदाचेनाम सूचविलें ४

यानंतर कवी जोतो अध्यायांतीं आशीर्वादातें रचितो,
श्लो. वृष्टिव्याकुलगोकुलावनवशाद् गोवर्धनसु
नम् विभ्रद्वल्लुवसुंदरीभिरधिकानंदश्चिरंचुंबितः
कंदर्पणतदर्पिताधरतटीसिंदूरमुद्रांकितो बाहुर्गोप
तनोस्तनोतु भवतां श्रेयांसि कंसद्विषः ५

टी. (वृष्टिव्याकुलगोकुलावनवशात् गोवर्धनसु
नृत्यविभ्रत्) मेघवृष्टिने पीडित ऐसें गोकुलजें त्याच्या
रक्षण वशें करून गोवर्धन पर्वतातें उपटोन धरितो ऐसा (ब
ल्लुसुंदरीभिः) गोपांगना ज्या त्याहीं (अधिकानंदात्
चिरंचुंबितः) परमानंद वशें करून बहुवेळ चुंबिला (कं
दर्पणतदर्पिताधरतटीसिंदूरमुद्रांकितः) मदन वशें
करून त्यागोपिकांहीं अर्पिलीं अधराग्रैर्जां तिहीं करून सिं
दूरमुद्रा ज्या ह्मणजे सिंदूरवर्ण तांबूल रंगाचीं चिन्हें जीं तिहीं
भ्रंकिन ऐसा (कंसद्विषः गोपतनोः बाहुः) कंसाचा श
त्रु गोपाळ मूर्तिश्रीरुष्णाचा बाहु जोतो (भवतां श्रेयांसि
ननोतु) तुह्या भक्तांस कल्याणातें विस्तारो ५
इति गीतगोविंदे प्राकृतटीकायां स्निग्धमाधवां नाम चतुर्थः

यानंतर दूतिकाजीती भगवदाज्ञेकरून राधिके प्रति
जाऊन बोलती जाली ते वर्णितो.

श्लोक ॥ ॥ अहमिहनिवसाभिराधामनुन
यमद्वचनेनमानयेथाः इतिमधुरिपुणासस्वीनि
युक्तास्वयमिदमेत्यपुनर्जगादराधां १ हेदूतिके
(अहमिहनिवसाभिराधांयाहि) मी येथेंच सहतों
तूं राधेप्रति जावें आणखी (मद्वचनेनास्तुनय) माझ्या
वचनेंकरून समाधान करावें (मानयेथाः) तीचा बहुमा
न करावा (इतिमधुरिपुणाप्रयुक्तासस्वी) याप्रका
रेंकरून श्रीहरिनें प्रेरिली सस्वी जीती (स्वयंराधिका
मेत्यपुनिरिदंजगाद) स्वयें राधिकेप्रति येउनपुनः याप्र-
कारें बोलती जाली १ राधिकेप्रति दूतिकेचें भाषण.

देशवसडीरागेरूपकताले. अष्टप.

बहतिमलप्रसमीरेमदनसुपनिधाय स्फुटति-
कुसुमनिकरेविरहिहृदयदलनाथ तवविर
हेवनमालीसखिसीदतिधृ० १ दहतिशिशि
स्मयुग्वेक्षणमनुकरोति पततिमदनविशि
खेविलसतिविकलतरोति तव० २ ध्वनतिम

धुपसमूहेश्रवणमपिदधाति मनसिचलितविरहे
 निशिनिशिरुजमपयाति तव० ३ वसतिवि
 पिनवितानेत्यज्यतिललितधाम लुठतिधरणि
 शयने बहुविलपतितवनाम तव० ४ भणति
 कविजयदेवेविरहिविलसितेन मनसिरभ
 सविभवे हरिरुदयतुसुकृतेन तव० ५

श० (वहतीति) हेसखि हेराधे (मदनमुपधायमल
 यसमीरे वहतिसति) मदनाते बरोबर घेउन मलयाच
 वींचा वारा हात असतां आणस्वी (विरहिहृदयदलनाय
 कुसुम निकरेस्फुटति) विरहिपुरुषांच्या हृदयाते विदा
 रण कराया कारणे पुष्पसमूह जो तो विकसत असतां (तव
 विरहे) तुझ्या वियोगाचे ठायीं तें साहवेना यास्तव (वन
 मालीसीदति) श्रीहरी स्वेदानें करितो १ (दहती
 ति) हेराधे तुझ्या वियोगें अचुकूलतेहिं प्रतिकूलभासतें
 तें येरीति (शिशिरमयूरवेदहति) शिशिरमयूरवह्य
 णजे चंद्रमा जो तो शीतळ किरणाच्या योगें जाळित अस
 तां तो दाह साहवेना यास्तव (मरणमचुकरोति) मरणाते इच्छि
 तो (मदनविशिरवेपतति) मदनाचा बाण जो तो हृदयीं प्रवेश
 करित असतां (विकलतरः अतिविलपति) अत्यंत विकळ होसा

अतिशयविलापकरितो २ ध्वनतीति हेराधे वनमालीजोतो
 (मधुपसमूहेध्वनति) क्षमरांचा समुदायजोतो गुंजा
 रव करित असतां) ते ऐकवेना यास्तव (श्रवणमपि
 दधाति) कर्णाते आछादितो (चलित विरहेमनसि
 उत्पन्न वियोगज्यांतत्या मदन व्यथेते पावतो ३
 वसतीति) हेराधे वनमालीजोतो वैराग्येकरून (वि
 पिनवितानेवसति) अरण्यामधें वासकरितो (ललि
 तधामत्यजति) सुंदर गृहजें त्यातें त्यागितो (धरणिश
 यनेलुठति) धरणि रूप शयन जें त्यावर लोळतो (तव
 नामबहुविलपति) राधे राधे ऐमें तुझा नामातें बहुवा
 रजपतो ४ (भणतीति) कविजयदेवेविरहि
 विलसितेन भणति) याप्रकारें कविजयदेव जोतो विर
 हि श्रीकृष्ण जो याचा विलासेकरून वर्णित असतां ह्यण
 जे विरहिचे धित कथित असतां (हरिः रमसविभवेमनसि)
 हर्षाचे वैभव जाचेवाडें ऐमें मनजें त्यामधें (रुक्तेन
 उदयतु) पुण्येकरून प्रकाशित असो ह्यणजे गायनश्र
 वणेकरून आनंद युक्त भक्ताचें मनजें त्याचे तार्थी हरि-
 जोतो वासकरो ५

श्लो० ॥ पूर्वयत्रसमंत्वयारतिपतेरासादिताःसि

सयस्तस्मिन्नेव निकुंजमन्मथमहातीर्थेषु नर्माधवः
 ध्यायंस्त्वामनिशं जपन् पितृवैवालापमंत्रावलिभूय
 स्तुकुचकुंभनिर्भरपरीरंभामृतं वाञ्छति १ वः
 हेराथे (माधवः पूर्वेयत्रत्वया समं रतिपतेः सिद्धय आ
 सादिताः) माधवजोतो पूर्वी ज्यास्यळीं तुजसहवर्त्तमान म
 दन संबंधि क्षिदि जात्यासंपादित्यात् (तस्मिन्नेव निकुं
 जमन्मथमहातीर्थे) त्याच निकुंज रूप मदन संबंधि महा
 तीर्थाचेठाथीं पुनः वासकरून (त्यां अनिशं ध्यायन्) तूतें
 अस्वंड ध्यात होत्साता (तवैव आलापमंत्रावलिमपि
 जपन्) तुझे एकांत भाषणें जीतींच कोणी एक मंत्रपंक्ती
 जी तीतें जपत होत्साता तपश्चर्येंतें आचरून (भूयस्त
 कुचकुंभनिर्भरपरीरंभामृतं वाञ्छति) पुनरपि तुझे
 लन कुभाचेगाढ आलिंगनरूप अमृत जें त्यातें इच्छितो हाण
 ने एकादा पुरुष उत्तम तीर्थाचेठाई देवता ध्यान तन्मंत्रजप
 रूप तपश्चर्या करून स्वर्गामृतातें किं वा मोक्षामृतातें इच्छि
 तो तद्वत् माधवजोतो निकुंजगृहीं तूतें ध्यावुन तुझे रहस्य
 भाषण पूजन तच कुचालिंगन रूप अमृत जें त्यातें इच्छितो त
 कुचालिंगन रूप मोक्ष फळातें इच्छितो हा अर्थ १
 गुर्जरीरागे एकतालीताले अष्टप.

रतिस्वरवसारै गतमभिसारै मदनमनोहरवेशं
 नकुरुनितं बिनिगम नविलंबनमनुसरतं हृद
 येशं धीरसमीरेयमुनातीरेवसतिवनेवनमा
 ली ॥ धृ० नामसमेतं कृतसंकेतं वादयते मृदु
 वेणुं बहुमनुतेननुतेतनुसंगतपवनचलित
 मपिरेणुं धीरसमीरे० २ पततिपतत्रेविचल
 तिपत्रेशंकितभवदुपयानं रचयतिशयनंस
 चकितनयनंपश्यतिवपंधानं धीर० ३ सुख
 रमधीरंत्यजमंजीरंरिपुमिवकेलिसुलोलं च
 लसरिवकुंजंसतिमिरपुंजंशीलयनीलनिचो
 लं धीर० ४ उरसिसुरारैरुपहितहारेधनइवत
 रलबलाके तडिदिवपीतेरतिविपरीतेराजसि
 स्कृत्तविपाके धीर० ५ विगलितवसनंपरि
 हृतरशनघटयजघनमपिघानं किसलयशा
 यनेपंकजनयनेनिधिमिवहर्षनिधानं धीर
 स० ६ हरिरभिमानीरजनिरिदानीमियमपि
 यातिविरामं कुरुममवचनंसत्वररचनंपूर
 यमधुरिपुकामं धीर० ७ श्रीजयदेवेकृतह
 रिसेवेषणतिपरमरणीयं प्रमुदितहृदयंह

हरिमितसदृयं नमतसकृतकमनीयं ८

दूतिकाराधिप्रति बोलते

शुभ (रतिस्वरवेति) हेराधे धीरसमीरेयमुनाती
 रं वने) धीरह्यणजे मंद आहे वायुजोतो ज्याचे ठाई ऐशा
 यमुनातीरी वनामधें (गोपीपीनपयोधरमर्दनचंचळक
 रयुगशाली) गोपीकांचे पुष्टस्तन जे त्यांच्या मर्दनाविषयींच
 पलकरद्वयजें तेणें करून शोभतो ऐसा (वनमालीवसति
 श्रीकृष्ण जोतो वासकरितो (हेनितंबिनि) महानितंब-
 युक्त राधे (रतिस्वरवसारगतम्) रतिस्वररूपसार
 ह्यणजे तत्ववर्ततेज्यवेठारीं ऐसा अभिसार ह्यणजे संके
 तस्यळ जेतेंथेविद्यमान ऐसा (मर्दनमनोहरवेशं) मर्द
 नाममान सुंदरवेष ज्याचा ऐसा (तंहृदयेशमनुसर)
 नां हृदयपति श्रीकृष्ण जो त्याप्रति जावें (गमनविलंबनं
 कुरु) गमनाविषई विलंबातें नको करूं १ (नामसमे
 मिति नामसमेतं) राधेराधे ऐसें तुझे नामजे तेणें करूं
 न युक्त ऐसा (रुतसंकेतं वेणुं) कैला आहे संकेत ह्यणजे
 मा भ्रमकस्थर्भी राहतों तूं येथे यावें इत्यादिक संज्ञाजीनी ये
 णें ऐसा वेणू जो त्यातें (मृदुवादयते) मंजूळ वाजवितों ह्य
 णजे वेणुमधें तुझ्या नामातें उच्चारित होस्माता संकेत रह

स्यपुरवितहोत्साता मंजूळ ध्वनीने तुला प्रार्थितो हाअर्थ
 (ननुतेतनुसंगतपवनचलितंरेणुं) ननु ह्यणजे अहो
 तुझ्या देहसंबंधि वाराजो त्याणें उडाला रेणुजो त्यातेंहि (ब
 हुमनुते) बहु मानितो ह्यणजे तुझे तनुवरून आला वा
 राजो त्यापासून आला एकादा रेणुजो त्यातेंहि तुझ्यासंबंधें
 आदर करितो हाअर्थ २ (पततीति पतत्रेपतति)
 पक्षिजो तो उडाला असतां किंवा (पत्रेविचलति) वृक्षां
 ची पत्रें कंपमानअसतां शंकित भवदुपयानं) शंकिले तुझे
 समीप आगमन ज्या शयन कर्माचे ठाई याप्रकारे (शयनं
 रचयति) तुजसाठीं शयनातें रचितो ह्यणजे पल्लव शय
 नातें रचिन असतां वृक्षपर्ण चलमात्रें करून किंवा पक्षि
 गमनमात्रें शब्दहोतां राधा जवळ आलीच काय ऐसी शंका
 करितो हाअर्थ आणखी (तवपंथानं सचकितनयनं
 पश्यति) तुझामार्गातें चकितनयनयुक्तलक्षितो ३
 (मुरवरमिति) मुरवरं शब्दायमान (अधीरं) चपल
 ऐसें (मंजीरं) नूपुरादिक चरणीचें आभरणें जीं त्यातें
 (त्यज) काढुन टाक ज्यास्तव परस्त्रीस मार्गी चरणध्वनि
 जो तो लोकांस शंकाकारक होय ते मंजीर कशे प्रकारचें (के
 लिसलोलं) कीडेचे ठाई अति चंचळ अशे प्रकारचें या

सव (रिपुमिव) हित शत्रुचेपरि भूषणहोत्सातें दूरकर
 णारहोय हेसखि राधे (सलि मिरसुंजं कुंजं चल) विमि
 र पुंजयुक्त ह्यणजे प्रकाशरहित कुंजजो त्या प्रति जावें (नी
 लनिचोलंशीलय) नीलवर्ण कांचोळीतें स्वीकार ४
 उरसीति) हेसकृतविपाके) सकृतजें पूर्वपुण्यजेंत्या
 चाविषाक ह्यणजे फळयोग जींकारणो याप्रकारचें राधे ह्य
 णजे श्रीकृष्णापासून विपरीत सुरतसुरवजेंतें पूर्वपुण्यावाचून
 परमदुर्लभतें तुजयासमई प्राप्त होणार अतएव सकृत
 विपाकांतु आहेस तीतु (उपहितहारे) उपहित ह्यणजे
 स्थापितेन मुक्ताफळादिकांचे हार ज्यावर ऐसे (मुरारे:सुर
 सि) श्रीहरीचें बक्षस्यळजें त्यावर (हेपीते) हेसवर्णवर्णे
 (रतिविपरीते) विपरीत करत समयी (राजसि) शोभ
 मील तें उरस्थळ कोणाचेपरि (तरलब लाकेघनइव)
 तरळ ह्यणजे चपल आहे बलाकनामक ह्यणजे श्वेतपक्षी
 बगळे ज्या मेघाचे ठाई ऐसा मेघजो त्याचेठायीं (तडिदिव)
 विद्युल्लतेचेपरि ह्यणजे कृष्णवर्ण मेघमंडळाचेपरि श्रीकृ-
 ष्णाचें उरस्थळ आहे मेघमंडळीं बलाक पक्षी उडताहेत त
 ह्म तुझे हार उडतील त्याचे आंगीं विद्युल्लता जसी तह्म
 त्याच्या उरस्थळावर पुरुषाकार स्त्री कर्तृकविपरीत करताचे

ठाईपीतवर्णहोत्साती तूं शोभशील हा स्पष्टार्थ ५
 विगलितेति > विगलितवसनं > वस्त्र रहित आणखी
 अपिधानं > आच्छादन रहित ऐसें > जघनं > नाभिहून अ
 धस्थानजें त्यातें > परिहृतरशनं घटय > रशना ह्यणजे ल
 घु घुटिका युक्त कांची जी तद्रहित करावें ह्यणजे विपरीत
 रतीचें ठाई शब्द कारक कटिभागीं कंबर पट्टा कादुन टाक
 किसलयशयने > पल्लव शयनावर > निधिमिवहर्षनिधा
 नं > द्रव्याच्चा निधिजसात इत् आनंदाचा निधि अशे प्रकार
 चा ह्यणजे एकादा ठेवा आच्छादन प्रतिबंधक रहित उघडा
 होताच आनंद होतो इत् वस्त्ररहित होत्सातें तुझे जघन स्थळ
 पाहतांच आनंद होणार रतिकाळीं वस्त्रलज्जा मेखलादि भू
 षणत्याग जोतो योग्य वर्णिला हा स्पष्टार्थ ६

हेराधे > हरिरभिमानी > श्रीकृष्ण अभिमानी आहे ह्यण
 जे त्याणें प्रार्थिले असतां तूं अनादर करशील जी तर्हि तो अ
 भिमानीस्तव पुनः प्राप्त न होय हा अभिप्राय > इदानीं मियं
 रजनिरपिविरामं याति > यासमर्थी ही रात्रिजीती समा
 पितें पावते यास्तव > ममवचनं सत्वर रचनं कुरु > माझ्या-
 वचनातें सत्वर रचना जाची ऐशातें करावें ह्यणजे म्यां सांगित
 लें जेंतें शीघ्र आचर हा अर्थ > एवं च मधुरिपुत्रमंपूरय >

मधुसूदनाच्या मनोरथातें त्वां पूर्ण करावें ७ (श्रीजयदे
 वेति) कृतहरिसेवेश्रीजयदेवे) केलीहरिसेवा ज्याणें
 ऐसा श्रीजयदेवकविजोतो (परमरमणीयमिदंगीतमण
 ति) अत्यंत मनोहर ऐसें हें गीत जें त्यातें बोलत असतां त्यातें
 ऐकून (प्रमुदितहृदयं) आनंद युक्त हृदय ज्याचें ऐशा श्री
 हरीतें (नमत) हे जनही नमस्कार करा तो हरी कशे प्रकार
 चा (अतिसदयं) अत्यंत दया युक्त ऐसा आणखी (रुक्म
 तकमनीयं) ह्यणजे पूर्वपुण्यें इच्छा या कारणें योग्य ऐसा
 यानंतर शीघ्र श्रीहरिप्रतिजायाकारणें राधेतें दू
 निकी जाती प्रेरिते,

श्लोक ॥ ॥ विकिरतिमुहुःश्वासांन्नासांपुरोमुहु
 रीक्षते ॥ प्रविशतिमुहुःकुंजगुजन्मुहुर्बहुताम्यति
 ॥ रचयतिमुहुःशय्यापयाकुलं मुहुरीक्षते मदनकदन
 क्रांतः कंते प्रियस्तववर्त्तते ॥ १ ॥ (हेकांतें) सुंदरी राधे
 नवप्रियः मदनकदनक्रांतः तुझा प्रिय हरिजोतो मदन
 संबंधि पीडाजी तीणे करून उपतप्त होत्साता (मुहुःश्वासा
 न् विकिरति) वारंवार श्वासातें सोडितो तुझें रूप ध्यानी ध
 राणासाठीं एकाप्रचित्तकरायाकारणें (पुरःनासांमुहुरी
 क्षते) अथभागीं नासिकेतें वारंवार पाहतो (श्वासान्नाशाः

ऐसा पाठ वर्ततो त्यापक्षीं आशाः ह्यणजे दिशाज्या त्यातें पा
 हतो अत्यंत व्यग्रचित्तत्वे ध्यानी न पाहतां वारंवार (कुंजं प्र
 विशति) तुंयेणार ह्यणुन कुंज गृहाप्रति प्रवेश करितो ते
 थें तुझा मार्ग लक्षून (मुहुः कुंजन् बहुताम्यति) वारंवार
 हेराथे तूंकोठें आहेस इत्यादिक शब्द करित होसाता बहु
 खेदातें करितो उल्कंटावशें तुंयेते ऐसें समजून (मुहुः श-
 य्यारचयति) वारंवार शयनातें रचितो तुंनयेतांच जिं
 ताग्रस्त होसाता (मुहुः पर्याकुळमीक्षते) आसमतात्
 व्याकुलत्वे पाहती १ श्लोक ॥ ॥ त्वद्वाक्येन स
 मंसमग्रमधुनातिग्मांशरस्तंगतो गोविंदस्य मनोर
 थेनचसमंप्राप्तं तमःसांद्रतां ॥ कौकानां करुणस्वने
 न सदृशी दीर्घामदभ्यर्थना तन्मुग्धे विफलं विलंबन
 मसौरम्योभिसारक्षणः २ टीका (अधुनाति
 ग्मांशरः त्वद्वाक्येन समंसमग्रं अस्तंगतः) यासमर्थी
 सूर्य जोतो तुझा वाक्यासह वर्तमान संपूर्ण अस्तातें गेला
 ह्यणजे तुझीं अभिमानवाक्येंदूर झालीं आहेत सूर्यहि अ
 स्तातें जाउन रात्रिसमय वर्तला आहे गोविंदस्य मनोरथे
 नसमंतमंश्चसांद्रतांप्राप्तं) गोविंदाचा मनोरथ आण
 रवी अंधकार दोनहि अधिकत्वातें पावले आहेत यासम-

शं (को कानां करुणस्वनेन सदृशी) चक्रवाक पक्षीजे
 त्यांचा दीनशब्द जो तत्समान (दीर्घमदभ्यर्थना) लांब
 माझी प्रार्थना वर्तली (तन्मुग्धे विलंबनं विफलं) त्याका
 रणास्तव (हे मुग्धे) हे मूढे विलंब व्यर्थ होय (असौ अपि
 सारक्षणः रम्यः) हा गमन समय रम्य वर्ततो २
 श्लोक आश्लेषादनुचुंबनादनुरवोल्लेखादनुर-
 स्वांतजप्रोद्बोधादनुरसंभ्रमादनुरतारंभादनुरप्रीतयोः
 अन्यार्थगतयोर्भ्रमान्मिलितयोः संभाषणौर्जान-
 तोर्दंपत्योर्निशिकोनवोनतमसि व्रीडामिवश्रोरसः
 ३ टी. हेराषे (निशितमसि) रात्रिचे ठायीं अं-
 धकारामधे (अन्यार्थगतयोः) परस्त्री परपुरुष स्वरतसंके-
 त स्थितीं प्राप्त ऐसीं (भ्रमान्मिलितयोः) गाढ अंधकारीं
 घांती करून नवोच्छ्वातां सेदलीं ऐसीं (संभाषणौर्जा-
 नतोः संभाषण संकेते करून एकमेकांतें जाणता हेत ऐसीं
 (दंपत्योः) परस्त्री पुरुषरूप उभयतां जीं तीं प्रथम (आश्ले-
 षात् आलिंगनें करून (अनुचुंबनात्) तदनंतर अध-
 रादि चुंबने करून (अनु) तदनंतर (नुरवोल्लेखात्)
 स्तनादिकांचे ठाईं नसोल्लेखने करून (अनु) तदनंतर स्वांतज
 प्रोद्बोधात्) मदनाच्या अत्यंत प्रकाशें करून तदनंतर प्री-

तयोः) अतिसंतुष्ट ऐसीं जीं त्याचा (नवः) नूतन वर्तला
 यास्तव (लज्जाविमिश्रः) लज्जाविमिश्रित ऐसा (कोरसो
 नभवेत्) कोणतो शृंगार रसपरिपूर्ण नहोय ३

श्लोक ॥

॥ सभयचकितं विन्यस्यंतीं दृशंति-

मिरेपथि प्रतितरुमुहुः स्थित्वा मंदं पदानि वितन्व
 तीं ॥ कथमपिरहः प्राप्तामंगैरनंगतरंगिभिः सुसु-
 खिसुभगः पश्यन् सत्वामुपैतु कृतार्थताम् ४

टी. (हे सुमुखि हे सुंदरवदने राधे (सुभगः) सुंदर ऐ
 सा (सः) तो कृष्णजो तो (निमिरेपथि) अंधकार युक्त मा
 र्गजो त्याचे ठाई (सभयचकितं) भयविस्मययुक्त (दृशं
 विन्यस्यंतीं) दृष्टीतें आरोपित होत्सानी (प्रतितरुमुहुः
 स्थित्वा) प्रतिदृक्षाचे ठायीं पुनः पुनः शंकेने राहून (कियं
 ति पदानि मंदं वितन्वतीं) किति एकपदातें मंदमंद ठेवि
 त होत्सानी (अनंगतरंगिभिरंगैः) कामोत्सास अंगे जीं
 तिहीं करून (कथमपिरहः प्राप्तां) कोणि एक प्रकारें संके
 तस्थळीं पावली ऐसी (त्वां पश्यन्) तूं जीतीतें पाहत हो
 साता (कृतार्थतामुपैति) कृत कृत्यत्वातें पावेल ४

यानंतर कविजो तो अध्यायांतीं मंगलाचरणानें आचरतो,
 श्लोक ॥ ॥ राधे मुग्धसुरवारविंदमधुपस्त्रै लोव्य

मोंलिस्थलीनेपथ्योचितनीलरत्नमवनीभारावतारक्ष
 मः स्वच्छंदव्रजसंदरीजनमनस्तोषप्रदोषश्चिरंकंस-
 धंसनधूमकेतुरवतुत्वांदवकीनंदनः ५ वी. हेम
 क (देवकीनंदनःत्वांचिरमवतु) देवकीपुत्रश्रीकृष्ण
 जोनो वृते बहुकाळरक्षो तोकसेप्रकारचा (राधासुगंधमु
 रवारविंदमधुपः) राधेच्या संदर सुखकमळीं भ्रमराचेपरि
 वर्तजो पुनःतोकसा (स्वच्छंदव्रजसंदरीजनमनस्तोष
 प्रदोषः) स्वच्छेने वर्तणार ऐसा व्रजवासिनी स्त्रियांचा समु
 दाय जो त्याचामनाचेवई संतोषकारक सायंकाळाचे परि जो
 स्वच्छंदस्त्रियांस प्रदोषकाळीं आनंद असतो हेप्रसिद्ध पुनः
 नोकसा (त्रैलोक्यमोंलिस्थलीनेपथ्योचितनीलरत्न)
 विभुवनसुकुटभूतवैकुंठस्थळी जी तीच्या हृदयपदकीं यो-
 ग्य नीलरत्नच काय ऐसा जो पुनः कसेप्रकारचा (अवनी
 भारावतारक्षमः) पृथ्वीभार दूरीकरणार समर्थ ऐसा (कंस
 धंसनधूमकेतुः) कंसलक्षण वृणजे त्याच्या धंसनास अ-
 धीनेपरि असोप्रकारचा ५ इतिगीतगोविंदेप्रा
 कनदीकायांअभिसारिकासाकांक्षपुंडरीकाक्षोनामपंचमः स-
 र्गः ५ ७ ७ ७ ७ ७
 आर्या ॥ ॥ अथतांगंतुमशक्तांचिरमनुरक्तांलना

गृहेदृष्ट्वा तच्चरितंगोविंदेमनसिजमंदेसरवीप्राह
 १ (अथ) यानंतर (लतागृहेगंतुमशक्तां) श्रीकृष्ण
 सूचित लतागृहीं निघायाकारणे अशक्त आणखी (चिर
 मनुरक्तां) दीर्घकाल अनुरागे उलंकित ऐसी (तांदृष्ट्वा)
 त्या राधेतें पाहून (मनसिजमंदेगोविंदे) मदन कुशें मंद
 ऐसा गोविंदजो त्यासमीपयेऊन (तच्चरितंसरवीप्राह)
 राधेच्या चरितातें दूतिका बोलती जाली १

गुणकरीरागेसूपकताले अष्टप०

पश्यतिदिशिदिशिरहसिभगवंतं त्वदधरमधुर
 मधूनिपिवंतं नाथहरेनाथहरेसीदतिराधावासगृहे
 धृ० १ त्वदभिसरणरभसेनवलंती पततिपदानि
 कियंतिचलंती नाथ० २ विहितविशदविसकि
 सलयवलया जीवतिपरमिहतवरतिकलया
 नाथ० ३ मुहुरवलोकितमंडनलीला मधुरिपु
 रहमितिभावनशीला नाथ० ४ त्वरितमुपैति
 नकथमभिसारं हरिरिति वदतिसखीमलुवा
 रं नाथ० ५ श्लिष्यतिचुंबतिजलधरकल्पं ह
 रिकपगतइतितिभिरमनल्पं नाथ० ६ भवति
 विलंबिनिविगलितलज्जा विलपतिरोदितिया

सकसज्जा नाथ० श्रीजयदेवेकवेरिदमुदि
तं रसिकजनंतनुतामतिमुदितं ८

दी० (पश्यतीति) नाथहरेनाथहरे) हेस्वामिन् श्री
हरे (राधावासगृहेसीदति) राधाजीती निवासस्थानी
तुझे इकंदेने विषादयुक्तवर्तते (रहसि) एकांतस्थलीं दिशिदिशि
भवंतं पश्यति) प्रतिदिशेचेठापीं तूतेंलक्षिते नूंकसेप्रका
रचा येथें (त्वदधरमधुरमधूनिपिबंतं) तुझे अधराचेपरि
मधुर अन्यस्त्रियाज्या त्याचीं अधर संबंधि अमृतजें त्याते
प्राशन करितो असे प्रकारचा (नाथहरे) यासंबोधनाचा
अतिगूढार्थ ऐसा नाथहरि ऐसें वृषभास ह्यणतात राधे
सारिणी युवति स्वयें अनुरक्त असतां तीचा अनादर करू
न इतरस्त्रियांच्या अधरातें मधुरमानुज सेविजो तो पशु
प्राय मूर्ख होय यागूढार्थातें अंतरी सूचवित होसाती हे
नाथ हरे ऐसें बोलती जाली हेनाथहरे ह्यणजे स्वामिन् ह
रे हा दुसरा मुरव्यार्थ सर्व प्रकटवर्ततोच १ (त्वदभिसरेणेति
ती राधाकशेप्रकारची (त्वदभिसरणरभसेन) तुजप्र
नि गमनाविषयीं उल्लासजो तेंणेंकरून (चलंती) गमना
स सज्ज होसाती (कियंतिपदानिचलंती) किति एकप
दें चालून होसाती (पतति) पडते २ (विहितविशदेति

हेस्वामिन् हरे दाहशमनार्थं विहितं ह्यणजे रचिलीं आहृतं
 निर्मलं कोमलं मृणालांकुरांबीं कंकणे जीणें ऐशीं होत्सातीं
 परं ह्यणजे केषळ (तवरति कलया) तवस्तरतकलेच्या उक्कं
 ठेकरून (जीवति) जिवंत वर्तते ३ (सुहुरवलोकेति
 सुहुः ह्यणजे वारंवार अबलोकिली आहे भूषणलीला जीणें
 ऐसी ह्यणजे श्रीहरीच्या आममनावांचून व्यर्थ कीं हे अलंकार
 या अभिप्रायें पुनः पुना अलंकारातें पाहात होत्साती चिंतें
 च्या अतिशयें (अहंमधुरिपुरिति भावनशीला) श्रीच
 श्रीहरीकीं ऐसें भावनं ह्यणजे ध्यान जेंतें आचरण जीचे-
 ऐसी वर्तते ४ (त्वरितमिति) हरिः त्वरितमभिसारं
 कथं नोपैति) श्रीकृष्ण जोतो शीघ्रया संकेतस्थाना प्रति
 कसानये (इति अनुवारं सरवीं वदति) या प्रकारें वारं वा
 र सरवी प्रति बोलते ५ (श्लिष्यतीति) हरिरुपगत
 इति जलधरकल्पं अनल्पंति मिरं श्लिष्यति चुंबति)
 घनश्याम हरिच आला असें बुद्धिनें मेघाचे परिशाम वर्ण ऐ
 सें पुष्कलति मिर जें त्यातें आलिंगितें आणखी चुंबन देते
 ६ (भवतीति) भवति विलंबिनि) तूं विलंब युक्त
 वर्तला असतां (विगलितलज्जा विलपति) लज्जारहि
 त राधा जीती विलापातें करिते (रोदिति) अश्रुजलाते

बाहते तौकसेप्रकारची वासकसज्जा ह्यणजे वासगृहाचे
 दाई तुझा समागमविधीतें रत्न सज्ज वर्तते ऐसी ७
 (श्रीजयदेवेति) श्रीजयदेवकवेः इदमुदितंरसि
 कजनमतिमुदितंतनुतां) श्रीजयदेवकवीचेंहें भाषण
 जेंतें रसिकजनातें अत्यंत हर्षयुक्त करे ८

श्लो० ॥ ॥ विपुलपुलकपालिः स्फीतसीत्कारमं
 तर्जनितजडिमकाकुव्याकुलं व्याहरंती तव कित
 वविधायामंदकंदर्पचिंतारसजलधिनिमग्राध्या
 नलग्नामृगाक्षी ॥ १ ॥ टी० (हो कितव) हे धूर्त्ता
 वंचका (मृगाक्षी) राधाजीती (तव अमंदकंदर्पचिंतां
 विधाय) अत्यंत कामवशें चिंतेंतें आचरून तुझा ध्यानी
 (लग्ना) संलग्न होलाती (तवरसजलधिनिमग्रा)
 तुझा शृंगार रससागरीं बुडाली ऐसी वर्तते अतएव तीरा
 या (विपुलपुलकपालिः) थोर आहे रोमांच पंक्ती जीची
 ऐशी आपणखी (स्फीतसित्कारं) ध्यानांतच आलास ऐ
 सें भासतां तुवांकेली दंतनखक्षतादिकजें त्यातें कल्पून
 स्फीत ह्यणजे प्रवृद्ध सीत्करजो सुरवी प्रवेशपर दीर्घश्वास
 तेषोकल्पु युक्त (अंतर्जनितजडिम) अंतरीं उत्सन्न
 जडत्वजें तद्वक्त ऐसें (काकुव्याकुलं) शोक भीत्यादि

युक्त शब्दं व्याकुल ऐसं भाषण जें त्यातें (व्याहरंती) बोलते
 ह्यणजे ध्यानगत तूतें कल्पून तुझ्या आलिंगनें रोमांच बदती
 दंतक्षतादिक कल्पून सीत्कारातें करिते मदनवशें जडत्वातें पा
 वली होत्साती संभ्रमवशें नीविमोचनादिक कल्पून निषेध वा
 क्यातें बोलते हा अभिप्राय १

श्लोक ॥ ॥ अंगेष्वाभरणं करोति बहुशः पत्रेपिसं
 चारिणि प्राप्तं त्वांपरिशंकते वितनुते शय्यांचिरंध्या
 यति ॥ इत्याकल्पविकल्पतत्परचनासंकल्पलीला
 शतव्यासक्तापि विना त्वया वरतनुर्नेषानिशांनेष्यति
 २ वी० (एषा वरतनुः) ही संदरांगी राधाजीती (अं
 गेषु बहुशः आभरणं करोति) करचरणादिकां चेठाई पुनः
 पुना अलंकारातें रचिते (पत्रेपिसंचारिणि) वृक्षांचे पर्णमा
 त्रकांपले असतां (त्वांप्राप्तंपरिशंकते) तूं आला ऐसें शंके
 तें करिते (अतएव शय्यांचितनुते) शयनातें रचिते न आ-
 ला ऐसें जाणुन (चिरंध्यायति) दीर्घचिंतते करिते ह्यणजे
 अनेक संकल्पाते आचरते (इत्याकल्पविकल्पतत्परचना
 संकल्पलीलाशतव्यासक्तापि) या प्रकारें आकल्प भूषणें
 विकल्प ह्यणजे तर्क तत्परचना शयन कर्तव्यता संकल्पलीला
 शत ह्यणजे यानंतर कृष्णप्राप्तीचेठायीं या प्रकारें वर्तविं ऐशा

चिंता शतकाचेठायीं व्यासक्त होत्सातीही स्वयाविनानिशांनने
 ध्यति २ तुझेप्राप्तीवाचून रात्रितें न अतिक्रमील २
 यानंतर कविजोतो अध्यायांतीं मंगळातें रचितो
 श्लोक ॥ ॥ किंविश्राम्यसि कृष्णाभोगिभवनेभां
 डीरभूमीरुहि भ्रातर्यासिनदृष्टिगेचरमितःसानं
 दनंदास्पदम् ॥ राधायावचनंतदध्वगमुखवात् नंदांति
 केगोपतीगोविंदस्य जयंति सायमतिथि प्राशस्य
 गर्भागिरः ३ टी० मार्गस्य अतिथि आलाजो त्यातें
 पाहून राधानंदगृहाप्रति धाडितहोत्साती द्वयर्थावाक्याबोंलि
 लीजें तें वाक्य अतिथिसुखें ऐकून कृष्णाससात्विक भाव झा
 लेतें वर्णितो ८ हेभ्रातः पथिक कृष्णाभोगिभवने किंवि
 श्राम्यसि ८ हेमार्गस्था कृष्णाभोगी ह्यणजे काळासर्पजो त्या
 चें वासस्थान ऐशा भांडीरनामक हावट वृक्षजोयाच्यातळीं कां
 विश्रांति करितोस ऐसें राधेनें बोलतांच ८ कृष्णाभोगिभव
 ने ८ कृष्णनामक भोगी ह्यणजे विलासीपुरुषजो त्याचें भव
 न ह्यणजे एकांतस्थान ऐसा त्या शब्दाचा गर्भार्थन जाणून
 सर्पभयेंकरून अतिथितेथुन जात असतां अतिथिनिवारण
 दोष भयास्तव मीयासकेत स्थळ आहे हेंही कृष्णास त्याच्या
 मुखेकरून समजावें ह्यणूनही पुनः त्याप्रति आनंददायक

वाक्यातें बोलतो (हेष्मातः) इतः दृष्टिगोचरं) हेबंधो
 येथून समीप दृष्टि गोचर वर्तते (सानंदनंदास्पदं) आनंद
 युक्त नंदगृहजें त्याप्रति किंनयासि) कांनजासि तूंतें जे
 यऐसें (नत्त्राधायाः वचनं अध्वगसुरवात् नंदांतिके
 गोपतोगोविंदस्य सायमतिथिप्राशस्यगर्भागिरः
 जयंति) तें साभिप्राय राधेचें वचन जें त्यातें गोपन करणारा
 चेपरि गोविंदजो त्याच्या सायंकाळीं प्राप्त अतिथिजो तसू
 जनाचें प्राशस्य ज्यामध्ये अशावाणी सर्वोत्कर्षे वर्ततात्
 अतिथिप्राशस्यगर्भागिरः याचा अभिप्राय तें द्वयर्ध राधे
 चें वाक्य ऐकून हर्षरोमांचादिक सात्विक भाव झाले त्याचे
 गोपन व्हावे म्हणून सायंकाळीं प्राप्त झाल्या अतिथिच्या पू
 जनें करून महासुकृत जोडतें ऐसें बोलत होत्साती राधि
 के करितां हर्ष रोमांचादिक होत्साताहि बाहेर तिही करून
 च अत्यंत अतिथिभक्ति सुचविली ३

इतिगीतगोविंदे प्राकृतटीकायां वासकसज्जाव

र्णने सोत्कंठवैकुंठो नाम षष्ठः सर्गः ६

यानंतर कवीजोतो चंद्रोदयदर्शने राधेसुमदनव्ययेची ह

द्दीजीनीतें वर्णितो,

श्लोक ॥ ॥ अत्रांतरेचकुलटाकुलवर्त्मघातसं

जातपातक इव स्फुटलांछनश्रीः वृंदावनांतरमदी
 पयदंशजालैर्दिक्रु संदरीवदनचंदनबिंदुरिंदुः १
 अत्रांतरे) यारात्रिसमयाचे ठाई (इंदुः अंशजालैः
 वृंदावनांतरमदीपयत्) चंद्रमाजोतो किरणसमूहेंकरून
 न वृंदावनाच्या मध्यदेशांत प्रकाशिताजाला तो चंद्र कसा
 शोभला (दिक्रु संदरीवदनचंदनबिंदुः) पूर्णदिशा जी
 तीचकोणिएक संदरी ह्यणजेस्त्री तीच्या वदनाचेठायीं चं
 दन तिलककाय असेप्रकारचा पुनः तोकसा (स्फुटलांछ
 नश्रीः) स्पष्ट आहे लांछन शोभाज्याचेठायीं ऐसा अतएव
 (कुलटाकुलवर्त्मघातसंजातपातक इव) कुलटा ह्य
 णजे विलासिनी अभिसारिकाज्या त्यांचासमुदायाचे वर्त्म ह्य
 णजे संकेतस्थळीं जाणाचा मार्ग त्याच्या घातें करून ह्यणजे
 प्रकाशास्तव प्रति बंधें करून उत्पन्न आहे लांछनलक्षण पा
 तक ज्याचे ठाई याप्रकारचाकाय १

आर्या ॥ ॥ प्रसरतिशशधरबिंबेविहितविलंबे
 चमाधवेविधुरा ॥ विरचितविविधविलापंसापरि
 तापंचकारोच्चैः २ टी० (शशधरबिंबेप्रसर
 तिमाधवेचविहितविलंबे) चंद्रमंडलप्रकाशले असतां
 आणखी माधवानें विलंब केला असतां (साविधुरा) तीवि

रहिणी राधा (विरचितविविधविलापउच्चैःपरितापै-
चकार) केला नानाप्रकारविलापज्याचेठाई ऐशा दीर्घसंता
पानें करितीजाली २

गौडमालवरागः प्रतिमठतालः अष्ट०

राधिकाअंतः करणी बोलते,

कथितसमयेपिहरिरहहनययौवनं ममविफल
मेतदनु रूपमपियौवनं यामिहेकमिहशरणंस-
खीजनवचनवंचिताधृ० १ यदनुगमनायनि-
शिगहनमपिशीलितं तेनममहृदयमिदमसम
शरकीलितं यामि० २ मममरणमेववरमतिवि
तथकेतना किमिहविषहानिविरहानळमचेत
ना यामि० ३ मामहहविधुरयतिमधुरमधुया
मिनी कापिहरिमनुभवतिकृतसकृतकामिनी
यामिहेकमिहे० ४ अहहकलयामिवलयादि
मणिभूषणं हरिविरहदहनवहनेनबहुदूषणं
यामि० ५ कुसुमसुकुमारतनुमतनुशरलील
या ॥ स्रगपिहृदिहंतिमामतिविषमशीलया
यामि० ६ अहमिहनिवसापिनगणितवनवे
तसा स्वरतिमधुसूदनोमामपिनचेतसा या

मि० ७ हरिचरणशरणजयदेवकविभारती व
 सलुहृदियुवतिरिवकोमलकलावती यामि० ८
 टी० (कथितसमयेपि) इहअहहकथितसमयेपि
 हरिःवनंनयथौ) अहो हैंकाय आश्चर्य याउक्तसमयाचेठार्ईह
 रिजोतो याहंदावनाप्रति नयेता झाला तत् स्मरणजे त्याकार
 णास्तव (ममअनुरूपमपियथौवनंविफलमेव) मा
 झेंयोग्यहोत्सातेंहितारुण्यहें व्यर्थच होय हेदेवा (इहकंश
 रणंयामि) यानिर्जनवनामध्ये कोणालें शरणजाउं दूति
 काजनाच्या वचनानेमीठ कलेंस्मरणजे दूतिकेनें कृष्णागमना
 चाविश्वास देउनठकविलें १ (यदनुगमनायेतिनिशियद
 नुगमनांगहनमपिशीलितं) म्यां ऐसे रात्रिचे ठार्ई ज्या
 हरीच्या अनुगमनासाठी हेंघोर अरण्यहिसेविलें परंतु (ते
 नेदंममहृदयंअसमशरकीलितं) त्याहरीने नयेतां मा
 झेंहेंहृदय कामानें विंधिले (यामिहेकमिहशरणं)
 हेदेवा मीकोणास शरणजाउं २ (मममरणमिति
 मममरणमेववरं) यासमयीं मला मरण श्रेष्ठ होय ज्याम
 रणे विरहाग्निचुकतो (अतिवितथकेतना) जीवंतअ
 सतां अतिशयें व्यर्थ शरीर जीचे ऐशी (अचेतना) अधीर
 होत्साती यावनाचेठार्थी (विरहानलंकिंविषहानि) ३ वियो

गात्रीतें मी कसें साहू ३ (मामहहेति) अहह) हे देवा
 मुधुरमधुयामिनीमांविधुरयति) सुंदरहीवसंतकाळि
 ची रात्रिजीती मातें दुःखितकरिते आणखी कोणिए
 क० कृतकृतकामिनी पुण्यवतीस्त्रीजीती (ह
 रिंअनुभवति) हरीतें अनुभविते ह्यणजे मीयेथें वसं
 तरात्रीतें पाहुन हरिविरहें रडतें इतर बापुडीं कोणएक या
 समयीं हरिसीं सरवभोगिते हा अर्थ ४ (अहहेति) अ
 हह) शिवशिव ऐसें स्वेदयुक्त शब्द स्वभावेतें होतात (ध्वल
 यादिमणिभूषणंकलयामि) कंकणादिकरत्नरवचित
 भूषणातें मीस्वीकारितें (हरिविरहदहनवहनेन बहु
 दूषणं) परंतु तें हरीच्या वियोगाग्नि योगें करून बहुदूषण
 होय ५ (कुसुमेति) स्रगपि अतिविषमशीलया
 अतनुशरलीलया) पुष्पमालाही अत्यंत विषमस्वभा-
 वजीचा ऐसी मदन बाणाचे लीलेकरून (कुसुमसुकुमा
 रतनुं मांहृदिहंति) पुष्पवत् कोमळ तनूतें मातें हृदयाचे
 वाई हाणितें ह्यणजे पुष्पमालाहि वियोगास्तव मदनबाणा
 चे परिदुःस्वदायक वाटते हा अर्थ ६ (अहमिति)
 इहाहंगणितवनवेतसानिवसामि) येथें मी गणिलें
 आहें ननसंबंधिवेतसजीणें ऐसी वसतें ह्यणजे अर्थ मीचेत

समो जायाकारणे राहिलीं कृष्णयेथे असेल तेथें असेल असें
शोधितां वनवंतसांचे गणन जालें तो प्राप्त जाला नाही (मधु
सूदनः चेतसापिमांनस्मरति) मधुसूदनजो तो चित्ते
करून हि मातें स्मरेना ७ (हरिचरणोति) हरिचरण
आहेत रक्षक ज्यास ऐसा जयदेवजो त्याची ही वाणी (कोम
ल कलावती (सुंदर कौशल्य युक्त ऐशी होत्साती हृदयीं वास
करो कोणाचे परि (युवतिरिव) तरुणीचे परि जशी कोमल
कलावती तरुणी हृदयाचे गयीं वसते तद्वत्

श्लो० ॥ ॥ तत्किं कामपि कामिनीमभिसृतः किंवा
कलाकेलिभिर्बद्धो बंधुभिरंधकारिणिवनोपांतो किमु-
भ्राम्यति ॥ कांतः कुंतमनामनागपि पथि प्रस्थातुमे-
वाक्षमः संकेतीकृतमंजुवंजुललताकुंजेपियन्नागतः

१ टी० यानंतर राधा हरीच्या आगममी तर्क करिते
(कांतः) श्रीकृष्णजो तो (संकेतीकृतमंजु वंजुललता
कुंजेपि) अक्षु ककुंजगृहाप्रतियेतो ह्मणून संकेत योजिला अ-
सतां सुंदर वेंतस लता कुंज जो त्याचे वाई ही (यन्नागतः)
ज्यास्तव अद्यापि न आला ह्मणजे तत् त्याकारणास्तव (काम
पिकामिनीमभिसृतः) कीं कोणि एक कामिनीतें अनुसरला
काय (किंवा कलाकेलिभिर्बद्धोभिर्बद्धः) अथवा हास्यवि

नोदादि क्रीडाज्या तिहींकरून बंधुभिः ह्यणजे गोपाळजे त्यां
 हि ८ बद्धः स्वाधीन केला काय अथवा ८ अंधकारिणिवनोपां
 तेकिमुभ्राम्यति ७ अंधकार युक्त वनप्रदेशाचेठार्ई भ्रमतो
 काय ज्यास्तव अंधकारयोगें मार्गसूचेना अहो नित्ययेणारा
 स मार्ग कळतो ८ तर्हि क्लान्तमनाः ७ कामवेदनेनें व्याकुळ हो
 त्साता ८ पथिमनागपिप्रस्थातुमेवाक्षमः ७ मार्गाचेठार्ई
 काहीं परंतु चालायाकारणेंच अशक्य होउन राहिला ९

श्लो० ॥ ॥ अथागतं माधवमंतरेण सर्वाभियं
 वीक्ष्य विषादमूकाम् ॥ विशंकमानारमितं कथापि ज
 नार्दनं दृष्टवदेतदाह ॥ १ ॥ अथेयं माधवमंतरेणागतां
 सर्वां वीक्ष्य कथापिरमितं ॥ जनार्दनं दृष्टवत् विशंकमा
 नाएतदाह ७ टी० अथ ह्यणजे यानंतर ही राधा माधवाते
 बरोबर नघेतां आली सर्वाजी तीतें पाहून कोणी कामिनीनें
 रमविला ऐसें जनार्दनातें देखिल्याचेचपरि शंका करितहोत्सा-
 ती बोलती जाली ही उन्मादोक्ती ती सर्वा कसेप्रकारची ८ वि
 षादमूकां ७ कृष्णातें आणायान्ची केलिप्रतिज्ञा ती व्यर्थ जालीया
 सुद्धें विषादेन बोलें असेप्रकारची ३

राधाकल्पनेंतेकरितें
 वसंतरागे एकतालीलाले अष्टप०

स्मरसमरोचितविरचितवेशा गलितकुसुमद
 रविलुलितकेशा कापिचपलामधुरिपुणा वि
 लसतियुवतिरधिकगुणाधृ० १ हरिपरिरंभणा
 वलितविकारा कुचकलशोपरितरलितहारा
 कापि० २ विचलदलकललिताननचंद्रा तद्
 धरपानरभसकृततंद्रा कापि० ३ चंचलकुंड
 लदलितकपोला मुखरितरशनजघनगतिलो
 ला कापि० ४ दयितविलो कितलज्जितहसि
 ता ॥ बहुविधकूजितरतिरसभरिता कापि० ५
 विपुलपुलकपृथुवेपथुभंगा श्वसितिनिमीलि
 तविकसदनंगा कापि० ६ श्रमजलकणाभर
 कभगशरीरा परिपतितोरसिरतिरणधीरा
 कापि० ७ श्रीजयदेवभाणितमतिललितं क
 लिकलुपंशमयतुहरिरमितं ॥

टी० (स्मरसमरेति) कापिचपला अधिकगुणा युव
 तिः मधुरिपुणा विलसति) कोणि एक चपल ऐसी मज
 हून सौंदर्यादिकें करून अधिकगुणवंत ऐसी तरुणी मधुरि
 पु जोव्यासीं विहार करिते हेखरें तीकसे प्रकारची (स्मरस
 मरोचितविरचितवेशा) मदन धुद्धाविषयीं उचित ऐसा

रचिला अलंकारादि वेष जीणे ऐसी आणरवी मदन युद्ध
 योगें करून (गलितकुसुमदरविलुलितकेशा) गळालीं
 आहेत पुष्पें ज्याची ऐशी कांहींसें अस्तव्यस्त केश जीचे ऐ
 सी १ (हरिपरिभ्रमोति) पुनः ती कशे प्रकारची हरी
 च्या आलिंगनें प्राप्त आहे काम विकार जीस ऐसी कुच कल
 शावर चंचळ आहेत हार जीचे ऐसी २ (चंचलेति)
 चंचळ वक्र केशाच्या योगें सुंदर आहे सुखचंद्र जीचा आ
 णरवी त्या श्रीहरीच्या अधर पानें करून मदास्तव केली स
 सुख निद्रा जीणें ऐसी ३ (चंचलेति) पुनः ती कसी चंच
 ल ऐसीं कर्णकुंडले जीं तिहीं करून शोभित गंडस्थलें जीचीं
 ऐसी आणरवी शब्दायमान मेखला जीचे ठाई ऐसी जयन
 गति जी तद्विषयीं चपल असे प्रकारची ४ (दयितेति)
 पुनः ती कसी श्रीहरीनें पाहिलें असें लज्जित आणरवी ह
 सित जीचें ऐसी नाना प्रकार भाषण ज्याचे ठाई ऐसा रतिर
 स जो तेणे करून हर्षयुक्त असे प्रकारची ५ (विपुलेति)
 पुनः ती कसी विपुल रोमांच जीचे ठाई ऐसी मोठा आहे
 कंपरूप तरंग जो तो अधरादिक अवयवाचे ठाई जीच्या ऐ
 सी स्फुरतायास जनित निःश्वासें करून आणिक निमीलित-
 ह्यणजे परमानंदावाप्तिकरून नेत्रांचे निमीलन जेणें त्याश्वा-

सें करून आलस्यें करून प्रकट तो मदनजीचा ऐसी ६
 (श्रमजलेति) पुनः तीकसी करत श्रमे करून उत्पन्न सेद
 जळ कणिकाचा समूह जो तेणें शोभतें शरीरजीचें ऐसी कृ
 ष्णाचे वक्षस्थळी पडली होत्साती रतिरूप रणाचे ठाई कुश
 ळ अशे प्रकारची (कापिचपलामधुरिपुणाविलसति
 ७ (श्रीजयदेवेति) श्रीजयदेवानें गाइलें आहे अति
 संदर ऐसें हरिचें क्रीडित जेतें कलिदोषातें शमन करो ८

राधासखीप्रतिबोलते, श्लोक ॥

॥ विरहपां

डुमुरारिमुखंबुजद्युतिरयंतिरयन्नपिवेदनां ॥ विधु
 रतीवतनोति मनोभुवःसहृदयेहृदयेमदनव्यथां ॥ १
 टी० अये ह्यणजे हे सखि ८ विरहपांडुमुरारिमुखंबुज
 द्युतिः (स्त्रीविरहें शुभ्रवर्ण ऐसे श्रीहरीचें मुख कमलजें तद्व
 त् कांति ज्याची ऐसा ८ मनोभुवःसहृदयः) मदनाचा
 मित्र ऐसा चंद्रजोती ८ ममवेदनामपितिरयन् ८ माझे बु
 ढीतें तिरस्कारित होत्साता (मदनव्यथां हृदयेतनोति)
 कामपीडेतें हृदयाचे ठाई विस्तारितो ज्यास्तव रतिचा उद्दीप
 कविभाव होय १

गुर्जरीरागे एकतालीताले
 अष्टपदी

राधा उल्कं गायुक्त होस्ताती पूर्ववत् कल्पना करिते,
 समुदितमदनैरमणीवदनेचुंबनवलिताधरे
 मृगमदतिलकं लिखति सपुलकं मृगमिव रज
 नीकरे रमते यमुना पुलिनवने विजयीसुरारि
 रधुना धृ० १ घनचय रुचिरे रचयति चिकुरेत
 रलिततरुणानने कुरुबककुसुमंचपलास
 षमं रतिपतिमृगकानने रमते० २ घटयति
 स्रग्धने कुचयुगगगने मृगमदरुचिरूषिते
 मणिसरममलं तारकपटलं नखपदशशिभू
 षिते रमते० ३ जितबिसशकले मृदुभुजयु
 गले करतलनलिनीदले मरकतवलयं मधु
 करनिचयं वितरति हिमशीतले रमते० ४ र
 तिगृहजघने विपुलापघने मनसिजकनका
 सने मणिमयरशनंतोरणहसनं विकिरति-
 कृतवासने रमते० ५ चरणकिसलयकम-
 लानिलयेन खमणिगणपूजिते बहिरपध
 रणं यावकभरणं जनयति हृदियोजितं र
 म० ६ रमयति सभृशं कामपि सदृशं ख-
 लहलधरसोदरे किमफलमवसंवदसरिवि

रसविदपोदरे रम०७ इहरसभणनेरुतहरि
गुणनेमधुरि पुपदसेवके कलियुगरचितनव
सतुदुरितंकविचृपजयदेवके रमते०८

टीका.

(समुदितेति) अधुनाविजयीमुरारिः यमुनाषु
लिनवनेरमते) अधुनाह्यणजे याकाबीं रतिरंगाचेठायीं
विजयशील ऐसा मुरारिजोतो यमुनातीरीं वृंदावनाचेठायीं र
मतोकोणत्या प्रकारें तेकल्पिते (समुदितमदनेचुंबनव
लिताधरे रमणीवदनेमृगमदतिलकंलिखति))
श्रीहरीच्या करस्पर्शें समुदितह्यणजेअभिवृद्ध आहे मदन ज्या
चेठार्ई ऐसें अतएवचुंबनासाठीं वळिलाआहेअधरोष्ठज्या
चेठार्ई ऐसें कोणिएक रमणीचें वदन जेंत्याचेठार्ई कस्तूरी
तिलकातें रेखितो कोणत्याप्रकारें (सपुलकं) रोमांच ह्यण
जे याच्या करस्पर्शें तीसकामहोत्साती चुंबनातें उताविळ हा
हि मुख सौंदर्य दर्शनें सकाम रोमांचयुक्त होत्साता कस्तूरी
तिलकातें रेखितो तिलक कशेप्रकारचा (रजनीकरेमृग
मिव) चंद्राचेठार्ई कलंकजसातदत् १ (घनचये
ति) तरलिततरुणाननेचिकुरेकुरुबककुसुमंरच
यति) तरलितह्यणजे चंचळकेलेंआहेह्यणजे सौंदर्यदर्श

नेंडोलविलें तरुणश्रीहरीजो त्याचें मुख ज्याणें ऐसा कोणिएक
 स्त्रियेचा केश समूहजो त्याचे ठाई कुरंटक पुष्पातें गुंफितो तोचि
 कुर समूहकसा मेघममूहाचेपरि मंदर होय तोपुष्पसमूहकसा
 (चपलासुषुर्म) विद्युत्तेचेपरि शोभायमान ऐसा पुनः तोचि
 कुरमूहकसा कामरूप मृगाचे वासस्थानअशेप्रकारचा ह्यणजे म
 दन प्रकाशक ऐसा २ (घटयतीनि स्रग्धनेमृगमदरुचि
 रूषितेनरवपदशाशिभूषिते कुचयुगगगनेअमलं

मणिसरंतरकपटलंघटयति) मंदर धनदाट कस्तूरी
 चे दामेनेव्याप्त ऐसें नरवचंद्ररूपे द्वितीयाचंद्रजो त्याणें शोभित ऐ
 सें स्तनद्वयरूप आकाशजें त्याचेठाई निर्मळ मुक्ताफळहारातेंच
 नक्षत्रमाळेचेपरि योजितो ह्यणजे स्तनद्वयजें तें विशालखें गग
 नाचेपरि होय तेथें कस्तूरीलेपमेघाचे परि हरीचें नरवक्षन बाळ
 चंद्राचे परि तेथें निर्मळ नक्षत्राचे परि मुक्ताफळ हारातें निवेदिता
 हा उपमेचा अर्थ ३ (जितविसशकलेनि) जितविस
 शकलेकरतलनलिनीदलेहिमशीनलेमृदुभुजयुगले
 मरकतवलयंमधुकरनिचयंवितरति) सरलत्वादिगुणें
 करून जिंकिलें मृणाल खंडजीहींऐसीं करतलेजें तींच कोणिएक
 नलिनीपत्रें ज्याचेठाई ऐसें हिमवत् शीतल मृदुभुजद्वय
 जे त्याचे ठाहीं नीलवर्ण मरकत मणिश्चिंत कंकणा लक्षणा भ

मरसमुदायजो त्यातें अर्पितो ह्यणजे सरळ कौमल मृणालासमा
 न भुजतेयें शीतळ रक्त कमळासमान करतळ नेथें भ्रमरपंक्ति
 चेपरि मरकतमणिकंकणातें अर्पितो हा अर्थ ४ रतिगृ
 हजघनेनि) विपुलापघनेकृतवासनेमनसिजकन-
 कासनेरतिगृहजघने तोरणहसनंमणिमयरसनंवि
 किरति) विपुल ह्यणजे पुष्ट आहे आकारज्याचा ऐसें परि
 धानकेलें वस्त्रज्यावरअथवाकेलिआहे वासना ह्यणजे कामना
 ज्यावरऐसें कामाचें कनकासन ह्यणजे सिंहासनऐसें रतिगृ
 ह ह्यणजे शृंगारास आश्रयघृत ऐसें जघन ह्यणजे कटिपुरोभा
 गजो त्याचे ठायीं तोरणातें हासतें ह्यणजे तोरणापेक्षां सुंदर ऐ
 सें मणिमयरशन ह्यणजे मुक्ताफळांची मेखलाजीतीतें स्थापितो
 ह्यणजे गजगृहीं सुंदर सिंहासन राजस्थानजेसें तद्वत् जघन-
 जेंतें मदनासन होय राजगृहीं मुक्ताफळ घटित तोरणजसें त
 द्वत् मणिमयरशनानें रचितो ५ (चरणकिसलयेति)
 कमलानिलये हृदियोजिते चरणकिसलये बहिरपव
 रणं यावकभरणं जनयति) साक्षात् लक्ष्मीचे वासस्थान
 ऐसें आपुले हृदयाचे ठाई (योजिते) स्थापिलें ऐसें कोणिए
 क स्त्रियेचें चरणकिसलये ह्यणजे पदपलुवाचे ठाई आच्छाद
 नरहित ह्यणजे स्पष्ट ऐसें (यावकभरणं) आक्षारसंकरून

पूरण जें त्यानें उत्पन्न करितो ह्यणजे कोणि एकस्त्रियेनें शयन
 केले असता आपण चरणासमीपवैसन लक्ष्मीचें वासस्थान
 ऐसें आपलें हृदय जें त्याचे ठाई तिच्या चरणानें करे धरित हो-
 त्साता अलक्तकें करून त्या चरणानें रेखिनो हा अर्थ तें हृद-
 यकसे प्रकारचें (नरवमणिगणपूजिते) तीचीं चरणनखें-
 जीं तींच कोणि एक माणिस्यमाला तीणें करून पूजितें असे-
 प्रकारचें ६ (रमयतीति) खलहलधरसोदरेकामपिसह
 शंसुभृशंरमयतिसति इहविटपोदरेविरसमफलं किमव-
 सं हेसरिवचद) दुष्टबलभद्राचा बंधु सुरारि कोणि एक व-
 योरूपादिगुणें करून आपलेसमान ऐसी तेप्रेमानिशयें रमवि-
 त असतां यालतागृहीं विषादयुक्त व्यर्थ बहुकाळमीवास करि
 तें जालें हेसरिवचोल येथें हलधरशब्दें मूर्खसंबंधधनिजाण
 विला सदृशशब्दें तिहिकाळिकुटिलाअसेल ऐसें जाणविलें
 ७ (इहरसभणनेति) इहरसभणनेकृतहरिगुणने
 मधुरिपुपदसेवके कविनृपजयदेवके कलियुगरचितं
 दुरितं नवसत्तु) इह यागीतगोविंदाचे ठाई याप्रकारें शृंगारर-
 सातें बोलतो ऐसा केले हरिचिंतन जेणें ऐसा मधुसूदनचरणसे
 वक ऐसा कविराजजयदेवमी माझे ठाई कलियुगीं आचरिलें
 दुरितजें तें नवसो ८

सखीच्या विषादानें शमन करितहोत्साती राधाबोलते.

श्लोक ॥ ॥ नायातःसरिनिर्दयोयदिशठस्त्वंदु-
 तिकिंदूयसे स्वच्छंदंबहुवल्लभःसरमतेकिंतत्रतेदूष-
 णं पश्याद्यप्रियसंगमायदधितस्याकृष्यमाणंगुणे
 रुत्कंठार्थिभरादिवस्फुटदिदं चेतःस्वयंयास्यति ॥१
 टी. - (हेदूति यदिनिर्दयः शठोनायातः तर्हित्वंकिं
 दूयसे) हेदूतिके तोमहानिष्ठुर ठक नआलाजरि तर्हि तूंकं
 शमीहोतेस त्वांदूतिकेने कायकरावे ८ सबहुवल्लभः स्वच्छं
 दंरमते तत्रतेदूषणंकिं) तीबहुतांस्त्रियांचा पति स्वच्छंदर
 मणार तेथें तुजदूषण कोणतें हेसरि माझ्या चित्ताचा अवगू
 ण केवढा पहा ८ दधितस्यगुणैराकृष्यमाणम् उत्कंठार्ति
 भरात्स्फुटदिदंमेचेतः अद्यस्वयंप्रियसंगमाययास्य-
 तिपश्य) प्रियकरश्रीहरीजो त्याच्या चातुर्यसौंदर्यादिगुणे-
 करून आकर्षिलें होत्सातें उत्कंठा युक्त णीडेचा अनिशयें फु
 टवेंच काय ऐसेंहें माझे चित्त आजस्वयें नबोलावितां कृष्ण
 संगमासाठीं धांवतें पहा १

देशांकरागेरूपकताले अष्टप.

राधासरवीप्रतिपुनः बोलते अहोतूंकंसांतापतेस ऐसेंतूं पुस-
 शिले जरि तर्हि दूतिके ऐक.

अनिलतरलकुवलयनयनेन पततिनसाकिस
लयशयन्नेन सखियारमितावनमालिना धृ० १
विकसितसरसिजललितमुखेन स्फुटतिनसा
मनसिजविशिखेन सखि० २ अमृतमधुर-
मृदुतरवचनेन ज्वलतिनसामलयजपवनेन
सखि० ३ स्थलजलरुहरुचिकरचरणेन द
हतिनसाहिमकरकिरणेन सखि० ४ सजल
जलदसमुदयरुचिरेण दलतिनसाहृदिविरह
भरेण सखि० ५ कनकनिकषरुचिशतचिवसने
न श्वसितिनसापरिजनहसनेन सखि० ६
सकलभवनजनवरतरुणेन वहतिनसारु
जमतिकरुणेन सखि० ७ श्रीजयदेवमणि
तरमणेन प्रविशतुहरिरपिहृदयमनेन सखि
८ (अनिलेति हेसखिअनिलतरलकुवलय-
नयनेनवनमालिनायारमितासाकिसलय-
शयनेनपततिन) हेतूतिके वायूनें कुञ्जलनीलोत्पल-
जें तहत् नयनें ज्याचीं ऐशा श्रीहरिनें जी युवति पूर्वीं रमवि-
लीती त्याच्या वियोगकाळीं संतापा शमनार्थ शीतळ पल्लव
शयनावर नपडे हें नघडे पडेलचं ।

(विकसितेति विकसितसरसिजललितमुरवे
 न वनमालिनाथारमितासामनसिजविशिरवेनस्फु
 टतिन) विकसितकमलाचेपरि सुंदर मुरवज्याचे ऐशाव
 नमालिने रमविलीती (मनसिजविशिरवे) मदनबाणप्रा
 प्त असतां न फुटे हेन घडे फुटेलच २ (अमृतेति) अमृ
 तवत् सुंदर कोमलभाषण ज्याचे त्या श्रीहरीने रमविली जी ती
 (मलयजपवने) दक्षणवायु वाहत असतां (नज्वलतिन
 नजळे हेन घडे जळेलच ३ (स्थलेति) स्थलवत् कांति
 ज्याची ऐसे करचरण ज्यांचे त्या वनमालिने जीरमविली ती
 विरहास्तव हिमकरकिरणे) चंद्रकिरणप्राप्त असतां
 न दाहाते पावे हेन घडे दाहाते पावेलच ४ (सजलेति
 जलयुक्त मेघसमूहाचे परि सुंदर श्यामवर्ण वनमालीजो
 त्याणे जीरमविलीती (विरहभरे) विरहाचा अतिशय अस
 तां हृदयीं फाटली होसाती नतळमळे हेन घडे तळमळेलच ५
 (कनकेति) कनकाचा निकष ह्यणजे परीक्षेसाठीं सुवर्ण
 घर्षण करायाचा पाषाण त्यावतीं सुवर्ण रेखेची दीप्तिजी तहत्
 सुंदर पीतोवर ज्यांचे ह्यणजे निकष पाषाणाचे परि कृष्णवर्ण ह-
 रिजो त्याचे आंगीं सुवर्णरुचिचे परि वरुषासतें ऐशा वनमा
 लिने जीरमविली ती सपत्यादिकांचे हास्य असतां खेदें करून

श्वासवाकीं हेनघडे श्वासटांकीतेच ६ (सकलैति) सक
 लफवनीचेजन ह्यणजे तरुण लोकजे त्यामध्ये सुंदर तरुण व
 नमालीजो त्याणे रमविलीती अनिकरुणे अत्यंत करुणारस प्रा
 प्त असतां ह्यणजे परिपुष्ट शोक प्राप्त असतां (रुजेंनवहतिन
 चिंतांरूपपीडेते नवाहे हेनघडे अथवा अनिल तरल आदि
 करून सातहि पदेंजां त्यातें मत्सरेंकरून सबतीच्या उल्लसति
 वर्णितहोस्साती बोलतीजाली त्यापक्षां (किमलयशयने
 मनसिजविशिरवेन) शेवटचीं पदें तृतीया विभक्त्यंतजा-
 णावांत ह्यणजे वनमालीनें जीं रमविलीं तीं दाहशांत्यर्थ पलुव
 शयनेंकरून निद्रा करिते हेनघडे मदनवाणेकरून फुटतें हेन
 घडे याप्रकारें सर्वत्र अन्वयकल्यावा ७ (श्रीजयदेवे
 ति) श्रीजयदेवमणितरमणेन अनेन) श्रीमंतजय
 देवानें गायिले सुंदरहें गीतजें येणेंकरून (हरिरपिहृदयंप्र
 विशातु) हरिहि यागीताचेपरिहृदयाप्रति प्रवेशकरो
 यानंतर कामप्रकाशकदक्षिणवायुतें प्रार्थिते

श्लो० ॥ ॥ मनोभवानंदनचंदनानिलप्रसीदरेदक्षि
 णमुंचवामतां ॥ क्षणंजगत्याणविधायमाधवंपुरोमम
 प्राणहरोभविष्यसि १ टी. - हेमनोभवानंदनचं
 दनानिलप्रसीदरेदक्षिणवामतांमुंच) कामातें आनंदवि

त्या हेचंदनवायो प्रसन्नहो ८ रेदक्षिणवामतांसुंच ७ क्रूर
 तातेत्याग आनंदकारक दुःखदायकत्व अनुचित चंदन सहवा
 सीजो त्यास दाहकत्व अनुचित दक्षिणास गमत्व अनुचित
 यास्तव विरहिणीते मजकामप्रकाशकत्वेपीडेते न कर हाअ
 भिप्राय ८ हेजगत्प्राण ७ माधवंक्षणंपुरोविधायममप्रा
 णहरोभविष्यसि ७ हेजगत्प्राण रूपावायो माधवातेक्षणमा
 त्र पुटेकरूल क्षणजे कामवशे क्षणमाधवाते स्मस्वुन वहात
 होत्साता तुंमाझा प्राण हरणकरणारा अनुचित १

श्लोक ॥ ॥ रिपुरिवसरवीसंवासोयं शिरवीवहि
 मानीलोविषमिवसुधारश्मिर्दुनोतिमनोगते ॥ हृद
 यमदयेतस्मिन्नेवंपुनर्वलतेबलात्कुवलयदृशांवा
 मःकामोनिकामनिरंकुशः २ टी०-८ हेसरिवएवं
 तस्मिन् अदयेगतेसति ७ हेदृतिके याप्रकारे निर्दय हरि
 दूर गेला असतां त्यावाचून ८ अयंसरवीसंवासः रिपुरि
 वहिमानिलः शिरवीवसुधारश्मिर्विषमिवमनोदुनो
 ति ७ ह्यसरवीचा सहवास शत्रुचेपरि हाशीतळवायू अग्नीचे
 परि हाअमृतरूप चंद्रमा विषाचेपरि माझ्या मनाते तापवितो
 यास्तव ८ कुवलयसदृशांवामः निकामंनिरंकुशःकामः
 पुनर्वलात्वलते ७ मजसारिरव्या विरहिणीकर्मळनीत्रा

ज्या त्यास वाम ह्यणजे कूर (निकामनिरंकुशः) अतिशयें ऐ
साहा काम माझ्या हृदयाप्रति पुनः पुनः बलात्कारें संचरतो अ
थवा श्रीहराचे वाई माझे हृदय निवारिलें होत्सातेंहि पुनरपि
बलात्कारें बळतें ज्यास्तव स्त्रियांचा काम अतिशयें निरंकुश हो
यु ऐसा अन्वय २

श्लोक ॥ ॥ बाधांविधे हि मलयानिलपंचबाण प्रा
णान् गृहाणान् गृहं पुनराश्रयिष्ये ॥ किंते कृतांत म
गिनिते क्षमया तरंगै र्गा नि सिंच मम शाम्यतु देहदाहः
॥ ३ ॥ ॥ (टी० हे मलयानिल बाधांविधे हि) हेच
दनवायो मला पीडितें कर (हे पंचबाण प्राणान् गृहाण)
हे मदना तूं माझे प्राणये (पुनः गृहं आश्रयिष्ये न) जेणे क
रून पुनः गृहाप्रतिमी आश्रयणार नाहीं (हे कृतांत मगि
निते क्षमया किं तरंगैः म मांगानि सिंच) हे यमाचे म
गिनि यमुने तुझ्या क्षमेने काष होणार यम मगिनीस क्षमा अ
नुचित होय यास्तव लहरी करून माझ्या अवयवातें सिंचन क
रावें तें कें करून देह दाह शमेल ह्यणजे या तुमच्या उपायें करू
न अधिकच दाह होउन लवकर मी मरतांच सहज देहदाह शां
तीतें जाईल हा अभिप्राय ३

श्लोक ॥ ॥ सांद्रानंदपुरंदरादिदिविषहृदैरमंदाद

रादानंदैर्मुकुटेंद्रनीलमणिभिःसंदर्शतेतिंदिरं॥स्व
 च्छंदंमकरंदसंदरगलचंद्राकिनीमेदुरंश्रीगोविंद
 पदारविंदमशुभस्कंदायचंद्रामहे ४ टी० - सांद्र
 ह्यणजे निविट्ट आहे आनंदज्यांस ऐसे इंद्रादिक देवजे त्या
 हीं अत्यंत आदरास्तव आनंदें नमस्कारकरित असतां मुकु
 ट संबंधि इंद्रनीलमणीजे ह्यणजे इंद्रनीलमणिरूप दारववि
 नेन नमस्काराचे ठाई ऐसे मकरंदाचे परि संदर गळते ऐशा
 मंदाकिनी ह्यणजे गंगाजीतीणेंकरून मेदुर ह्यणजे स्निग्ध
 श्रीगोविंदाचें पदकमळजेत्यातें अमंगल ध्वंसासाठीं स्वच्छं
 द वंदितो . ४

॥ इतिगीतगोविंदेप्राकृतटीका

गंगागरनारायणोनाम सप्तमःसर्गः ७ ६ ६
 यानंतर कवि राधेनें परमसंकटें रात्रीतें कंटुन प्रातःकाळीं
 मत्सरयुक्त श्रीहरीप्रति बोलिजेले वणिता,

श्लो०॥ ॥अथकथमपियामिनींविनीयस्मरश
 रजर्जरितापिसाप्रभाते अनुनयवचनंवदंतमग्रे
 प्रणतमपिप्रियमाहसाभ्यसूयम् १ अथस्मरश
 रजर्जरितापिसाकथमपियामिनींविनीयप्रभातेअ
 नुनयवचनंवदंतमग्रेप्रणतमपिप्रियंसाभ्यसूयमा
 ह ७ यानंतर मदन बाणेंकरून जर्जर होत्सातीहि तीराधा क

सीही तरि रात्रकाढून राहिली असतां प्रातः अकस्मात् येउन स
माधान वचनाते बोलत होस्ताता पुढें मस्काराते आचरलारे
साहि श्रीहरीजो त्याप्रति मत्सरयुक्त बोलतीजाली १ राधेचें हरी
प्रतिभाषण भैरवीरागेरूपकताले अष्ट०

रजनिजनितगुरुजागररागकषायितमलसनि
मेषं वहतिनयनमनुरागमिवस्फुटमुदितरसा
भिनिवेशं हरिहरियाहिमाधवयाहिकेशवमा
वदकैतववादं तोमनुसरसरसीरुहलोचनया
तवहरतिविषादं धृ० १ कज्जलमलिनविलोच
नचुंबनविरचितनीलिमरूपं दशनवसनमरु
णंतवक्त्रातनोतितनोरनुरूपं हरिह० २
वपुरनुहरतितवस्मरसंगरवरनखरक्षतरेखं
मरकतशकलकलितकलधौतलिपेरिवर-
तिजयलेखं हरि० ३ चरणकमलगलदलक्त
कसिक्तमिदंतवहृदयमुदारं दर्शयतीवबहिर्भ
दनद्रुमनवकिसलयपरिवारं हरि० ४ दशन
पदंभवदधरगतंममजनयतिचेतसिरवेदं ॥
कथयतिकथमधुनापिमयासहतववपुरेत
दभेदम् हरि० ५ चंदनरुचिरकुचहृदयसंग

मसंगततदमलबिंबं हृदयमिदंतवतूलयमाध-
 वनवघनगतशशिविंबं हरि० ६ बहिरिवमलि
 नतरंतवकृष्णामनोपिभविष्यतिनूनं कथमथ
 वंचयसेजनमनुगतमसमशरज्वरदूनं हरि०
 ७ भ्रमतिभवानबलाकवलायवनेषुकिम
 त्रविचित्रं प्रथयतिपूतनिकैववधूवधनिर्द-
 यबालचरित्रं हरि० ८ टी० - (रज-

निजनितेति हेकेशवयाहि हेमाधवयाहि हरिह
 रि कैतववादंभावद) हेकेशवा येषूननीघकसा हेमाधवा
 निष हरिहरि हाहा शिवशिवा हे खेदनु करणशब्द (कैतव
 वादंभावद) कषाट वादातें बोलुन कोच (हेसरसीरुह
 लोचनयात वविषादंहरतितामनुसर) हेकमलनघ
 ना जीरुची तुझ्या चित्तसंतापतें हरिहरिती जाली तीतें श
 रणजा हेकेशवा तुं आपुल्या कर्मातें लपवितोस परंतु तुझ्या
 कर्मातें तुझे नयनच सांगताहेत ज्यास्तव (रजनिजनिन
 गुरुजागररागकषायितमलसनिमेषं तवनयनंस्फु
 टमनुरागं वहतीव) रात्रिचेठायीं संपूर्णजागरजो तस्सं
 कंधि राग ह्यणजे आरक्त रंगजो तेणेकरून (कषायितं)
 तस्यवर्ण अनएव मंदआहे निमेष ज्याचा ऐसें तुझे नयन

कमल आरक्तत्व मिषेकरून स्पष्टतीच्या अतुरागातेच वाहते का
 य नयनकमल कसेप्रकारचें उदित ह्यणजे कथिला आहे रसह्य
 णजे अन्यकाभिनीचेठाई प्रीतीजी तद्विषयक आदरजेणें ह्यण-
 जागाररंगेंकरून अन्यस्त्री प्रेमातिशयाते सूचवितें असेप्रका-
 रची १ (कज्जलमलिनेति) हेरुष्णातवारुणंदशन-
 वसनं) तुझा आरक्तओष्ठ कज्जलेकरून मलिन ह्यणजे रु-
 ष्णावर्ण ऐसें तीचे नयनजें त्याच्या चुंबनवर्णेंकरून रचिलें नील
 वर्णरूप ज्या ओष्ठाने ऐसा होसाता (तनोः अनुरूपंतनोति
 देहाच्या साम्याते आचरतो ह्यणजे तुं सर्वांगी रुष्णावर्ण तुझा
 अधरहि तीच्या चुंबने काळ्यहोउन तीचेठायीं प्रेमसूचवितो या
 स्तव वादाते बोलूनको २ (वपुरनुहरतीति) स्मरसं-
 गरवरनखरक्षतरैरवं तववपुःरतिजयलेखमनुहरति
 स्मरसंगर ह्यणजे मदनयुद्धाचेठाई तीचीतीक्ष्ण नखांचीं क्षते-
 जी त्याच कोणि एक रेखाह्यणजे अक्षरपंक्ती ज्याचेठाई ऐसें तु-
 झें हें शरीर करुन विजय निवेदक पत्राते (अनुहरति) साह-
 श्याते सीकारिते ह्यणजे कोणाला एस्याऋडेत जिंकून जय
 पत्र घ्यावें तसें करत करून घेतलेले जयपत्रासमान भासते
 तूंकसेप्रकारचा (मरकतशकलकलितकलधौतलिपेरि-
 व) इंदनीलमणि खंडाचेठाई रचिलीं आहे कलधौतेकरून ह्य

णजे स्रवर्णरसेंकरून लिपिजाणे ऐसाच काय ह्यणजे नीलपा
 षाणवत् स्वदेहजीत्यावर स्रवर्णरसें रतिजयातें लिहविलें का
 य हाअर्थ ३ (चरणकमलेति) हेकेशवउदारंतव
 हृदयंचरणकमलगलदलक्तकसिक्तं) हेकेशवा सुंद
 र ऐसेंहें तुझेहृदय तीचेचरणकमलजे तत्संबंधि गळतो ऐसा
 अलक्तक ह्यणजे लारवेचा रंगजोतेणेंकरून सिंचिलें होस्मातें
 (मदनदुमनवकिसलयपरिवारंबहिर्दर्शयतीव) मना
 मध्येवर्तलामदन लक्षणदुमनो त्याच्या चूनन पल्लवसमूहातें
 बाहेर प्रकट करितेंच काय ज्यास्तव चूनन पल्लव अलक्तक
 चिन्हवत् रक्तवर्ण होत ह्यणजे हृदयाचेटाई अलक्तक चिन्ह
 मिपें हृदयांतर्गत अन्यकांताभिलाषातें कथितेंच काय ४
 (दशनपदेति) भवदधरगतंदशनपदंममचेतसिरवे
 दंजनयति) तुझ्या अधरीं वर्तलें अन्यकामिनीचें दनक्षतजें
 नें माझे वित्तीं क्लेशातें उसन्न करिते (अधुनाप्येतत्तववपुः
 मयासहाभेदंकथंकथयति) यासमाधानकाळींही हेअ
 न्यकामिनीप्रेमचिह्न युक्त तुझे शरीर जेतें मजशीं तुज ऐक्यजे
 त्यानें कसें वर्णितें ह्यणजे तुझे आगीं चिन्हें वर्तन असतां तुझ
 माझ्याचिन्नास एकत्व कसें कळेल ५ (चंदनरुचिरेति
 क्षिमः) चंदनलेपेंकरून सुंदरऐसें तीचे कुचदूयजे त्याच्या

संगमें करून संलग्न ऐसा त्याचंदनाचा शफ़्त्र बिंबाकार बिंदुजो
 त्यातें हेतुझे हृदयजेतें हेमाधवा नवमेघमंडलाचे ठाई विद्यमा
 न चंद्रबिंबजेत्यातें (तूलयति) समानत्वे कथितें हें पद अन्य
 कवीचें ६ (बहिरिवेति) हेरुष्णातवमनोपिबहि
 रिवमलिनतरंभविष्यतिनून) हेरुष्णातुझे अंतःकरण
 जें तेंहि बाह्यदेहाचेपरि अत्यंत रुष्णावर्ण होय ऐसें श्रीकल्पितें
 (अथानुगतं असमशरदूनं जनंकथं वंचयसे) अन्यथा
 आपणातें अनुसरला मदनकरें पीडिला ऐसामजसारिखा
 जनजो त्यातें कसा ठकवितोस तस्मात् तुझ्यामनातेंहि रु
 ष्णावर्णानें व्यापिलें असे ७ (श्रमतीति) यासमयीं भग
 वान् तंजोतो (अबलाकवलायवनेषु श्रमति) स्त्रियातें
 ग्रासायाकारणें अरण्यामधें फिरतोस हें आश्चर्य नव्हे ज्यास्त
 व (पूतनिकैववधूवधनिर्दयबालचरित्रं प्रथयति) पूत
 निका नामक स्त्री जीतीच स्त्रीवधाविषयीं जिष्ठुर ऐसें तुझ्या
 बालचरित्रातें कथिते ह्यणजे जोतुंबालचरित्राचे ठाई पूतना रा
 क्षसीतें ग्रासिता जालास तोतुं यावयाचे ठायीं आह्यासारिख्या
 कोमलस्त्रियास भक्षिसील हे आश्चर्य नव्हे ८

श्रीजयदेवभणितरतिवंचितरवंडितयुवतिवि
 लापं शृणुतसुधामधुरं विबुधाविबुधालयतो

पिदुरापः ९ (श्रीजयदेवेति) श्रीजयदेवानें वर्णिला
 रतीचे वाई वंचिली ऐसी खंडित युवति ह्यणजे खंडितास्त्री
 राधानीचा हाविलापजो त्यातें (शृणुत हे भक्तजन हो ऐका
 तो विलापकसे प्रकारचा (विबुधालयतोपिदुरापम्) स्व
 र्गांहि दुर्लभ अतएव (सुधामधुरं) अमृतापेक्षां मधुर
 असे प्रकारचा खंडितास्त्रियेचें लक्षण हें जीव्यासंकेतातें उ
 ल्लंघुन अन्यासक्त होत्साता पतिभोग चिह्नयुक्त प्रातः काळीं
 दृष्टिगोचर होतो ती खंडिता ह्यणावी ९

श्लो० ॥ ॥ तवेदंपश्यंत्याः प्रसरदनुरागंबहिरिवप्रि
 यापादालक्तं छुरितमरुणद्योतिहृदयं ममाद्यप्रख्या-
 तप्रणयभरभंगेन कितवत्त्वदालोकः शोकादपि कि
 मपिलज्जांजनयति १ शी० - (हे कितवप्रिया
 पादालक्तं छुरितमरुणद्योतिबहिः प्रसरदनुरागमि
 वतवेदं हृदयं पश्यंत्याः मम) हे वंचका कोणि एक प्रि-
 याजी तीच्या चरणांचा लाक्षारसें करून व्याप्त अतएव आ
 रक्तवर्णें करून शोभतें यास्तव बाहेर पसरला लाक्षारंगजो
 त्याच्या मिषें करून तीचा अनुराग ज्याचे वाई या प्रकारचेच
 काय ऐसें हें तुझे हृदयजे त्यातें पाहानें मी जी तीस (त्वदा-
 लोकः) तुझे अवलोकन (प्रख्यात प्रणयभरभंगेना-

पिशोकात्) विख्यात माझे ठाई प्रेमाचा अतिशय जो त्या
चा नाश करून शोक जो त्यास्तव कोण एक लज्जेतें निर्भि
तें ह्यणजे परस्त्री पदयुक्त तुझ्या हृदयानें पाहातांच तें द
र्शन मला माझे प्रेम अंतरले यास्तव शोकें करून मोठे लज्जे
तें निर्मितें १

यानंतर कविकथा संबंधाते ठेउन अध्यायाचे अंतीं आ
शीर्वादरूपमंगलातें रचितो,

श्लो० ॥ ॥ प्रातर्नीलनिचोलमच्युतमुरःसंवीतपी
तांशुकं राधायाश्चकितं विलोक्य हसति स्वैरं सखीमं
डले व्रीडाचंचलमंचलं नयनयो राधाय राधानने स्मे
रस्मेरमुरवोयमस्तजगदानंदाय नंदात्मजः २ टी.
(नीलनिचोलमच्युतराधायाः उरश्च संवीतपीतांशु
कंप्रातश्चकितं विलोक्य सखीमंडले हसति) नीलव
र्णआहे कंचुकी ज्याचे ठाई ऐश्या अच्युतातें आणखी वेष्टि
लें पीतांबर ज्याचे ठाई ऐशा राधेच्या उरस्थलातें प्रातःकालीं
वक्रदृष्टीनें पाहून सखिसमुदाय स्वच्छद हांसत असतां (व्री
डाचंचलनयनयोरंचलं राधानने आधाय स्मेरस्मेरमु
रवोयं नंदात्मजः जगदानंदायास्त) लज्जे करून चंच-
ल ऐसा नेत्राचा प्रांतभागातें राधेचे मुखीं स्थापुन ह्यणजे रा

धेच्या सुरवाते पाहत होत्याता अतिशयें करून मंदहास्य युक्त
जालें सुरव ज्याचे ऐसा हानंदपुत्र श्रीकृष्णजोतो जगाच्या
आनंदार्थ असो २ ॥ इतिगीतगोविंदे प्राकृत
टीकायां विलक्षलक्ष्मीपतिर्नामाष्टमः सर्गः ८ ३
यानंतर सर्वा राधेते उपदेशिती जाली ऐसें कवि वर्णितो
आर्या ॥ ॥ अथतां मन्मथरिन्नां रतिरसभिन्नां
विषादसंपन्नां ॥ अनुचिंतित हरिचरितां कलहांतरि
तामुवाच सर्वा १ टी० — यानंतर मदनविकारें र्वि
न्नशृंगाररसें भिन्नयास्तव विषादे करून संपन्न ऐसी अनु
चिंतिले हरिचें कर्मजीणे ८ कलहांतरितां ७ ह्यणजे पति
च्या अवमानाते आचरून पुनः पश्चात्तापाते पावली ऐसी
राधाजीतीते सर्वा बोलती जाली १ राधेप्रति सर्वाची
प्रार्थना

गुर्जरीरागे रूपकताले अष्ट०

हरिरभिसरतिवहति मधुपवने किमपरमधिक
सखंसखिभवने माधवे माकुरुमानिनिमान-
मयेध० १ तालफलादपि गुरुमपिसरसं किंवि
फलीकुरुषे कुचकलशं किमाधवे० २ कनिन
कथितुमिदमनुपदमचिरं मापरिहरहरिम

तिशयरुचिरं माध० ३ किमितिविषादसिरोदिधि
 विकला विहसतियुवतिसभातवसकला माध० ४ स
 जलनलिनीदल शीलितशयने। हरिमवलोकयसफल
 नयने माध० ५ जनयसिमनसिकिमितिगुरुखेदं
 शृणुममवचनमनीहितभेदं माध० ६ हरिरुपयातु
 वदतुबहुमधुरं किमितिकरोषिहृदयमितिविधुरं मा
 धवे० ७ श्रीजयदेवभाणितमतिललितं सरवयतु
 रसिकजनंहरिचरितं माध० ८

टी० - (हरिरिति अयेमानिनिभाधवेमानंभादुरु)
 हेअभिमानवतीराधे माधवाचेताई मानह्यणजे कृष्णापराध
 सूचक ईर्ष्यावशं कोपनकोकरुं माधवशब्देकरुल लक्ष्मीप्र-
 र्ताहोत्साता तुतें प्रार्थितो यास्तव त्यावर हाशेष अनुचित हो
 य (हरिरभिसरति) हरिस्वयेच तुझासंकेतस्थळीं येतो ऐ
 सें असतां आणखी (मधुपवनेंवंहति) वसंतवासुवाहत
 असतां (हेसरिव) राधे (भवनेअपरमधिकसरवंकिं)
 गृहाचेताई याहुन अधिक सरव कोणतें स्वयें आला श्रीहरी
 जो त्यावरकोपकरुल त्याविना गृहींजाउन कोणतें सरव इ-
 च्छिलें १ (तालफलादिति) तालफळाहुन अधिक अत्यंत
 सरस ऐसा कुचकलशजोत्याते श्रीहरीच्या परित्यागे (किंवि

फलीकुरुषे) कांनिष्कलकरितेस २ (कतिनेति) अतिशयरुचिरं मापरिहरेत्यनुपदमचिरं कतिनकथितं) अतिशयं सुंदर एशा हरीते नको त्यागूं ऐसैं मागें सांप्रत ही किति वेळ न कथिलें काय वारंवार कथिलेंच आहे ३ (किमितीति) विकला ह्यणजे अस्तव्यस्त होत्साती किमिति विषीदसिरोदिषि) कांविषादाते करितेस कांर इतेस (सकलायुवतिसभातवहसति) संपूर्णस्त्रिया चा समुदाय तुला हांसतो ४ (सकलेति) हेराधे सजल ह्यणजे जल युक्त कमलिनी पत्रेंजां तिहीं रचिलें शयनजें आवर याहरीते पहा आणखी (नयने सफल्य) नयना तें सफल कर ५ (जनयसीति) मनसिगुरुखेदं किमिति जनयसि) मनाचे ठाई पुष्कल खेदाते कां उत्पन्न करितेस (अनीहित भेदं ममवचनं शृणु) न आकांक्षित आ हेत भेदजेणें करून ह्यणजे उभयतांचे ऐक्यकारक एशा माझ्या वचनाते ऐक ६ (हरिरिति) हरिरुपयातु) हरी शयनगृहीं तुज समीप जावो (बहुमधुरं वदतु) अतिमधुर समाधान वचनाते बोलो (किमिति हृदयं अतिविधुरं करोषि) कां हृदयाते अत्यंत विन्न करितेस ८ श्रीजयदेवेति) श्रीजयदेवानें बोलिलें ऐसैं हें सुंदर हरि

चरित रसिकजनातें सखीकरो ८
पुनरपि राधेप्रति सखी बोलते,

श्लोक ॥ - ॥ स्निग्धेयस्वरुषासियत्प्रणमतिस्तब्धा
सियद्रागिणिद्वेषस्थासियदुन्मुखेविमुखतांयातासि
तस्मिन्प्रिये तद्युक्तंविपरीतकारिणितवश्रीखंडच-
र्चाविषंशीतांशस्तपनोहिमंहुतवहःक्रीडासुदोयात
नाः १ टी- (तस्मिन्प्रियेस्निग्धेयस्वरुषासि) तोम
र्तो श्रीकृष्णस्नेहेमधुरबोलतअसतां ज्यास्तवतूंनिष्ठरवर्त
तेस (तस्मिन्प्रणमतियत्) तोनमस्कारातें आचरतअस
तां ज्यास्तव तूं स्तंभाचेपरि उगीच उभी राहतेस (तस्मिन्
रागिणियद्वेषस्थासि) असुरागयुक्तअसतां तूंदेषाचेठा
यीं वर्ततेस (उन्मुखेयत्विमुखतांयातासि) तोसम्पु-
खवर्तलाअसतां ज्यास्तवतोडफिर उच बसतेस (तत्तूहे
विपरीतकारिणितवश्रीखंडचर्चाविषंशीतांशस्तप
नः हिमं हुतवहःक्रीडासुदोयातनाः इत्युक्तं) त्याका
रणास्तव हेविपरीत कारिणि राधे तुज चंदनाची कथा विष
होते चंद्रमासूर्यहोतो हिमजेतें अग्निरूपहोते क्रीडाकरवेज्जीं
तीं तीघचेदनारूपहोत हेसर्वयुक्त आहे १
यानंतरकविजोतो अध्यायांती मंगलातें रचितो.

श्लोक ॥ ॥ अंतर्मोहनमौलिघूर्णनचलमंदारवि
 स्तस्रःस्तब्धाकर्षणदृष्टिहर्षणमहामंत्रः कुरंगीदृशां
 हृष्य दानवदूयमानदिविषत्तुर्वारदुःखापदांश्रंशः
 कंसरिपोर्व्यपोहयतुवोश्रेयांसिचंशीरवः २ कुरं
 गीदृशां) मृगयना गोपिकाज्या त्यांच्या मनोमोहाविष-
 यीं मौलिघूर्णनहृणजे साधुसाधुशब्दे शिरः कंपनजें तेषोंक
 रून चंचल ऐसीं मस्तकीं गुंफिलीं मंदारपुष्पेजीं त्यांच्या ग
 ळण्याविषयीं स्तब्धचरणादिक अवयवांच्या आकर्षणाविष
 यीं दृष्टीच्याहर्षाविषयीं महामंत्रहृणजे सद्यः अनुभवदेणारासिद्धमंत्र
 रूप आणखी ईर्ष्या युक्त दानवजेत्याहीं पीड्य मान ऐसे दिवि
 षत् हृणजे देवजे त्यांच्या अनिवार्य दुःखापत्तीज्या त्यांच्या
 श्रंश हृणजे नाशक ऐसा कंसरिपुचा वंशीरवजो हृणजे श्री
 कृष्णाचा वेणुनादजो तो (वः अश्रेयांसिच्यपोहयतु) तु
 ह्नी भक्तजनजे त्यांच्या अमंगळाते र्वंडनकरो २
 इतिगीतगोविंदे प्राकृतटीकायां सुग्धसुकुंदवदनो नाम नव
 मः सर्गः ९

श्लो ॥ ॥ अत्रांतरेमसृणरोषवशा मसीमनिश्वा
 सनिःसहसुरवीरुसुरवीमुपेत्य सत्रीडमीक्षितसरी
 वदनांदिनांतेसानंदगद्गदपदं हरिरित्युवाच १

१० - यासमयीं (अमस्तृणरोषवशां) कर्कश क्रोधाधी
 न ऐसी (असीमनिश्वासनिःसहसुरवीं) अत्यंत निश्वा
 सवशें असह्य सुखजीचें ह्यणजे सकोपवदनाराधाजीतीतें
 (दिनांतें रुसुरवीमुपेत्य) सायंकाळीं प्रसन्नवदनाऐशी
 तेपाहुन तीप्रति जाउन (हरिः सानंदगद्गदपदंडुत्कवाच)
 श्रीहरि आनंदयुक्त गद्गद भाषणपूर्वक याप्रकारें बोलताजा
 ला तीराधाकसी (सव्रीडमीक्षितसरवीवदनां) पश्चा
 त्तापें लज्जायुक्त पाहिलें आहे सरवीचें वदनजीणे ऐसी ह्य
 णजे याच्या चमत्कारातें पाहिलेंकीं ऐसें सूचनार्थ इतिकेच्या
 सुखातें पाहते असेप्रकारची १

राधेप्रतिश्रीहरीचेभाषण

देशवराडीरागेअडुवताले अष्ट०

वदसियदिकिंचिदपिदंतरुचिकौमुदीहरतिद
 रतिमिरमतिघोरं स्फुरदधरसीधवेतववदन-
 चंद्रमारोचयतिलोचनचकोरं प्रियेचारुशी
 लेमुंचमयिमानमनिदानं सपदिमदनानलोदह
 तिमममानसंदेहिमुखकमलमधुपानंधृ० १
 सत्यमेवासि यदिरुदतिमयिकोपिनीदेहिरव
 रनरवरशरघातं घटयभुजबंधनंजनयरद

खंडनयेनवाभवतिस्वरजातं प्रियेचारुशीले
मु० ३ त्वमसिममभूषणंत्वमसिममजीव
नंत्वमसिममभवजलधिरत्नं भवतुभवतीह
मयिसततमनुबेधिनीतत्रममहृदयमतिथ
त्नं प्रिये० ३ नीलनलिनामपितन्वितचलो
चनंधारयतिकोकदनरूपं कुसुमशरबाणभा
वेनयदिरंजयसिक्कणाभिदमेतदनुरूपं प्रिये० ४
स्फुरतुकुचकुंभयोरुपरिमणिमंजरीरंजयतुतवहृ
दयदेशंरसतुरशानपितवधनजघनमंडलेघोषय
तुमन्मथनिदेशं प्रिये० ५ स्थलकमलगंजनं
ममहृदयरंजनंजनितरतिरंगपरभागं घन
घनमसृणवाणिक रवाणिचरणद्वयंसर
सत्सदलक्तकरागं प्रिये० ६ स्मरगरलखंड
नंममशिरसिमंडनं देहिपदपल्लवमुदारं ज
उतिमयिदारुणोमदनकदनानलोहरतुत
दुपहितविकारं प्रिये० ७ इतिचदुलचादुप
दुचास्मुरवैरिणोराधिकामधिवचनजातं ज
यतिजयदेवकविभारतीभूषितंमानिनीज
नजनितशातं प्रिये० ८ (वदसीति)

5

B4

हे चारुशीले प्रिये मधि अनिदानं मानं मुंच ॥ चारुशी
 ले ह्यणजे मनोहर स्वभाव जीचा या प्रकारचे हे प्रिये माझे वाई
 अकारण रोषातें त्याग ॥ सपदि मदनानलो मममानसंदह
 ति ॥ यास मयी मदनाग्नी जोतो माझ्या चिनातें दाह करितो
 यास्तव ॥ मुखकमलमधुपानंदेहि ॥ मुखकमलसंबंधि
 अधरामृतलक्षणमधुपानातें घावें ॥ हेराधेत्वं किंचिद
 पियदिवदसि तर्हि दंतरुचिकोमुदी अतिघोरंदरति
 मिरंहरति ॥ हेराधे तुंकाहि एकजरी बोलसी तेव्हां त्यायोगे
 हंत दीप्ति लक्षणचंद्रिका अत्यंत भयंकर भयांधकारातें हरीतें
 ॥ तव वदनचंद्रमालोचनचकोरं स्फुरदधरसीधवेरोच
 यति ॥ तुझा मुखचंद्र जोतो माझ्या नेत्रचकोरातें स्फुरदूपतु
 झें अधरलक्षण अमृतजें त्यासाठीं रुचीतें उसन्न करितो ह्य
 णजे तूं बोलत असतां तुझें मुख चंद्राचेपरि भासतें तुझी दं
 तदीप्ति चंद्रदीप्तिचेपरि तुझा अधरजोतो चंद्रगतसुधारूप-
 होय त्यातें माझ्यानेत्रचकोर पाहायाकारणें इच्छितो १
 ॥ सत्यमिति ॥ हेसुदति यदि मयिसत्यमेव कोपिनी अ
 सि ॥ हेसुंदरि जरी मजवर स्वरीच कोपयुक्त आहेस तर्हि
 ॥ स्वरनस्वरशरघातं देहि ॥ तीक्ष्ण नखलक्षणशरजे ति
 ही करून मारदे आणखी ॥ भ्रजबंधनघटय ॥ आपुल्या

ऋजेंकरून आलिंगन लक्षणबंधनकर (रदखंडनंजनय)
 दंतेंकरून ओष्ठ खंडन कर एवंच उभयतांस (येनवासरव
 जातंभवति) जेणेंकरून सरव उत्पन्न होय तेखां करावें २
 (त्वमसीति) हेराधेत्वंममभूषणमसि) तूंमाझा अ
 लंकार आहेस (त्वंममजीवनमसि) तूंमाझा प्राण आहे
 स (त्वंममभवजलधिरलमसि) तूंमजसंसारसमुद्रींचा
 कंठमणिकोक्तभ आहेस) इहभवतीमयिसततमनु
 रोधिनीभवतु तत्रममहृदयमतियत्वंवर्तते) येथेंमा
 झेठाई निरंतर अनुकूल असावीस (तत्र) त्याविषयीं मा
 झेंहृदय अत्यंत यत्नयुक्तवर्तते क्षणजेतूंझ्या अनुकूलतेसा
 र्ठींजी आज्ञाहोईल तीतें आचरतों हा अभिप्राय ३
 (नीलेति) हेतन्विनीलनलिनाभमपितवलोचनंको
 कनदरूपंधारयति) नीलोत्पलासमान असूनही तुझें लो
 चन कोकनद क्षणजे आरक्त कमलजें त्याच्या रूपातें धरितें-
 क्षणजे कज्जलादिकेंकरून सर्वदा कृष्णवर्ण तुझें नेत्रकमल
 शोधेंकरून आरक्त वर्णातें धरितें हेरौद्रसार्चें कार्य यासमयीं
 अनुचित जरिनेत्रांतें कमलरूपत्वे रंगवावें ऐसें इच्छिलेंच तर्हि
 रक्तकमलरूप मदनबाणजो तद्रूपत्वे रंगवावें ऐसें बोलतो (इ
 दं कृष्णांकुसुमशरबाणभावेन यदिरंजयसि एतदनुकू

पं) हेच्छावर्णनेत्रकमलजें यातें याचे लक्षणात्वननाशिता
 कोकनदरूपमदनबाणजो तद्रूपत्वेजरिरंगविशीलतर्हि हे शं
 गाररसाचें कार्य यास्तव असुरूप ह्यणजे योग्यहोय ह्यणजे
 क्रोधावलोकनातें त्यागून कटाक्षें प्रेमावलोकनातें आचरावें
 ते झां नेत्रां मदनबाणरूप कोकनदत्त्व सिद्ध होउन नीलोत्पल
 त्वननासेल जरिमजसहवर्तमान मधुपान करिसील तर्हि ने
 त्ररक्तत्व उचित दोषकरून नेत्रांस तांबडेपणाहा असुचित
 हाभाव अन्यटीकेत आहे ४ (स्फुरत्विति) कुचकुंभ
 योरुपरिमणिमंजरीस्फुरतु) कुचकुंभावररलहारशो
 भो ह्यणजे क्रोधें त्यागिलें जें हारादिक भूषण तें पुनरपि मी-
 अर्पितों हा अभिप्राय (तवहृदयदेशंरंजयतु) तोहारतु
 श्याहृदयदेशांते रंजवो (तवघनजघनमंडलेरशनापि
 रसतु) तुझा निबिड कटिपुरोभाग जो त्याचेटाई रशनाह्यण
 जे मेखलाजी तीहि (रसतु) शोभो (मन्मथनिदेशंघोष
 यतु) तीमेखला किंकिणीच्यायोगें कामाज्ञेप्रति घोषयुक्तक
 रो ५ (स्थलेति) हेघनमसृणवाणिस्थलकमल
 गंजनं) हेअतिकोमलवचनराधे स्थलकमलातें निरस्का-
 रितें ऐसें (ममहृदयरंजनं) माझ्याहृदयातें रंजवितें ऐसें
 (तवचरणद्वयं) तुझेचरणयुगलजें त्यातें (सरसलसह

लक्तकरागंकरवाणि) सांद्रशोभायमान अलित्यान्नाला
 लरंग ज्याचेठाई ऐशातें मीकरीन ह्यणजे तुझ्या चरणातें हृद
 यासरिसें धरून अलक्तरंगेरंगउंकाय तेंचरणद्वय कसेप्रकार
 चें (जनितरतिरंगपरभागं) उसन्न केली आहे रतिरं
 गाचेठाई परभाग ह्यणजे परस्पर शोभा ज्याणें ऐसें ह्यणजे-
 मी अलक्तक रंगेंकरून सद्यः यातें शोभविलें जरी तर्हि कों
 चबंधादिकाचेठायीं हेमलाशोभवील कोंचबंध कामशास्त्रां
 त शोभावा ६ (स्मरेति) स्मरगरल्लखंडनं) माझे
 सर्वांगीं वर्तलें मदनसर्पाचें विषजें त्यातें खंडन करितो आणी
 क उदारह्यणजे मनोहरऐशा तुझ्या पदपल्लवातें (ममशिर
 सिमंडनंदेहि) माझे मस्तकीं अलंकार रूपेंठेंच (मयिदा
 रूपोमदनकदनानलोज्वलति) माझेठाई वारुण मदन
 परितापरूप अग्निपेटतो (तदुपहितविकारं) तन्निर्मित स
 र्वांगीं विकारातें शिरस्थित तुझा पदपल्लव (हरत्तु) हरो ७
 इतीति) मुरवैरिणः) श्रीकृष्णजो त्याचें (इति) याप्र-
 कारें (राधिकामधि) राधिकेचेठाई प्रवर्तलें चदुल ह्यणजे
 मनोहर वादुह्यणजे प्रेमयुक्त पदुह्यणजे चातुर्ययुक्त चारु ह्य
 णजे कोमल (वचनजातं) वाक्यसमूह (जयति) सर्वांलक्षे
 णवर्ततो तें वचन जातकसेप्रकारचें (जयदेवकविभारतीभू

धितं १ जयदेवाची वाणी शोभली जेणें या प्रकारचें पुनः कसे
 प्रकारचें (मानिनीजनजनितशातं) अभिमानफक्त-
 स्त्रीजनजो त्यास उत्पन्न केलें सरवजेणें. ८ श्लोक परिह
 ररूतातं केशं कांत्वयासततं घनस्तनजघनयाक्रांते
 स्वांते परानवकाशिनि विशतिवितनोरन्योधन्योन
 कोपिममांतरं स्तनभरपरीरंभारंभेविधेहि विधेय
 तां १ (हेरूतातं केशं कां परिहर) केला आहे आतंक ह्य
 णजे क्रोध जीणे या प्रकारचे हेराधे (शंकां) अन्यस्त्री समा
 गम विषयक शंका जी तीतें त्याग (घनस्तनजघनयात्व
 या अतिक्रांते स्वांते) जघन ह्यणजे कठिनस्तन आणखी
 जघन जीचें ऐशी त्यां आक्रमिलें ह्यणजे व्यापिलें अतएव १
 परानवकाशिनि १ इतरांस अनवकाश ज्याचे वाई ऐसें मा
 झे हृदय वर्तलें असतां १ ममांतरं वितनोरन्योधन्यः कोपि
 न विशति १ माझ्या अंतःकरणाप्रति मदनावाचून अन्य पु
 ष्यवंतहि होत्साता कोणि एक प्रवेश न करि ह्यणजे माझे ह
 रींतूं येक संचरली आहेस किंवा तुझ्यायोगें अनंगसंचरतो
 त्यावाचून इतर कोणी एक स्त्री वर्तेना यास्तव (स्तनभरप
 रीरंभेविधेयतां विधेहि १ स्तनगोलकान्या आलिंगन वा
 पाराविषयीं कर्तव्यता जीति करमला आलिंगन देहा अभि

प्राय १ श्लोक मुग्धेविधेहिमयिनिर्दयदं
 तदंशं दोर्वल्लिबंधनिबिडस्तनपीडनानि चंडित्व
 मेवमुदमंचयपंचबाणचंडालकांडदलनादसवःप्र-
 यांति २ हेसंदरिराधे ८ मयिनिर्दयदंतदंशंविधेहि
 माझेठाई निष्ठुर दंतघाताते आचर ८ दोर्वल्लिबंधनिबिडस्त
 नपीडनानिबिधेहि ७ बाहुलताबंधनेकस्तन घनदाट जसे-
 होयतैसे स्तनपीडनेजीं त्याते कर ८ हेचंडि ७ अत्यंत कोपयुक्तें
 राधे ७ त्वमेवमुदमंचय ७ तुंच यामदन युद्धें संतोषाते उत्पन्न
 कर अन्यथा ७ पंचबाणचंडालकांडदलनादसवःप्रयां
 ति ७ मदनलक्षण चंडाल बाणाच्या विदारणें करून प्राणजात
 आहेत २

श्लोक

शशिसुखितवभा

तिभंगुरुभ्रूर्युवजनमोहकरालकालसर्पः यदुदि-
 तभयभंजनाययूनांत्वदधरसरसीधस्फुधैवसिद्ध
 मंत्रः ३ टी ८ शशिसुखि ८ हेचंद्रवदने ८ तवभंगुरभ्रू-
 र्युवजनमोहकरालसर्पाभाति ७ तुझीवक्र भ्रूलतार्जी
 तद्रूप तरुणजनास भ्रम करणार भयंकर कृष्णसर्प भासतो-
 स्तणजे सर्पदंशें जसातू दृष्ट्या भ्रूलतेच्या दर्शने तरुण पुरुष घुम
 तो ८ यूनां यदुदितभयभंजनाय ७ तरुणपुरुषांस जशा
 भ्रूलक्षणासर्पापासून उत्पन्न भयाच्या नाशाकारणें ७ त्वद

धरसीधरसुधेवसिद्धमंत्रः १ तुझी अधररूप सधाजी

तीच सिद्धमंत्र ह्यणजे मुख्यउपाय होय ३

श्लोक व्यथयति वृथामौनं तन्विप्रपंचयपंच
मंतरुणामधरालापेस्तापंविनोदयदृष्टिभिः ससु
खिविसुरवीभावंतावद्विसुंचनवंचयस्वयमतिशय
स्निग्धोसुग्धोप्रियोहसुपस्थितः ४ हेतन्वि १ कृशांगि
राधे २ तव वृथामौनं व्यथयति ३ तद्गै अकारण मौनमाते
पीडिते यास्तव ४ मधरालापेः पंचमंप्रपंचय ५ मधुरभा
षणेकरुत्त पंचमरागाते विस्तृतकर हेतरुणि ६ दृष्टिभि
स्तापंविनोदय ७ दृष्टीकरुत्त मनोदाहाते दूरकर हेसुसु
खि ८ तावत् विसुरवीभावं विसुंच ९ पाठमोरी वसून
को १० हेसुग्धे अतिशयस्निग्धः प्रियोहंस्वयसुप
स्थितोऽस्मि ११ हेसुग्धे अतिशयं स्नेहात् तुझा प्रियमीन
बोलावितां आलों आहें यास्तव १२ नवंचय १३ माते न अपमा
नावें ४ श्लोक बंधूकक्षतिबंधवोयमधरः -
स्निग्धोमधूकक्षविर्गंडश्चंडिचकास्तिनीलनलिन
श्रीमोचनंलौचनं नासाभ्येतितिलप्रसूनपदवीकुं
भाभदंतिप्रियेप्रायस्त्वन्मुखसेवयाविजयतेविश्वं
सपुण्यायुधः ५ टीका १ हेचंडि २ कोपनशीले राधे ३ तया

यमधरः बंधूकद्युतिबांधवश्चकास्ति १ तुझा ओष्ठजो
 तो बंधूकपुष्पाचे कौतीचा मित्र ऐसा ह्यणजे बंधूक पुष्पस-
 मानताम्रवर्ण होत्साता शोभतो २ तथा लोचनं नीलनलि-
 नश्रीमोचनंचकास्ति १ तुझे नेत्रनीलोत्पलाचे शोभेतेत्या
 गवितें ऐसें होत्सातें शोभतें २ तव नासातिलप्रसूनपदवीं
 अभ्येति १ तुझी नासिका तिलपुष्प पदवीतें पावतें ह्यणजे-
 तिलपुष्पाचे परि शोभतें २ हे कुंदाभदंति १ कुंदपुष्प समा-
 न दंतजीचे ऐसे हे प्रिये २ प्रायः सपुष्पायुधः त्वन्मुखसे
 वयाविश्वं विजयते १ बहु प्रकारे करून तो पुष्पायुध ह्यण-
 जे मदन तुझ्या मुख्याचे उपासनेनें विश्वातें जिंकितो ऐसे मी-
 नानितो ह्यणजे तुझे अधरादिक पंचपुष्पातें पाहून विश्वमो-
 हनें नेह्यात्याच पंचवाणातें पावून तुझ्या मुख्याश्रये मदन
 विश्वातें जिंकितो काय ५

श्लोक

दृशोत्तव
 मदालसे वदनमिंदुमत्यान्वितंगतिर्जनमनोरमावि-
 धुतरं भ्रमरु द्वयम् रतिस्तव कलावतीरुचिरचित्रले-
 खं भ्रुवावहाविविधयोवनं वहसितन्विपृथ्वीगता ६
 १ हेतन्वि २ हे ह्यशांगिराधे ३ तव दृशो मदालसे १ तु-
 झ्या दृशी ज्या त्या मदेकरून अलस होत ह्यणजे मातें पाहा
 वयाकारणे मंद आहेत २ वदनमिंदुमत्यान्वितं १ तुझे मु-

खचंद्रबुद्धिनें युक्त ह्यणजे माझे बुद्धीतें चंद्ररूपभासतें
 (गतिर्जनमनोरमा) तुझी गती जनाच्या मनातें रमवि
 ते (ऊरुद्वयंविधुतरंभं) तुझे ऊरुद्वयजेतें जिंकिल्या रंभा
 ह्यणजे कदलीज्याणे ऐसे ह्यणजे कदलीसमान (तवर-
 तिःकलावती) तुझी रतिजीती अनेक कामशास्त्रोक्त क
 लाविशिष्ट होय (भ्रुवोरुचिरचित्रलेखे) तुझ्या भ्रूल
 ला सुंदरचित्रीच्या रेखाच (पृथ्वीगतात्वंविविधयौवनं
 वहसि) पृथ्वीचे ठाई वर्तली ऐशी तुंविचित्र तारुण्यातें
 वाहतेस (अहो) आश्चर्ययाचा द्वितीयार्थं विविध ह्यणजे अ
 नेक ऐसा यौवन ह्यणजे युवतीचा समूह जो त्यातें वाहतेस म
 दालसादिक अनेक स्त्रियांचे ठाई जे चातुर्यसौंदर्यादिक गुण
 ते तुझे ठाई वर्तताहेत पूर्वी मदालसा एक तुझे आर्गी दोनही
 दृष्टी मदालसा होत एवंच मदालसा इंदुमति मनोरमा रंभा क
 लावती चित्र लेखा ऐशा स्वर्गादिकांचे ठाई विद्यमान स्त्रिया-
 ज्या त्यांतें पृथ्वीगत एकाकिनि तुं वाहतेस हे आश्चर्य पृथ्वी
 शब्दें याछंदाचे नावहि पृथ्वीऐसें सूचविलें ६
 येथें (प्रीतिं वस्तनुतां) हाश्लोक जयदेव कवीचानंदे
 श्लोक ॥ प्रीतिं वस्तनुतां हरिः कुवलययापीडेन संभेद-
 वान् राधापीनपयोधरस्मरणहृत्कुंभेन सार्धंरणे ॥

यत्रस्विद्यतिमीलतिक्षणमितिक्षिप्रंतदालोकनाद्या
मोहेनजितंजितंजितमभूत्कंसस्यकोलाहलः ॥ ७
टी० - राधापीनपयोधरस्मरणकृत्कुंभकुवल्यापी
डेनसार्धरणेसंभेदवान्मः हरिः जगतांप्रीतितनुतां
राधेचे अतिस्थूल कुचजे त्याचें स्मरण करविणारे मस्तकीं चें कुं
भज्याचे जसाचंद्र पाहतांचंद्रवत् मुखाचें स्मरण होतें तसेंच
सागजाचे कुंभस्थळ पाहतां राधिका कुचाचें स्मरणजालें हा-
अर्थ असो ऐसाराधापीनपयोधरस्मृतिकरणारा कुंभज्याचा ऐ
सकुवल्यापीड नामकहस्ती त्याबराबर रणांतप्राप्तजालातो
हरिजगतां संप्रीतिउत्सन्न करे (यत्रहरोस्विद्यतिचक्षु
षामीलतिसनिचकंसस्यतदालोकनात्व्यामोहेनसि
प्रंजितंजितमिति कंसस्यकोलाहलःभवतिस्म) जो
हरी सात्विकोद्रेकें करून घामपावला असतां आणीकडो झां-
कित असतां तदालोकनात्क्षणजे घामपावणारा डोळे झांकणा
रा तशाहृष्ट्याचे अवलोकनें करून हाभीतो ह्मणून वेगें करून
जिंकलें जिंकलें याप्रकारचा कंसाचा कोलाहलजाला ७
इतिगीतगोविंदेप्राकृतटीकार्यामानिनीवर्णनेचतुरचतुर्भुजोना
मदशमः सर्गः ९
श्लोक ॥ ॥ सचिरमनुनयेनप्रीणयित्वाभृगा-

क्षींगतवतिकृतवेषकेशवेकुंजशय्यां रचितरुचि
रभूषां दृष्टिमोषेप्रदोषेस्फुरतिनिरवसादांकापिरा
धांजगाद १ टी. कृतवेषकेशवेमृगाक्षींरुचि
रं अनुनयेनप्रीणयित्वाकुंजशय्यांगतवति २ रचली
आहे वेषह्यणजे अलंकार रचना राधेकारणेजेणें ऐसा केश
व राधेतें बहुवेळ समाधानवचनें संतोषउनलता गृहशयनी
गेली असतां (दृष्टिमोषेप्रदोषेस्फुरति) अंधकाराच्या यो
गें दृष्टीतें चोरितो ऐसा प्रदोष काळ स्फुरतअसतां कापि कोणि
एक सरवी (रचितरुचिरभूषांनिरवसादांराधांजगाद
रचली संदररुष्णातें अलंकार रचना जीणें ऐशी आणखी
खेद रहित राधाजीतीप्रति बोलतीजाली १

वसंतरागेरूपकताले अष्ट०

यानंतर राधेप्रति सरवीचेभाषण

विरचितचातुवचनरचनंचरणरचितप्रणिपातं
संप्रतिमंजुलवंजुलसीमनिकेलिशयनमनुधातं
मुग्धेमधुमथनमनुगतमनुसरराधिके धृ० १
घनजघनस्तनभारभरेदरमंथरचरणविहारं ॥
मुखरितमणिमंजीरमुपैहिविधोहिमरालविक्र
रं मुग्धे० २ शृणुरमणीयतरंतरुणीजनमोहन

मधुरिपुरावं कुसुमशरसनशासनचंदिनि पिक-
 निकरेभजभावं मुग्धे० ३ अनिलतरलकिसल
 यनिकरेणकरेणलतानिकुरंबं प्रेरणामिवकरभो
 रुकरोतिगतिप्रतिमुंचविलंबं मुग्धे० ४ स्फुरित
 मनंगतरंगवशादिवसूचितहरिपरिरंभं पृच्छ
 मनोहरहारविमलजलधारमसुकुचकुंभं मुग्धे०
 ५ अधिगतमखिलसरवीभिरिदंतवक्त्रपुरपिरति
 र्णासज्जं चंडिरणितरशनारवडिंडिममभिस
 सरसमलज्जं मुग्धे० ६ स्वरशरसुभगनखे
 नसरवीमवलंब्यकरेणसलीलं चलवलयक
 णितैरवबोधयहरिमपिनिजगतिशीलं मुग्धे०
 ७ श्रीजयदेवभाणितमधरीकृतहारमुदासि
 तवामं हरिविनिहितमनसामधितिष्ठतुकंठ
 तटीमविरामं मुग्धे० ८

टीका - (विरचितेति) मुग्धेराधिकेअनुगतंमधु
 मथनमनुसर) हेमूदे राधिके अनुसरला ऐसा मधुसूदनजो
 स्यावे तूं अनुसर तो मधुसूदनकसेप्रकारचा (विरचितचा
 दुवचनरचनं) रचिडीप्रेमवचनाची रचनाजेणें (चरण
 रचिनप्रणिपातं चरणवर रचिलानमस्कारजेणें) ऐसा (सं

प्रतिमंजुलवंजुलसीमनिकेलिशयनमनुयातं > यास
 मयी संदर वेतसकुंज गृहीं श्रीडाशयनाप्रति गेला असे प्रका
 रचा १ (घनजयनेति) घनक्षणजे पुष्टजघन आणस्त्री स्त
 नजे त्याचा भाराचा अतिशय जीचेठाई या प्रकारचे हेराधेकां
 हीसं मंद मंद चरणाच्या विन्यासें रत्न खचित नूपुरांतें वाजवी
 त (उपैहि) हरिसमीपजा (मरालविकारं विधेहि) राज
 हंसरीतीतें आचर क्षणजे राजहंसापरि मंद मंद चाल २
 (शृण्विति) रमणीयतरंतरुणीजनमोहनमधुरिपु
 रावंशृणु > अत्यंत रम्य तरुणीजनास मोहक ऐसा मधुसूदना
 चा शब्द जो त्यातें श्रवण कर (पिकनिकरेकुसुमशरास
 नशासनवंदिनि भावंभज) कोकिलांचा समूह मदनाज्ञे
 चा स्तव करणारा असतां क्षणजे स्वगायनें मदनातें जागवीत
 असतां श्रीहरीचेठाई अनुरागातें स्वीकार ३ (अनिलेति
 हेकरभोरुलतानिकुरंबं अनिलतरलकिसलयनि
 करेणकरेणप्रेरणं करोति) हे संदरि हावल्लींचा समूह जो तो
 वायूनें चंचल पल्लवसमूह रूप हस्तें करून तुतें प्रेरणा करितो
 चकाय क्षणजे अचेतनवल्ली ही तुतें प्रेरिताहेत (गतिं प्रतिधि
 लंबंमुंच) याकरितां तूं गमनास बिलंबनको करूं ४
 (स्फुरितमिति) हेराधे मदनवशास्त्वच काय (स्फुरितं)

क्रांपत्तो ऐसा अतएव त्याशकुने करून सूचविला हरीचा परि
 रंभ ह्यणजे आलिंगनजेणे ऐसा (कुचकुंभ) हा कुचकुंभजो
 त्या प्रति (पृच्छ) आंगीं मदनविकार आहे किं नाही हें पूस तो
 कुचकुंभ कसे प्रकारचा (मनोहरहारविमलजलधारं
 सुंदरसुक्तावलीजीतीच निर्मल जल धाराज्याचेढायीं ५
 (अधिगतेति) हेचंडि) अतिकोपनें राधे (अखिलस
 खीभिरपित्तवेदं वपुःरतिरणसज्जंअधिगतं) सकल स
 खिज्या त्यांहीहि तुझे हें वपुजे तें करतरणास सिद्ध ऐसें जाण
 रें (रणितरशानार वडिंडिमसरसमलज्जमभिसर)
 शब्दायमान मेखला तोचडिंडिम ह्यणजे रणवाद्यज्या रति यु
 र्हीं ऐसें सरस निर्लज्जत्वे कृष्णाते अलुसर ६ (स्मर
 शरेति) स्मरशरसुभगनखेचकरेणसरवीमवलंब्यस
 लीलंचल) मदनबाणवत् सुंदरनखेज्यात्रीं ऐशा हस्तानें
 सरवीतें आश्रयून लीलासुक्तचाल तेथें जाऊन (वल्लयक
 गितैः हरिमवबोधय) कंकण शब्दे करून हरीतेंमीआलेअ
 च्छिन्न नोहरी कसे प्रकारचा (निजगतिशीलं) निज ह्यण
 जे आपण राधाजी नीचेगतीचेढाईं शील ह्यणजे एकाग्रता-
 जाची ह्यणजे तुझा आगमनाचे ध्यानज्यास असे प्रकारचा ७
 (श्रीजयदेवेतिश्रीजयदेवाने गायिले ऐसें हें गीतजेतें कृष्णा

वेठाईं स्थापिलें मनज्याहीं त्याभक्ताचे कंठताटी प्रति सर्वदा असो तें गीत कसे प्रकारचे (अधरीकृतहारं) नीच केलाआ हे हारज्याणें ह्यणजे कंठी हाराहून अधिक शोभतें ऐसें आणवी (उदासितवामं) स्वगुणेकरून तिरस्कृत केल्या संदरीस्त्रियाजेणे ऐशा जरी हा रासस्त्रियाचे कंठीराहून शोभा प्रदत्वयेतें तथापि तें विषयि लोकासच परंतु शूद्रांतःकरण मुमुक्षुस नाही त्यांतही तरुणस्त्रियाच्या कंठीं तारुण्यात सर्वदा नाही हें गीततर स्त्रीपुरुषाच्या कंठासारखें सर्वदा शोभवितें हायाचा उत्कर्ष ८

पुनरपिसरवीराधेप्रति बोलते

श्लो० ॥ ॥ सामांद्रक्ष्यति वक्ष्यति प्रियकथां प्रत्यंगमालिंगनेः प्रीतियास्यति रंस्यते सखिसमागम्येति चिंताकुलः ॥ सत्वांपश्यति कंपते पुलकयत्नानंदति स्थिद्यति प्रत्यङ्गमालिंगनेः प्रीतिमूर्च्छति स्थिरतमः पुंजेनिकुंजे प्रियः १ टी० - (सासमागम्यमांद्रक्ष्यति) तीराधा येऊन मातें पाहाणार पाहून (प्रियकथां वक्ष्यति) मनोहर कथेतें बोलणार बोलून (प्रत्यंगमालिंगनेः प्रीतियास्यति) प्रतिअवयवीं आलिंगनें जींतिहीं करून संतोषातें पावणार संतोषून (रंस्यते) रमणार (इति चिंताकुलः सः प्रियः)

ऐसे चिंतनें व्याप्त होत्सता तो तुझा भर्ता श्रीकृष्ण जो तो (हे स
 रिव) राधे (स्थिरतमः पुंजे निकुंजे) स्थिर आहे अंधकार स
 मूह ज्याचे ठाई ऐशालता ग्रहामधे (त्वांपश्यति) चिंतनेच्या यो
 गें मनाचे ठाई तूतें पाहतो (कंपते) कांपतो (पुलकयति) रोमां
 चातें आचरतो (आनंदति) ध्यानीं करत कीडाकलून आनं-
 दातें पावतो २ स्विद्यति) करत थमें करून स्वेदयुक्त होतो (प्र
 लुङ्गच्छति) तुंजाते ऐसें पाहून प्रत्यक्षान करितो (मू-
 र्छति) ध्यानविच्छेदे तूतें नपाहतां मूर्च्छित होतो २

श्लो० ॥ ॥ अक्ष्योर्निक्षिपदंजनंश्रवणयोस्तापि
 छयुच्छावलिंमूर्ध्निश्यामसरोजदामकुचयोःकस्तूरिका
 पत्रकं धूर्तानामभिसारसत्वरहृदांविषकुनिकुंजेसरिवि
 ध्वांतं नीलनिचोलचारुसदृशांप्रत्यंगमालिंगति २
 टी० - (हेसरिव) राधे (इदं ध्वांतं निकुंजे विषकु अभि
 सारसत्वरहृदां धूर्तानां सदृशांप्रत्यंगमालिंगति) इदं-
 ध्वांतं ह्यणजे हा अंधकार निकुंज स्थळाचे ठाई आसमंतात्
 फिरायासादीं तरायुक्त हृदयजाचे ऐशा धूर्त ह्यणजे परचंचक
 स्त्रियाज्यात्यास प्रति अवयवाचे ठाई आलिंगितो तो अनुकूल
 याप्रकारें (अक्ष्योः अंजनं निक्षिपत्) नेत्राचे ठाई ध्वांतजे
 तें आजळते लावितें ह्यणजे नेत्रां कज्जलाचे परिभासनें (श्रव

र्णयोस्तापि छगुछावलींनिक्षिपत्) श्रवणाचेठाई तमाल
 पत्रांचे कर्णपूर रचिते (मूर्ध्निश्यामसरोजदामनिक्षिपत्)
 मस्तकीं नीलोसल मालेतें गुंफिते (कुचयोःकस्तूरिकापत्र
 कं) स्तनाचेठाई कस्तूरिनें पत्रावळीतें रेखिते तेध्यांत कसेप्र-
 कारचें (नीलनिचोलचारु) हृदयीं नीलकंचुकिचे परिसंद-
 रऐसें २ श्लोक ॥ काश्मीरगौरवपुषामभि-
 सारिकाणामाबद्धरेखमभितोमणिमंजरीभिः एत-
 त्तमालदलनीलतमंतमिस्रंतत्त्रेमहेमनिकषोपल-
 तांतनोति ३ (तमालदलनीलतमंएतत्तमिस्रं)
 तमालपत्राचेपरि अतिशयें नीलवर्ण हेंतमिस्र ह्यणजे तम-
 जेंतें काश्मीर ह्यणजेकेशरजेंतदूत् पीतवर्णवपुज्यांचे ऐ शा-
 अभिसारिकास्त्रियाज्या त्याच्यामणिमंजरीह्यणजे मणिकिर-
 णजे तिहींकरून आसमंतात् आबद्ध ह्यणजे रचिल्यारेखा
 ज्यातमाचेठाई ऐसें होत्सातें (तत्त्रेमहेमनिकषोपलतांत
 नोति) त्याचे प्रेमपरीक्षेविषयीं सवर्ण घर्षणपाषाणत्वातें आ-
 चरतें ह्यणजे पतीतें इछून लोकांत नकळतां संकेतस्थळींजा-
 ने जीरुतीती अभिसारिकाह्यणावी त्याअभिसारिका स्त्रियां
 चें पतीचेठाई प्रेमजें त्याचीपरीक्षा अंधकारी निःशंकगमना
 वरून कळतें जसीसवर्णपरीक्षा कसोटीच्यादगडावर निशां

क यर्षणस्वरूपकचते तद्वत् तस्मात् हा अंधकार स्त्रीप्रेमपरिक्षे
रा निकषपापाणहोय तेथें सुवर्ण रेखास्थानी मणिमंजरी
होत सुवर्ण पट्टिकेचेस्थानी अभिसारिकावर्णिल्या ३

श्लोक ॥ हारावलीतरलकांचनकांचिदामकेयू
रकंकणामणिद्युतिदीपितस्य ॥ द्वारिनिकुंजनिलयस्य
हरिंनिरीक्ष्य व्रीडावतीमथसखीनिजगादराधां ४
(अथनिकुंजनिलयस्यद्वारेस्थितांहरिंनिरीक्ष्य व्रीडा
वतींराधांसखीनिजगाद) यानंतर निकुंजगृहाचेद्वारीं
जाऊनराहिली होत्ताती हरीतें पाहून लज्जावती ह्यणजे स्व
कृतनिष्ठुरभाषणातें स्मरून लज्जेतें पावली राधाजी तीप्रति
सरवी बोलतीजाती तेंनिकुंजगृहकसेप्रकारचें हारावलीत
रळ ह्यणजे द्वारस्य राधेचेंहरीचेंही द्वारस्य मुख्यमणीजे त्या
चेंदीप्तीनेंआणखी स्वर्णमेखला दाबकेयूरकंकणें याचेंदीप्तीनें
ही (दीपितस्य) प्रकाशितअसेप्रकारचें ४ राधेप्रती सरवी
बोलते वराडीरागेअडवताले अष्ट.

मंजुतरकुंजतलकेलिसदने प्रविशराधेमाधव
समीपमिहविलसरतिरभसहसितवदने १
नवभवदशोकदलशयनसारे प्रविशराधेमा
धवसमीपमिहविलसंकुचकलशतरलहारे

२ कुसुमचयरचितशुचिवासगेहे प्रविश
 राधेमाधवसमीपमिहविलसकुसुमसुकुमा
 रदेहे जलमलयजपवनकरभिशीते प्रविश
 राधेमाधवसमीपमिहविलसरसवलितललि
 तगीते ४ विततबहुवह्निनवपल्लुवघनेप्रवि
 शराधेमाधवसमीपमिहविलसचिरमिलि
 तपीनजघने ५ मधुमदितमधुपकुलकलि
 तरावे प्रविशराधेमाधवसमीपमिहविलस
 मदनरभसस्सभावे ६ मधुतरलपिकनिक
 रनिनदमुरवरे प्रविशराधेमाधवसमीपमिह
 विलसदशनरुचिरुचिरशिरवरे ७ विहितप
 द्यावतीसरवसमाजे कुरुमुरारेमंगलशता
 नीहभणितजयदेवकविराजराजे ८ (तरेति)

टी० ८ हेराधेमंजुतरकुंजतलकैलिसदनेइत्थाधव
 समीपंप्रविश) अतिसुंदर कुंजतलरूप कीडा गृहजे या
 चेठायीं माधवाचेसमीप प्रवेशनकर करतहर्षस्त्व मंदहा
 स्ययुक्त वदनजीचे याप्रकारचे राधे (विलस) विलासकर
 ९ नचभवेति) कुचकलशांवर चंचलहारजीचे याप्र
 कारचे हेराधे नूतनवर्तलीत अशोकपत्रेजीं त्या मंचकेकरून

श्रेष्ठ ऐसैं हे कुंज गृह जें त्याच्या ठायीं प्रवेश कर आणखी वि-
 लास कर २ (कुसुमेति) कुसुमवत् सुकुमार देह जीचा
 या प्रकारचे हे राधे कुसुम समुदाये करून रचिलें सुंदर वास
 स्थान ज्याचे ठाई ऐशा कुंज गृहीं प्रवेश इह विलस ३
 (जलेति रसयुक्त अतएव ललित ह्यणजे सुंदर गीत जी-
 चे या प्रकारचेच राधे जल कण युक्त मलयगिरि चं
 दन वायू जो तेणे करून सुगंध शीतल ऐसा हा कुंज जो येथें
 प्रवेश आणि विलस ४ (विततेति) चिरकालें करून
 मिलित ह्यणजे संबद्ध आणखी कटिपु रोभाग जीचा या प्र-
 कारचे राधे विस्तार युक्त पुष्कल वल्ली ज्याच्या नव पलुवें करून
 न घन दाट हें कुंज गृह येथें प्रवेश आणखी विलस ५
 (मध्विति) मदन्या वेगे करून शृंगार रसयुक्त भाव ह्य-
 णजे अभिप्राय जीचा या प्रकारचे राधे मकरंदे करून हृष्ट ऐ-
 सी भ्रमर कुळें जीं त्याही केला ध्वनी ज्याचे ठायीं ऐशा या कुं-
 ज गृहामध्ये प्रविश आणि विलस ६ (मधुतरेति)
 दशन रुचि ह्यणजे दंताची दीप्ती जीच कोणि एक रुचिर शि-
 खर ह्यणजे सुंदर रत्न विशेष जीचे ठाई ऐशे प्रकारचे राधे
 वसंत दर्शने करून चंचल कौकिलांचे समूह जें त्याच्या शब्दे श-
 व्यायमान ऐशें हे कुंज गृह जें याचे ठायीं प्रवेश आणखी वि-

लस ७ (विहितेति) हेसुरारेविहितपद्यावतीसू
 खसमाजे) हेहरेकेला आहे पद्यावती नामक स्त्रीजी ती
 चेठाई सुखसमूहे जीणे ऐसा (भणति) तुझ्या गुणातें व
 णितो मीजयदेव नामक कविराज्यांचा राजा जो त्याच्याठाई
 (मंगलशतानिकुरु) कल्याण शतका तें कर पद्यावतीना
 मकजयदेवाची स्त्री हें प्रसिद्ध ८

श्लो० ॥ ॥ त्वांचित्तेन चिरं वहन् यमतिश्रान्तो भृ
 शंतापितः कंदर्पेण च पातु मिच्छति सुधासंबाधि बिंबा
 धरं अस्यांकंतदलंकुरुक्षणमिह भ्रूक्षेपलक्ष्मीमव-
 कीर्तेदास इवोपसेवितपदां भोजेकुतः संभ्रमः १
 टी. हेराधे (अयंचित्तेन त्वांचिरं वहन् अतिश्रान्तः)
 हाहरी तूतें चित्तें करून चिरकाळ वाहत होत्साता एखादा
 भार वाही जसा तसा अत्यंत श्रमला (कंदर्पेण च भृशंता
 पितः) मंदनानेहि अत्यंत संतप्तकेला यास्तव (सुधासंबाधि बिंबा
 धरं पातु मिच्छति) अमृतें व्याप्त तुझा बिंबाधरजो त्यातें
 चुंबायाकारणें इच्छितो (तत् अस्यां कक्षणमलंकुरु)
 त्याकारणास्तव याच्या उत्संगाते क्षणमात्र तूं शोभीव याचे
 मोडीवर बसली असतां शोभेल हाअर्थ त्यासमीप जायास म
 लासंभ्रमवाटतो ऐशीशंका करसील बहिं ऐक (भ्रूक्षेपल-

स्त्रीनवक्रीतेदासेइवउपसेवितपदांभोजेइहसंभ्रमःकु
नः) भ्रूक्षेपह्यणजे भ्रूलतायुक्तकटाक्षजोतोच कोणि एक
नक्षत्री ह्यणजे धनजें तेषेकरून (नवक्रीते) नूतन विकत
शेतला अतएव दासाचेपरि सेविलें चरणकमलजेणे याप्र-
कारचा कृष्णजो याचे ठाई संभ्रमकोठून १

श्लोक ॥ ॥ साससाध्वससानंदागोविंदेलोललोच
ना ॥ सिंजानामंजुमंजीरंप्रविवेशनिवेशनं २ दी.
(सामंजुमंजीरंसिंजानाससाध्वससानंदानिवेशनं
प्रविवेश) तीराधा मंजुलचूपुरातें वाजवीत होस्ताती रति
शास्त्राचे ठाई महानिपुणजो त्यातें कसें रंजवावें हे चिंतने सं-
भ्रम युक्त रतिनिश्चयें आनंदयुक्त ऐशी रतिस्थानाप्रति प्रवे-
श करिती जाली ती कसे प्रकारची गोविंदे लोललोचना गोविं-
दावर चपल लोचनें जीची ऐसी २

यानंतर कविजो तो राधा हरीतें पाहती जाली ऐसें बर्णितों

वराडीरागेरूपकताले अष्ट०

राधा वदनविलोकनविकसितविविधविकारवि
भंगं जलनिधिमिवविधुमंडलदर्शनतरलिततुं
गत रंगं हरिमेकूर संचिरमभिलषितविलासं
साददशगुरुहर्षवशवदवदनमनंगनिवासंघृ०१

हारममलतरतारमुरसिदधतंपरिरभ्यविदूरं
 स्फुटतरफेनकदंबकरंवित मिवयमुनाजलग
 तपूरं हरिमे० २ श्यामलमृदुलकलेवरमंडलम
 मधिगतगौरदुकूलं नीलनलिनमिवपीतपरा
 गपटलभरवलयितमूलं हरि० ३ तरलदृगंचल
 चलनमनोहरवदनजनितरतिरागं स्फुटकम
 लोदररवेलितखंजनयुगमिवशरदितडागं ह
 रि० ४ वदनकमलपरिशीलनमिलितमिहिरस
 मकुंडलशोभंस्मितरुचिरुचिरसमुल्लसिताध
 रपल्लवकृतरतिलोभं हरि० ५ शशिकिरणलु
 रितोदरजलधरसंदरसकुसुमकेशं तिमिरौ
 दितविधुमंडलनिर्मलमलयजतिलकनिवेशं
 विपुलपुलकभरदंतुरितंरतिकेलिकलाभिरधी
 रं मणिगणकिरणसमूहसमुज्वलभूषणसभ
 गशरीरं हरि० ७ श्रीजयदेवभणितविभवेद्दि
 गुणीकृतभूषणभारं प्रणामतहृदिविनिधायह
 रिभंवजलसुकृतोदयसारं हरि० ८

टी० - (राधेति) साहरिंददर्श) तीराधा श्रीहरीतें पाहती
 जाली तोहरीकसेप्रकारचा (एकरूपं) एके राधेचैठाई रसह्य

णजे प्रीतीज्याची ऐसा पुनः कसे प्रकारचा (चिरमभिलषि
 तविलासं) चिरकाळ इच्छिला विलास जेणे ऐसा पुनः क
 सा (गुरुहर्षवशंवदवदनं) परमहर्षाधीन सुरव ज्याचें पुनः
 कसा (अनंगनिवासं) मदनाचे वासस्थान ऐसा पुनः तो क
 सा चंद्रमंडलदर्शने करून उचंबळ मोठे तरंग ज्याचे ठायीं
 ऐसा जलनिधि ह्यणजे समुद्रजोतदत् राधेच्या दर्शने विकसि
 त आहेत नानाप्रकार विकार रचना ज्याचे ठाईं ऐसा १
 हारमिति) पुनः तो श्रीहरीकसे प्रकारचा स्पष्टतरफेनसमूह
 जोतेणे करून मिश्र यमुनाजलपूरजोतदत् उरस्थलीं हारा
 तें आळिंगून धरितो असे प्रकारचा तो हार कसा (विदूर
 ममलतरतारं) अतिदीर्घ आणखी निर्मळ तर स्वरूप ज्या
 चे ह्यणजे यमुनाजलपूराचे परि श्यामवर्ण हरीत्याचे ठाईं फे
 नमालाजसी तसा हार २ (श्यामलेति) पीतवर्ण परा
 गजो त्याच्या समुदाये वेष्टिलें मूळ ज्याचें ऐसे नीलोसलजें
 तदत् परिधानकेले पीतांबरजेणे ऐसा आणखी श्यामवर्ण
 सुंदर देहा वयवजाचे ह्यणजे नीलोसलवत् हरीशोभतो
 परागवत् पीतांबरहोय ३ (तरलेति) पुनः तो कसा
 विकसित कमलापरि उदरीं स्वेळते स्वंजननामक पक्षिद्वय
 ज्यातडागाचे ठायीं ऐसा शरत्काळीं तडागजो तदत् चंचलक

कटाक्षांच्या चलनेकरून मनोहर वदनजे तेंणेंकरून उत्पन्न
केलिरतिचेठाई प्रीतिजेणें ऐसा ह्यणजे तडागवत् भगवान्
कमलवत् वदन खंजनवत् नयसांचल ४ (वदनेति)

पुनः तोकसा मुखकमलाच्या प्रकाशनार्थ दोहीकडून मिळा
लींत सूर्य समान कुंडलेंजीं तिहींकरून शोभतो ऐसा आ
णरवीमंदहास्याचे दीप्तीनें सुंदर स्फुरद्रूप अधर पल्लवजो ते
णेकरून निर्मिळीं राधेकारणें करत कामनाजेणें ऐसा ५

(शशीति) चंद्रकिरणेंकरून व्याप्त उदर ज्यांचें ऐसा मेघ
जोतहत् सुंदर पुष्पयुक्त केश ज्यांचे ऐसा चंद्रस्थानी पुष्पें
मेघस्थानी केशवर्णिले आणरवी अंधकारीं प्रकाशिलें चं
द्रमंडलजेंतहत् निर्मळ चंदनतिलकरचना ज्याचेठाई ऐ
सा ६ (विपुलेति) पुष्कल रोमांचभरें व्याप्त आणरवी र
तिक्रीडाकौशल्यें करून चपल ऐसा रत्नसमूह संबंधि किरणा
च्या समुदायें करून देदीप्यमान भूषणेंजीं तिहींकरून सुंद
रमूर्तिज्याची ऐसा श्रीहरीजो त्यातें पाहती जाली ७

(श्रीजयदेवेति) श्रीजयदेवानें वर्णिलाहा रहस्य विभव-
जो त्याचेठायीं द्विगुण केला आहे भूषणसमूह ज्याणें ह्यण
जे जयदेवाची वाचा सहजच उपमायमकाद्यलंकार विशिष्टत्वे
करून भूषितत्यावर स्वगुणवर्णने करून अतिशयें अलंकृत

केली जै. णें ऐसा श्रीहरीजो त्यातें हृदयीं स्थापुन हे भक्त हो
 (प्रणामत) नमस्कार करा तो श्रीहरी कसे प्रकारचा (भवज
 लसकृतोदयसारं) संसार समुद्राचे बाई पुण्याचा उदय
 जो त्याचा सार ह्यणजे मुख्यफलरूप ऐसा ८

यानंतर राधेच्या सात्विक भावातें कवि वर्णितो

श्लोक ॥ ॥ अतिक्रम्यापांगं श्रवणपथपर्यंतगम
 न प्रयासेने वाक्ष्णोस्तरलतरतारंपतित्तयोः इदानीं
 राधायाः प्रियतमसमालोकसमये पपातस्वेदांबु प्रस
 रइवहर्षाश्रुनिकरः १ टी (इदानीं प्रियतमसमा-
 लोकसमये) या श्रीकृष्ण दर्शनसमयीं (राधाया अ-
 क्ष्णोः स्वेदांबु प्रसरइवहर्षाश्रुनिकरः पपात) राधेच्या
 नेत्राचे बाई स्वेदजल प्रवाहाचे परि आनंदवाष्पाचा पूर पडता जा
 ला यावर उत्प्रेक्षा (अपांगमतिक्रम्य श्रवणपथपर्यंतग
 मन प्रयासेनेव) कृष्णावलोकनासाठीं अपांगातें अतिक्रमून क
 र्ण मार्ग पर्यंत गमनजें त्याच्या प्रयासेंच करून कायनेत्रीं स्वेदां
 बु पूर प्रवर्तला जसा मार्गस्थ पुरुषास गमनश्रमें स्वेदवाहतो
 तद्वत् अतएव नेत्रकसे प्रकारचे (तरलतरतारंपतित्तयोः
 अतिचपलनेत्र कनीनिका ज्या पतनाचे बाई या प्रकारें पति
 त्तयोः ह्यणजे कर्णपथाहुन स्वस्थानीं पडते जालेत असे प्रकार

वे त्यांबराबरच अश्रु पूरहि पडता जालाहा अभिप्राय २
 श्लोक ॥ ॥ भजंत्यास्तल्यांतं कृतकपटकंडूतिपिहित
 स्मितं याते गेहा ह्यहिरवहितालीपरिजने ॥ प्रियास्यंप
 श्यंत्याः स्मरशरवशाकृतसुभगं सलज्जाया लज्जाया
 गमदिवदूरं मृगदृशः २ टी० (अवहितालीपरिजने
 गेहा ह्यहिरविते सति सलज्जायाः प्रियास्यंपश्यंत्याः मृगदृ
 शः लज्जापिदूरं व्यगमदिव) सावधानसखी लक्षण सेवक
 जनगृहाहून बाहेर गेला असतां लज्जायुक्त आणखी पतिमुखा
 तें पाहते ऐसी शयनपर्यंत जालली राधाजीतीची लज्जाही स
 खीचेपरिदूरजाती जाली कायबाहेर जात असतां तोसखीज
 नकसेप्रकारचा (कृतकपटकंडूतिपिहितस्मिते) केलेकप
 टेंकरून कर्णादिकंडूयनजेंतेणेंकरून आछादिलें मंदहास्यजे
 णें याप्रकारिचा ह्यणजे राधेचें चरित्र पाहून आलें गुप्तहास्यजेंसा
 तें कर्णकंडूतिमिषें आछादूनसखीजन बाहेरनिघालाहा अभिप्राय
 तेंरुष्णा मुखकसें (स्मरशरवशाकृतसुभगं) मदनबाणाधीन
 हाकसावदिक अभिप्राय जोतेणें सुंदर याप्रकारचें २ यानंतर क
 विसर्गीतीं मंगलातें आचरतो ॥ श्लोक ॥ जयश्रीविन्यस्ते
 र्महितद्वमंदारकुसुमैः स्वयंसिंदूरेण द्विपरणमुदामुद्रित
 इव ॥ भुजापीडकीडाहतकुवलयपीडकरिणः प्रकीर्णा

सृग्बिंदुर्जयति भ्रजदंडो मुरजितः ॥१॥ टी. - (भुजपीड
त्रीडाहतकुवलयपीडकरिणः मुरजितः प्रकीर्णासृग्
बिंदुर्भुजदंडोजयति) भ्रजबंधलीलेचेकरून मारिला कुव-
लयापीडनामकहस्ती जेणे एसा मुरारीजो त्याच्या आसमंतात्
फडले गजाचे बिंदुज्यावर एसा बाहुदंडजो तो सर्वोत्कर्षे वर्तते र-
क्तबिंदुवर उत्प्रेक्षाकरून बाहुते वर्णितो (जयश्रीविन्व्यस्तेर्म
दारकुसुमैः महितद्व) विजयलक्ष्मीनें समर्पिलीं स्मरदुम
पुष्यं जीं तिही पूजिलाचकाय एसा किंवा (द्विपरणसमुदास्व
स्वयंसिंदूरेणमुद्रितद्व) सिंदूरचर्चित कुवलयपीडजो त्यासीं
सुदसंबोधं स्वयेहि सिंदूरेकरूनचिह्नितकाय ३ इतिगीत-
गोविंदे प्राकृतटीकायां सानंदमोविंदो नामैकादशः सर्गः २१७

श्लोक ॥ ॥ गतिवतिसरवी चंदे मंदत्रपाभरनिर्भर
स्मरशरवशाकृतस्फीतस्मितस्नपिताधरां ॥ सरसमन
संदृष्टाराधां सुहुर्नवपल्लवप्रसरशयने विक्षिप्तास्त्रीसु-
धाचहरिः प्रियां १ टी. (सरवीचंदे गतिवति) स-
रवीसमूह बाहेर गेला असतां (मंदत्रपाभरनिर्भरस्मरशर
वशाकृतस्फीतस्मितस्नपिताधरां) कांहीशा लज्जेच्या
अतिशयें व्याप्त मदन बाणजो तदधीन हा वरूप अभिप्राय

(१४५)

जोतेणें अभिदृष्टमंदहास्यजेंतेणें व्यापिले दोनही अधर
जीचे ह्यणजे कामवशें लज्जायुक्त मंदहांसते ऐसी (नवप-
ल्लवप्रसरशयने मुहुर्विक्षिप्ताक्षींप्रियाराधांद्दृष्टा)
कोमलपल्लवास्तरणा रूपशय्याजितीचेठायीं पुनःपुनःस्था
पिली दृष्टीजीणे ऐशी अतएव (सरसमनसं) सानुराग
अंतःकरण जीचें ऐसी प्रियाराधाजी तीतें पाहून (हरिरु
वाच) श्रीहरी बोलताजाला १

श्रीहरीचें राधेप्रतिभाषण

विभासरागे एकतालीताले अष्ट०

किसलयशयनतले कुरुकामिनिचरण नलि
नविनिवेशं तवपदपल्लववैरिपराभवमिदम
नुभवतुसुवेशम् १ क्षणमधुना नारायण
मनुगतमनुसरभोराधिकेधु० १ किरकमले
नकरोमिचरणमहमागमितासिविदूरं क्ष-
णामुपकुरुशयनोपरिमामिवनूपुरमनुगतिसू-
रं क्षण० २ वदनसुधानिधिगलितममृतमि
वरचयवचनमनुकूलं विरहमिवापनयामि
पयोधररोधकसुरसिदुकूलं क्षण० ३ प्रियप
रिरंभणरभसवलितमिवपुलकिलमन्यदुरा

पं मदुरसिकुचकलशंविनिवेशयशोषयमन
 सिजतापं क्षण० ४ अधरसुधारसमुपनय
 भामिनिजीवयमृतमिवदासं त्वयिविनिहि
 तमनसंविहानलदग्धवपुषमविलासं क्षण०
 ५ शशिसुखिमुखरयमणिरसानागुणमनु
 गुणकंठनिदानं ममश्रुतियुगुलेपिकरवविक
 लेशमयचिरादवसादं क्षण० ६ मामतिवि
 फलरुषाविफलीकृतमवलोकितुमधुनेदं मी
 लतिलजितमिवनयनंतवविरमविसृजर-
 तिरखेदं क्षण० ७ श्रीजयदेवकवैरिदमनुपद
 निगदितमधुस्त्रिपुमोदं जनयतुरसिकजनेषु
 मनोरमरतिरसभावविनोदं क्षण० ८

टी० (किसलयेति) भोराधिके अधुनाक्षणमनु
 गतं नारायणं मां अनुसर) हेराथे यासमयीं क्षणमात्र
 अनुकूलमी नारायण जोत्यामाने अनुसर कोणत्या प्रकारें तें
 ऐक हेकामिनी (किसलयशयनतले चरणानलिनवि
 निवेशं कुरु) कोमलपल्लव शय्येवर चरणकमलस्थापना
 तें आचर (तवपदपल्लववैरिसुवैशमिदं पराभवम
 नुभत्तु) तुड्याचरणपल्लवास शत्रूरूपसंदर ऐसें हें शय

नजें तें अवमानातें पावो क्षणजे कोमलत्वादिकें करून प
दपल्लुवापेक्षा अधिक होउन वैरातें आचरलेंत किसलयजें
त्याच्या शिरीं पादठेवणें हें उचित १ (करकमलेति)

विदूरमागमितासि अहंकरकमलेन चरणं करोमि)
हेराथे दूर आलीस मीकरकमलें करून चरणातें सेवितों ह्य
णजे चरणसंवाहन करूं इच्छितों यास्तव (शयनोपरि अ
नुगतिशूरं मांक्षणासुपकुरु नूपुरमिव) शयनावर से
वेचेढाई शूरमीजो त्यामजवर क्षणमात्र उपकार कर जसा
चरणयोगेनूपुरावर उपकार केलातद्वत् २ (वदनेति)

मुखचंद्रापासून निघालें अमृताचेपरिवचनजें त्यातें गोल
(पयोधररोधकमुरसिदुकूलं अपनयामि) स्तनासि
आच्छादक तुझी कांचोळीजी तितें सोडितों (विरहमिव)
स्तनालिंगन दूरकरणार विरहजो त्याचेपरिदूरकलें ३

प्रियेति) पुलिकितं प्रियपरिरंभणारभसवलितमिव
कुचकलशं मदुरसिविनिवेशाय) रोमांचयुक्त पतिच्या
आलिंगनार्थ हर्ष करून पुढें सारिलाच काय ऐशा स्तनकल
शातें माझ्या वक्षस्थलावर स्थाप तेणें करून (मनसिजता
पंशोषय) हृदयगत कामदाहातें शोषावें पूर्णकुंभाचे स्पर्श
दाहशमन होतें हें प्रसिद्ध हाम्मलकसेप्रकारचा (अन्यदुरा

पं) इंद्रादिकांस दुर्लभा एसा ४ (अधरेति) हेभामि
 निअधरसुधारसमुपनयदासं मांमृतमिवजीवय)
 हेराधे अधरामृत रूपरसायनाते दे तेणेकरून दास मीजो
 त्यामाते मेल्यामनुष्याते जसे तसे वाचीव मी कसे प्रकारचा तु-
 द्येठायीं स्थापिलें मनजेणे ऐसावियोगाग्नीनें संतप्त वपूजा
 चेअत एव (अविलासं) अचेतन असे प्रकारचा. ५
 (शाशिसुरवेति) हेशाशिसुरिवअनुगुणकंठनिनादं
 मणिरस नागुणंमुरवरय) हेचंद्रवदनेसमान आहे कंठ-
 निनादजेणेसीं ह्यणजे तवकंठध्रनिवत् मंजुळ एसा रत्नख-
 चित मेखलाधनिजो त्याते (पिकरवविकलेममश्रुतियु
 युलेचिरादवसादंशमय) कोकिल शब्द श्रवणे दुःस्वित
 ऐसें माझेकर्णहयजे त्याचेठाई चिरकाळ तुझ्या वियोगे खेद-
 जो त्याते त्याध्वनीनें शमिव ६ (मामतीति) हेराधे
 अतिविफलरुषाविकलीकृतमामधुना अवलोकितुं
 लज्जितमिवतवेदंनयनंमीलति) हेराधे अत्यंतव्यर्थ
 कोधेंदुःस्वीकेल्य त्यामाते याकाळीं पहायाकारणें पश्चात्तापें ल-
 ज्जायुक्तच काय ऐसे तुझे नयन कमलजेते तें झांकते तस्मात्
 (विरम) लज्जेवर विरक्त हो (रतिखेदंविस्तृज) कीडा
 दैत्याते त्याग ७ (श्रीजयदेवेति) अरुपदगदित

(१४९)
मधुरिपुमोदं श्रीजयदेवकचेरिदं) पदोपदीं गायि
येला मधुरिपुचाहर्ष ज्याचेठाई ऐसें श्रीजयदेवकविचेहं गीत जें
तें (रसिकजनेषु मनोरमरतिरसभावविनोदं जनयतु)
रसिकपुरुषाचेठायीं सुंदर रतिरसभाव विनोदजो त्यातें नि
र्माणकरो रति ह्यणजेसंभोग रसह्यणे शृंगार भाव ह्यणजेस्वेदा
दिक सात्विकभाव याचा विनोद ह्यणजे कौतुक ६

श्लोक ॥ ॥ प्रत्यूहः पुलकांकुरेण निबिडाश्लेषे निमेषे
णच ॥ क्रीडाकृतविलोकिते धरसुधापाने कथाकेलि
भिः आनंदाधिगमेन मन्मथकलायुद्धेऽपियस्मिन्नभू
दुद्धूतः सतयोर्बभूव सरतारंभः प्रियं भावुकः १

टी०- यस्मिन्सरतारंभे निबिडाश्लेषे विधेये पुलकांकु
रेण प्रत्यूहो भूत्) ज्यासरतारंभकाळीं गाढ आलिंगन कर्त-
व्य असतां रोमांचोदये करून व्यवधान रूप प्रत्यूह ह्यणजे वि-
घ्न असतें जालें (क्रीडाकृतविलोकिते निमेषेणच प्रत्यूहः
ज्यासरतारंभाचे ठाई क्रीडायुक्त अभिप्राय पूर्वकविलोकन क
र्तव्य असतां निमेषे करून निर्विघ्नवर्ततें जालें (अधरसुधा
पाने कथाकेलिभिः) अधरामृतपान कर्तव्य असतां भाष
ण विनोदे करून अंतराय असता जाला (मन्मथकलायुद्धे
आनंदाधिगमेन) कामकलायुक्त सरतसंभोग कर्तव्य अस

नां आनंदप्राप्तीकरून अंतरायवर्तताजाला (तयोःसस्कर
 तारंभ उद्धृतः) तयोः ह्यणजे राधा, आणखी कृष्णा यांचा
 याप्रकारचा स्करतारंभजोले प्रकटहोताजाला तोकसेप्रका
 रचा (प्रियंभावुकः) प्रियआसमंतात् वर्तते हास्वभाव-
 ज्ञानेठारी (१) श्लोक ॥ ॥ दोर्भ्यांसंयमितः
 पयोधरभरेणापीडितः पाणिजैराविद्धोदशनैः क्षता
 धरपुटः श्रेणीतटेनाहतः हस्तेनावभृतः कचेधरम
 धुस्यंदेनसंमोहितः कांतः कामपितृत्तिमापतदहोका
 मस्यवामागतिः १ टी. (दोर्भ्यांसंयमितः)
 कामयुद्धाचेठार्ई राधेने बाहुबंधिबांधला ह्यणजे आलिंगिला
 स्ननभारेपीडिला नरवाही विदारिला दांतांहि क्षतयुक्तअ
 धरपुटज्याचा ऐसाकेला कटिप्रदेशें पुनः पुनः हाणिला ह-
 स्तानें केशबंधीं धरून आवळिला ओष्ठमृतद्रवें मोहिला ऐ
 साहि होत्साता कांत ह्यणजेभर्ता श्रीकृष्णा जोतो (कामपितृ
 तिमाप) याविपरीतस्करताचे ठार्ई कोण एक वृषिजीतीतें पावला
 अहो आश्चर्यहें (कामस्यवामागतिः कामाची गती विप
 रीत आहे ज्यास्तव उपद्रवें स्करवदेतो १
 श्लो० ॥ ॥ सारांकेरतिकेलि संकुलरणारंभेत
 यासाहसप्रायंकांतजयायकिंचिदुपरिप्रारंभियसं

घमात् ॥ निष्पंदा जघनस्थली शिथिलिता दोर्वल्लि
 रुत्कंपितं वक्षोमीलितमक्षिपौरुषरसः स्त्रीणांकुतः
 सिद्ध्यति २ टी० (तयाकांतजयायमारांकेरतिके
 लिसंकुलरणारंभेसंभवमात् उपरिसाहसंप्रायंयत्किं
 चिदारंभिनदानिष्पंदा जघनस्थली) आ राधेनेपती
 तें जिंकायासाठी मदन चिन्हरूप ऐसा करत कीडाव्याप्त
 काम युद्धाचा आरंभजो त्याचेठायीं संभवमवशें श्रीरुष्णाड
 परि अविवेक प्रायजें काहीं अनिर्वाच्य आरंभिलें तेव्हां ज
 घनस्थलीनिश्चलअसती जाती (दोर्वल्लिः शिथिलिता)
 बहुवल्लीटिली जाती वक्षः उत्कंपितमधूत्) वक्षस्थब्ध
 डाडिलें (अक्षिमीलितं) नेत्रकमलसंकोचले तस्मात्
 (स्त्रीणांपौरुषरसः कुतः सिद्ध्यति) स्त्रियांची पराक्रमे
 छा कोठून सिद्ध होईल स्त्राणजे पराक्रमें पुरुषवत्करतातें आ
 चरून श्रीहरीतें जिंकू इच्छिले परंतु आपणच निश्चेष्टवर्तली
 तो अजिंक्य होय ३ श्लोक ॥ ॥ तस्याः पादलपा
 णिजांकितसुरोनिद्राकषायैहृशौनिर्धृताधरशोणि
 माविलुलितस्वस्तस्त्रजोमूर्धजाः कांचीदामदरश्ल
 थांचलमिति प्रातर्निरवातैर्दशोरेभिः कामशरैस्तदद्भु
 तमहोपत्यमनःकीलितं ३ टी० याप्रकारें कीडत

असतां प्रातःकाळजाला तेव्हां (पाटलपाणिजांकितंत
 स्याउरः (आरक्तनखे चिह्नित ऐसें तें राधेचे उरस्थळ आ
 णरवी (अनिद्राकषायेदृशौ) जागरणें आरक्तदृष्टी आण
 रवी चुंबनें प्रक्षाळिला अधर रक्तिमा (विलुलितस्वस्त
 स्वजोमूर्धजाः) चोळल्या आणरवी स्वलित पुष्पमाला
 ज्याचेठायीं ऐसेकेश (दरश्लुथांचलंकांचीदाम) काही
 सी हि-ठी आहे वस्त्रनिरीजीचेठायीं ऐशी मेखलादाम (इ
 त्येभिः कामशरैः श्रातः दृशोर्निरवातेः) ऐसे पांचही नख
 क्षतादि युक्त वक्षस्थलं अधरनेत्र केशमेखला लक्षण मदना
 चे बाण प्रातःकाळीं पतीच्या नेत्रीं राधेनें आरोपिले त ह्यण
 जे याअवयवांतें याप्रकारें पतीनें पाहिले तेव्हां (पत्युर्मनःकी
 लितं) त्याहीं पतिचें मनवेधिले अहो अद्भुत ह्यणजे नेत्रीं
 आरोपिले बाण मनातें वेधितेजालेत हे आश्चर्य होय ४
 श्लोक ॥ ॥ त्वामप्राप्यमयिस्वयंवरपरां क्षीरोद-
 तीरोदरेशंकेसुंदरिकालकूटमपिबन्मूढोमृडानीपतिः
 इत्यपूर्वकथाभिरन्यमनसोविक्षिप्यवामांचलं राधा-
 याःस्तनकोरकोपरिचलन्नेत्रौहरिःपातुवः ॥ ५ ॥
 (हेसुंदरिक्षीरोदतीरोदरेमयिस्वयंवरपरांत्वांप्राप्य
 मूढोमृडानीपतिः कालकूटंविषमपिबत् इत्यहं शंके

हेराधे क्षीरसमुद्राचे काठीं माझे ठाई स्वयंवर परा ह्यणजे स्वयं
मलाच वराया कारणें तत्पर ऐसी तूंजी तीसें नपावुन ह्यणजे
तुझालाभ नाही ह्यणून वैराग्यें भूद महादेव काळकूटातें प्रा
शन करिताजाला ऐसें मी कल्पितों (इत्यं पूर्व कथाभिरन्यमन
सो राधाया वामांचलं निक्षिप्य) या प्रकारें पूर्व कथा ज्या ति
हिं अन्यत्र आहे मनजीचें ह्यणजे कथेचे ठाई एकाग्रचित्त
ऐसी राधाजी तीच्या हृदय वामभागस्थ पदरातें बोटून (स्त
नकोरकोपरिचलन्नेत्रो हरिः वः पातु) स्तनकुड् मलांवर
फिरतात दृष्टी ज्याच्या ऐसा तो हरी तुहातें रक्षो ५

श्लो० ॥ ॥ व्यालोलः केशपाशस्तरलितमलकैः
स्वेदलोलैकपोलैस्पर्शादृष्टाधरः श्रीः कुचकलशरुचा
हारिताहारयष्टिः ॥ कांचीकांचिद्रताशांस्तनजधन
पदंपाणिनाच्छाद्यसद्यः पश्यंतीत्यात्परूपंतदतिविलु
लितस्नग्धरेयंधुनोति ६ टी० (केशपाशः व्यालो
लः) केशसमूह जोतो अस्तव्यस्त वर्ततो (अलकैस्तरलितं
चूर्णकुंतलजेते स्थानापासून चळलेत (कपालौस्वेदलोलौ)
गालघामानें व्याफिलेत (दृष्टाधरश्रीः स्पर्शा) दंताही खंडि
ली अधरलक्ष्मी स्पर्श भासते (कुचकलशरुचाहारय
ष्टिः हारिता) स्तनकलशदीप्तीनें हारलतिका जिंकिली

कांचीकांचीदाशांगता) मेखला कोणि एक दिशेप्रति
 गेती ह्यणजे स्थानाहुनचळली (इत्यात्मरूपं पश्यतीस्त
 नजघनपदंपाणिना आच्छाद्यविलुलितस्त्रग्धरेयं
 तदपिधुनोति) याप्रकारें आपुल्या रूपातें पाहातहोत्सा
 ती स्तनजघनस्थानातें करानें आच्छादून वर्तली घोळल्यापु
 ष माळांतें वाहते ऐसी तथापि तीराधापतीतें (धुनोति)
 विव्दल करिते (स्त्रग्धराशब्दें याछंदाचें नामहि संचवि
 नें) ६ श्लोक ॥ ॥ ईषन्मीलितदृष्टिसुग्ध
 हसितंसीत्कारधारावशादव्यक्ताकुलकेलिकाकुवि
 कसदंतांशुधौताधरं ॥ श्वासोन्नद्धपयोधरोपरिप
 रिषंगात्कुरंगीदृशो हर्षोत्कर्षविमुक्तनिःसहतनोर्ध
 न्योधयत्याननं ७ श्वासोन्नद्धपयोधरोपरिपरिषं
 गान् हर्षोत्कर्षविमुक्तनिःसहतनोः कुरंगीदृशः) का
 मजनितश्वासवर्षो कांहीसें चंचल स्तनजेत्यावर आळिंगनें क
 रून हर्षाचा उत्कर्ष जोतेणें मंद अशक्त तनु जीची ऐशी मृग
 नयनाजी तीचे ईषन्मीलितदृष्टि कांहीसी संकुचित नयनें
 ज्याचे वाई ऐसें सीत्कार परंपरावर्षो अस्पष्ट संभ्रम युक्त की
 डाजी तीचे वाई शब्दविकारें प्रकट दंतकिरणजे तिहीं व्या
 पिळा अधर ज्याचे वाई (आननंधन्योधयति) याप्रका

रचें मुखजें त्यातें कळती पुरुषजो तोच चुंबितो ७
 आर्या ॥ ॥ अथ सहसा कृप्रीतं करत स्यांते नि
 तांत खिन्नांगी राधा जगाद सादर मिदमानंदेन गो
 विदं ८ टी. (अथ) यानंतर (सहसा) हास्य यु
 क्त ऐसी अत्यंत खिन्नांगी होत्साती राधा जीती करताचे
 अंतीं आनंदें करून गोविंदाप्रति आदर युक्त हें बोलती
 जाती ८

श्रीहरीप्रति राधेचें भाषण

रामकरागेण गीयते रूपक ताले अष्टः
 कुरुयदुनंदनचंदनशिशिरतरेण पयोधरे मृ
 गमदपत्रकमत्रमनोभवमंगलकलशसहो
 दरे निजगादसायदुनंदने क्रीडति हृदयानं
 दने धृ० १ अलिकुलगंजनसंजनकरति
 नायकसायकमोचने त्वदधरचुंबनलंबित
 कज्जलमुज्वलयप्रियलोचने निज० २
 नयनकुरंगतरंगविलासनिरोधकरेश्रुति
 मंडले मनसिजपाशविलासधरेश्रुतवेष
 निवेशयकुंडले निज० ३ फ्रमरचयं रुचि
 रं चयंतमुपरि कचिरं ममसंमुखे जितकम

लेविमलेपरिकर्मयनर्मजनकमलकंसरवे नि
 ज०४ मृगमदरसवलितंललितंकुरु तिलक
 मलिकर जनीकरे विहितकलंककलंकम
 लाननविश्रमितश्रमसीकरे निज० ५ म
 मरुचिरेचिकुरेकुरुमानदमानसजध्वजचा
 मरे रतिगलितेललितेकुरुमानिशिरवंडि-
 शिरवंडकडामरे निज०६ सरसघनेजघने
 ममशंवरदारणवारणकंदरे मणिरश
 नावसनाभरणानिशभाशयवासयसंदरे
 निज०७ श्रीजयदेववचसिशभदेहृदयं
 सदयंकुरुमंडने हरिचरणोज्जस्मरणामृत
 कृतकलिकलुषज्वरखंडने निज० ८

टी० - १ कुर्विति) हृदयानंदनेयदुनंदने क्रीडति
 साजगाद) हृदयातें आनंदवितो ऐसा यदुनंदनक्रीडतअस
 नां गायबोलतीजाली हेयदुनंदना चंदनवत् अत्यंत शीतल
 ऐसा स्वरुतें करून माझ्या यास्तनाचेठाई कस्तूरीचें पत्रपंती
 वें रत्न हास्तनकसा० मनोभवमंगलकलशासहोदरे)
 यदनमंगलार्थ पूर्णकलशजो त्याचा बंधुह्यपाजे तत्समान ऐसा
 १ टी० (अलिकुलेति) हेप्रिये मदनबाणातें सोडणार

ऐसे माझे लोचन जें त्याचेठाईं भ्रमरसमूहातें तिरस्कारकार-
 क ह्यणजे नेत्रामध्ये लाविता भ्रमराहून अधिक शोभते ऐसें
 तुझा अधराचें चुंबन करून हरिलें ऐसें काजळजें त्यातें पुनः
 लावावें २ टी० (नयनेति) हे शूभवेष्ट ७ हे सुंदरवे-
 ष धर श्रीहरे नयन मृगांचा तरंगवत् विलास ह्यणजे नयन
 लक्षण मृगाचा शीघ्रगतिरूप विलास जो त्याचा निरोध करि-
 ते (मनसिजपाशविलासधरे) मदनान्चें आयुध पाश
 जो त्याचा विलासातें ह्यणजे सदृशलीलेतें धरितें ऐसे माझे क-
 र्णद्वयजें त्याचेठाईं कुंडलातें यथास्थानी स्थाप्य मृगगमना-
 तें निरोधक पाश होय कर्ण मदन पाशवत् सुंदर होत कर्णपर्यं-
 त नयन गती त्या पुढें तें निरोधक ३ टी० (भ्रमरेति)
 हे सरवे विमले जित कमले ममसं मुखे उपरि रुचिरं
 रुचिरं भ्रमरचयं रचयंतं नर्मजन कमलकंपरि कर्मय
 हे श्रीहरे निर्मल कमल त्याचेपरि माझे सुंदर मुखजें याचेठाईं उप-
 रि बहु काळ भ्रमरसमूहातें रचितो ह्यणजे कमलावर भ्रमरसमू-
 हजसा तद्वत् मुखकमलावर शोभायमान ऐसा हर्षकारक के-
 शसमूह जो त्यातें (परिकर्मय) विंचरून शोभिव ४ टी० (मृगमदे-
 ति) हे कमलानन विश्रमित भ्रमसीकरे अलिकर जनीकरे
 मृगमदरसवलितं ललितं विहित कलंक कलं तिलकं कुरु

हे कमलवदना उपशांत आहेत अमकण ज्याचे ह्यणजे घामा
 न प्रक्षालून शुद्ध कला ऐसा ललाटरूप अर्धचंद्र जो त्यावर
 कर्जुर्गाद्वय रचित सुंदर केली कलंक शोभा जेणे ऐसा तिल
 क जो त्याते रेख ५ टी० (ममरुचिरइति) हे मानदशि
 र्वंडिशिरवंडकडामरे मानसध्वजचामररतिगलि
 तं वलितेरुचिरेममचिकुरेकुसुमानिकुरु) हे बहुमा
 नदायका श्रीहरे मयूर पिच्छवत् आटोप ज्याचा अतएव मदना
 चंचामर ह्यणजे मोर छलचकाय ऐशारतिकाळीं गलित ह्य
 णजे पुष्प रहित जाला ऐसा रचिला सुंदर माझा केश पाश जो
 त्याचे ठाई पुष्पालें गुंक ६ (सरसेति) हे शूभा
 शय शंवरदारणवारणकंदरे सरसघने सुंदरे मम
 जघने मणिरशनावसनाभरणानिवासय) हे मही
 दारचित्त श्रीहरे कामकुंजराचें वासस्थान कामानुरागसुक्त
 गिविड ऐसें सुंदरमाझे जघनस्थळजे त्यावर रत्न रचित कं
 वर गटा आणि वस्त्र अणखी भूषणाते धारण करिच
 ७ टी० (श्रीजयदेवेति) ह्यं चरणस्मरण अमृत
 जें तेंणेंकरून केले आहे कलिकल्प रूप ज्वराचें र्वंडन जेणे
 ऐसें शुभप्रद आणखी मंडने ह्यणजे हृदयाचे ठाई अलंका
 ररूप ऐसें हें श्रीजयदेवाचें वचन जें त्याचे ठाई हे जना हृदय

सदयंकुरु) मदनानें दयायुक्तकर ह्यणजे यागीतानें कृ
पेंकरून एक ८

श्लोक ॥ ॥ रचयकुचयोः पत्रं चित्रं कुरुष्व क-
पोलयोर्घटयजघनेकांचीमंचस्रजाकवरीभरं ॥
कलयचलयश्रेणींपाणौपदेकुरुनूपुरावितिनिग
दितः प्रीतः पीतांबरोपितथाकरोत् ॥ १ ॥ टी०
(हेकृष्णकुचयोः पत्रं रचय) स्तनावर पत्रानें रच ह्यण
जे केशरादिकें चित्रविशेषानें कहाड (कपोलयोः चित्रं कुरुष्व
गालावर पत्रपंक्तीतें रेख (जघनेकांचीं घटय) कटिपु
रोभागीं मेखलेतें अर्पणकर पुष्प मालेनें केशानें (अंच)
शोभिव (पाणौचलयश्रेणींकलय) करीं कंकण पंक्तीतें
योज (पदेनूपुरोकुरु) पायांत तोरड्या घाल हाअभिप्राय
(इतिनिगदितः पीतांबरोपिप्रीतः सनूतथाकरोत्)
याप्रकारें राधेनें प्रेरिला पीतांबरश्चाहरीजोतोहि संतुष्ट होत्सा
ता त्याप्रकारें करिताजाला ह्यणजे तीच्या वचनातें आच
रताजाला १

यानंतर ग्रंथांती मंगलाचरणातें आचरतो,

श्लोक ॥ पर्यंकीकृतनागनायकफणाश्रेणीमणी-
नांगणे संक्रान्तप्रतिबिंबसंचलनयाविभ्रद्वपुर्धिक्रि

यां पादांभोरुहधारिवारिधिस्रुतामक्षणांदिदृक्षः
 शतैः कायव्यूहमिवाचरन्नुपचिताकृतोहरिःपातु
 वः ॥२॥ टी० क्षीरसमुद्राचेठार्ई शय्याकारवर्तला नाग
 नायकह्यणजे शेषजो त्याची फणा श्रेणीह्यणजे सहस्रफ
 णाचीपंक्तीजी तीचेठार्यीं वर्तलेत सहस्रमणीजे त्याचेठा
 ई संचरलींत शेषशायि भगवंताची प्रतिबिंबेजीं त्याचे रच
 नेकरून (वपुर्विक्रियांबिभ्रत्) शरीरपरंपरारूपवि
 ऋगाते धरितहोत्साता (हरिः वः पातु) श्रीहरीतुह्याते र-
 क्षो येयें अस्त्रेक्षाकरितो (उपचिताकृतः पादांभोरुहधा
 रिवारिधिस्रुतामक्षणांशतैर्दिदृक्षः कायव्यूहं आ
 चरन्निव) अभिवृद्धआहे लक्ष्मीप्रेमरूप अभिप्राये ऐसा
 होत्साता पादकमलाते सेविते लक्ष्मीजी तीते दोन सहस्रने
 गांहीं पाहायाचेइच्छेनें सहस्रमूर्ती स्वीकारिता जालाचकाय
 ह्यणजे श्रीहरीप्रेमास्तव लक्ष्मीते अधिकतरपाहायाचेइच्छे
 ने एकैकफणा मणीप्रति प्रतिबिंबमिषे सहस्रदेहाते धरि
 ताजालाचकाय २ यानंतर कवि आपण केला प
 रिश्रमजो त्याते वर्णितो
 श्लोक ॥ ॥ यद्गंधर्बकलासुकौशलमनुध्यानंच
 यद्देषावंच्छृंगारविवेकतत्त्वरचनाकाव्येषुलीला

दितं ॥ तत्सर्वं जयदेवपंडितकवेः कृष्णोक्तानात्मनः
 सानंदाः परिशोधयंतु स्रुधियः श्रीगीतगोविंदतः ३
 श्रीजयदेव पंडितनामक कविजो त्याचें गायन कलाचेठाई जे
 कौशल्य वर्तते किंवा अनुक्षणी विष्णूचें चिंतन जें इतंगार रसा-
 चा संयोग विप्रलंभादि विवेकजो त्याची तत्त्वस्वनाजीकाव्या
 मध्ये निर्दोष शब्दार्थ छंदोलंकारादिक विलसित जें त्या सर्वांत
 (स्रुधियः सानंदाः संतः श्रीगीतगोविंदतः परिशो-
 धयंतु) पंडित आनंदयुक्त होसाते श्रीगीतगोविंद हाग्रं-
 थजो याचेठाई विवेकें शोध करोत श्रीजयदेवकविकसंप-
 कारना (कृष्णोक्तानात्मनः) कृष्णाचेठाई एकाग्र मन
 ज्याचें ऐसा १ श्लोक श्रीभोजदेवप्रभव
 स्यरामादेवीसुतश्रीजयदेवकस्य पराशरादिप्रि-
 यवर्गकंठे श्रीगीतगोविंदकवित्वमस्तु ॥ ४ ॥
 टी० श्रीमंत भोज देव पिताजो त्यापासून जन्मला रामादे-
 वीमातेचा पुत्र श्रीजयदेवकविजो त्याचें श्रीगीतगोविंदरूप क-
 वित्व पराशरनामक आदिकरून प्रियशिष्य समुदायजो त्याचे
 कंठाचेठाई असो गीतहाणजे गायलागोविंद ज्याचेठाई तो
 गीतगोविंदजाणावा ४
 इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये जयदेवपंडितकृतौ प्रीतपीतां

बरोनामद्वादशःसर्गः १२

७९

७९

प्रीतः ह्यणजे राधेच्या संयोगें संतुष्ट आहे पातांबर ह्यण
जे श्रीकृष्णजो तो ज्यासर्गाचे ठाई तो हाद्वादशःसर्ग इति
श्लो० ॥ टीकेत हेनायकनायिकाचें अलंकरणं
दरसादिकाचे त्यात्यास्थळीं दारवविन प्रभेदबोलू
नियांलक्षणहीसभेद ॥ १ ॥ परंतुवाढेलमहान्प्रबं
धघडेलहीबालमतीसबंध ॥ ह्यणूनि तो त्याज्यप्रसं
गकलाशास्त्रांत पाहाजरितूं भुकेला ॥ २ ॥ श्रीकुं
भककर्णीतहितंविशेषआहेतरागादिकहीअशेष
भावार्थहीविस्तृततथकेलापाहाबरेंतथजरीफके
ला ॥ ३ ॥ टीकेत हे प्राकृतशब्दहीकीपरंतु अर्थेदुरि
तासिहाकी ॥ पाहूचयेयथहिताविलास विश्वासअ
र्थीजरिठेविलास ॥ ४ ॥ टीकाहे प्रायशःकली संस्कृ
तान्वयपूर्वक ॥ यथाधिक्यप्रयेंकोठेत्यागिलासंस्कृ
तान्वय ॥ ५ ॥ श्रीगीतगोविंदमिमंविचार्यमहेश्वरः
कोंकणभाषयेत्यं ॥ टीकां व्यधान्मंगलहीपिकारव्यां
देवोनयातुष्यतुवासुदेवः ॥ ६ ॥ आर्या ॥ कोंकण
भाषेमध्येसुदुर्बोधजेअसामान्य ॥ तेकाढिलेयथा
मतिलेस्वकराहाबुधाअसामान्य ॥ ॥ ॥

प्राज्ञसरवारामतनु जविठुलनामाग्निहोत्रिसायुहती
स्वीयशिलायंत्रावरिछापवितीग्रंथजाणुनीसुकृ
ती ॥ २ ॥ श्रीमान्गरुडध्वजतोश्रोत्यालाभ्यागि
वाचकालाही ॥ संपत्तीतेदेवोदुरकरोतद्विरोधिका
लाही ॥ ३ ॥ ॥ ६ ॥

समाप्तं